పద్యకావ్యములు.

		ప్రతి 1-కి రూ.	అ.
అడవిమల్లెలు	...	0	8
అధ్యాత్మరామాయణము	...	1	8
*అనంతునిఛందము, ఛందోదర్పణము	...	2	0
అనిరుద్ధచరిత్రము, కనుపర్తి అబ్బయామాత్యప్రణీతము	...	0	10
* అప్పకవీయము, శ్రీగిడుగు రామమూర్తిపంతులుగారి విమర్శతో నున్నది	...	5	0
అంబరీషోపాఖ్యానము, సటీక (భాగవతము)	...	0	6
ఆముక్తమాల్యద, (విష్ణుచిత్తీయము)	...	6	0
ఆంజనేయదండకము, హనుమద్దండకము	...	0	2
ఆంధ్రభాగవతము, పోతనామాత్యప్రణీతము, ఇదివఱకుముద్రితమైన ప్రతులకన్న అన్నివిధముల బాగుగనున్నది		(అచ్చు)	
శ్రీమదాంధ్రభారతము, పద్యకావ్యము:—			
ఆది, సభాపర్వములుగల సంపుటము	...	4	0
ఆరణ్యపర్వము	...	4	0
విరాటోద్యోగపర్వములు	...	4	0
భీష్మద్రోణపర్వములు	...	4	0
కర్ణశల్యసౌప్తిక స్త్రీపర్వములు	...	అచ్చు	
శాంతిపర్వము	...	,,	
ఆనుశాసనిక, అశ్వమేధ, ఆశ్రమవాస, మౌసల, మహాప్రస్థానిక, స్వర్గారోహణపర్వములుగల సంపుటము	...	4	0
* కవికర్ణరసాయనము, (మాంధాతచరిత్ర)	...	2	0
ఆంధ్రభాషార్ణవము, అట్టబైండు	...	0	12
,, కాలికోబైండు	...	1	8
* కవిసంశయవిచ్ఛేదము, అడిదము సూరకవివి	...	0	12
కవిరాజమనోరంజనము	...	1	4
కృష్ణరాయవిజయము	...	0	8

శ్రీ రస్తు.

రుక్మాంగదచరిత్రమను

ఏకాదశీమాహాత్మ్యము

ప్రౌఢకవి మల్లనార్యప్రణీతము.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులుఅండ్‌సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము.

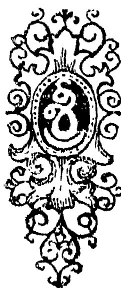
1938

PRINTED BY
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS
Madras.—1938.

రుక్మాంగదచరిత్రము

పీఠిక.

శ్రీమయపత్త్రముల్ జ[1]డయుఁ
జెల్వగు సభ్రతరంగిణీకణ
స్తోమము పుష్పముల్ ఫలము
సోముఁడునై పొలు[2]పొందు పార్వతీ
కోమలదేహవల్లిఁ బెనఁ
గొన్న సమంచిత వృక్షవాటికా
భీమయదేవకల్పక మ
భీష్టఫలంబులు మాకు నిచ్చుతన్. 1

చ. కలశపయోధికన్య మృదుగండమరీచుల నీడఁజూచుచున్
దిలకము కమ్మకస్తురిఁ బ్రదీప్తముగాఁ గొనగోట దిద్దును
త్పలదళమేచకద్యుతికళేబరుఁడు మాధవుండుని [తన్.
చ్చలుఁ గరుణాకటాక్షముల సన్మతితో మము[3]జూచుఁ గావు

చ. శ్రుతులు పురాణముల్ మునులు సోమదినేశులు సర్వదేవతా
తతులును జేరి కొల్వఁ బ్రమదంబున భారతి[4]తోడఁ గూడి సం
తతమును లోకసృష్టి విదితంబుగసంభవ మొందఁ జేయు[5]వా
క్పతి పరమేష్ఠి మాకుఁగలకాలమభీష్టము లిచ్చుఁగావుతన్. 3

---

1 డలు. 2 పొందు; పొందఁ. 3 బ్రోచుఁ. 4 దేవితోడ. 5 నాకృతి.

ఉ. ఆదిమశక్తి శంకరునియర్ధశరీరమునన్వసించుము
త్తైదువ పంచుగుబ్బలికి నాత్మజ షణ్ముఖుఁ గన్నతల్లి బ్ర
హ్మాదిసమస్తదైవతసమర్చితపాదసరోజయుగ్మ య
త్యాదరలీలశాంకరిదయాగరిమన్ మముఁ బ్రోచుఁగావుతన్. 4

చ. తలిరులుకూర్మముల్ మణులుతారలుబంతులుమట్టిపండ్లుకా
హళులనఁటుల్ సుమంజరిగుహాహిబయల్ తెఱలద్రులంబుజం
బలరులిగుర్లతల్వసువులద్దములిందుఁడు శ్రీలుముత్యముల్
తోలకరిమీలువిండ్లు నెలతుమ్మెదలిర్లలిసిందిరాంగముల్. 5

సీ. తమము [1]క్రొన్నెలవిండ్లు తమ్ములు శ్రీ లద్ద
ములు చంపకము ముత్యములు పవడము
శశికందుకము సంకుజక్కవల్ పసుగుహాల్
బిసము లబ్జంబులు పెసరుగాయ
లలరులు ఫణి వీచు లభ్రంబు సుడి రాని
యాకు సైకత మంటు లతను దోసలు
మట్టిపండ్లు ప్రసూనమంజరుల్ కూర్మముల్
మణులు తార లిగుళ్లు మరునిపలక

తే. యనఁగఁ దగుముప్పదియు నాల్గు సంగకముల
గంధగజయాన కలకంఠి కనకవర్ణ
పుష్పగంధి లతాంగి కర్పూరహాస
నీరనిధికన్య మాయింట నిలుచుఁగాత.

క. వాణిన్ బురాణిఁ బుస్తక
పాణిన్ శుకవాణిఁ గమలభవురాణి గుణి

1 లు సెల.

శ్రేణి నలివేణి నుతగీ
ర్వాణిఁ గల్యాణిఁ గొల్తు వాక్చాతురికిన్. 7

మ. ధననాథప్రియకంఠ కాళిమము మోదం బొప్ప నీక్షించి చ
య్యన జంబూఫలమంచు డాసి నిజహస్తాగ్రంబు వేసాఁచియే
పునఁబల్మారును బిట్టు రాఁదిగుచు వేల్పుం బ్రోడవిఘ్నేశ్వరుం
డను మోదంబునఁ జేయు మత్కృతికి నత్యంతంబు నిర్విఘ్న [మున్.

క. మదిఁ దలఁతు విభీషణు నా
రదు వ్యాసు వసిష్ఠు నగుఁ బరాశరు శుక్రాం
గదుఁ బుండరీకు భీష్ము శు
కు దాల్భ్యుఁ బ్రహ్లాదు శౌనకు న్నాభాగున్. 9

చ. హరి శిఖి దంతి దైత్య వరుణానిలయక్షశివుల్ గజాజకా
సరసర నక్ర కైణ హయ [1]శాక్వరమేరులు వజ్రశక్తిము
ద్గరశరపాశకుంతసృణి కార్ముకహస్తులు భోగశుద్ధిసం
గరజయశౌర్యసత్వజయకామ్యవిభూతులు మాకు నీవుతన్

క. మనమున సేవింపుదు మ
జ్జనకుని శ్రీవత్సగోత్రసాగరచంద్రుఁ
ఘనుఁ బోతయ మంత్రీశ్వరు
ననయంబును భక్తి నమ్మళాంబాప్రియునిన్. 11

సీ. ఫాలపట్టికఁ బాశుపతమహామంత్రభ
స్మత్రిపుండ్రము కాంతిమహిమమీఱఁ
గటిమండలమున నీర్కావి[2]ధోవతిమీఁద
వెలపట్టుపచ్చడం బలవుమిగులఁ

1 శాద్వలయానులు. 2 దోవతి.

గంఠపీఠిక మౌక్తికము[1]లలో రుద్రాక్ష
మాలికావిస్ఫూర్తి శ్రీలఁ దనర
దక్షాంకురాలంకృతం బైనపాణిప
[2]ద్మమునందు నక్షసూత్రము దలిర్పఁ
తే. ప్రణవపంచాక్షరీమంత్ర[3]ప్రణుతి నిగుడ
నాదిశంభుస్వరూప మై యధికమహిమ
[4]నున్నతికి నెక్కు శివదేవయోగి[5]పుత్త్రు
శక్తినాథుని మద్గురుస్వామిఁ దలఁతు. 12

సీ. వల్మీకభవుపాదవనజంబులకు మ్రొక్కి
సత్యవతీసూను సంస్మరించి
భవభూతివాక్యవైభవము వర్ణనఁ జేసి
భట్టబాణుని మనఃపదవి నిలిపి
కాళిదాసువచోవికాసంబు భూషించి
శ్రీహర్షు నాత్మలోఁ జిత్తగించి
ప్రవరసేనుకవిత్వపాటవంబు నుతించి
జయదేవసుకవి కంజలి యొనర్చి
తే. రాజశేఖరుఁ గొనియాడి భోజుఁ బొగడి
చోరుఁ బ్రణుతించి మదిలో మయూరుఁ దలఁచి
భర్తృహరిఁ గొల్చి సౌమిల్లిఁ బ్రస్తుతించి
మల్హణునిఁ బూజచేసి నమస్కరించి. 13

ఉ. నన్నయభట్టుఁ దిక్కకవి నాచనసోముని భీమనార్యుఁ జే
రెన్నికఁ జిమ్మపూఁడియమరేశ్వరుభాస్కరుశంభుదాసునిఁ

1 తో. 2 ద్మంబున. 3 ఫణితి. 4 నున్నతికి నెక్కు. 5 పౌత్త్రు.

సన్నుతిఁ జేసి వాక్యసరసత్వము వీనుల కింపుమీఱ న
త్యున్నతిగానొనర్తుఁగవిరాడ్బుధులు మేలనఁగావ్యమిమ్ములన్.

ఉ. శ్రీహరివాసరవ్రతవిశేషము దాఁ గృతిసంచితార్థ మా
శ్రీహరిమిత్రుఁ డీకృతికిఁ [1]జెన్నలరార నధీశుఁ డుత్తముల్
శ్రీహరిభక్తు లీకృతికిఁ జిత్తమునన్ విని మెచ్చువారు నా
కీహిత మింతకంటెఁ గలదే రచియించెద మేలు గాంచెదన్.

సీ. అత్యంతపావనత్వాపాదనంబున
సురలోకవాహినిస్ఫురణఁ బేర్చి
పాపాంధకారనిర్వాపణప్రఖ్యాతిఁ
దరుణార్కబింబంబుకరణి మించి
తాపత్రయాదిదుర్గర్వమర్దనమున
దివ్యౌషధప్రౌఢిఁ దేజరిల్లి
కామితార్థఫలప్రకరదానవైఖరిఁ
గల్పభూజవిభూతి గణన కెక్కి
తే. తనరు రుక్మాంగ[2]దుని చరిత్రము శుభాఢ్య
మై మహాభాగవతసేవ్య మై ముకుంద
సద్గుణానీకమణిగణజలనిధాన
మై సముంచితపుణ్యనివాస మగుచు. 16

శా. ఘోరాఘౌఘపరంపరాతిమిరవిధ్వంసక్రియాదీప మై
నీరేజాక్షకథాబ్ధిసంజనిత మై నిస్త్రాసతాహేతు వై
ధీరోదారగుణప్రసాదకలనాదేదీప్యమానాంగ మై
శ్రీరుక్మాంగదదివ్యరత్న మొసఁగున్ శ్రీసౌఖ్యకల్యాణముల్.

---

1 జెన్నెసలార. 2 ద చరిత్రమును శుభాఢ్య.

క. వన జల [1]కేళీ శశి రవి
తనయోదయ పాన యాన దౌత్యాబ్ధి వివా
హ నృప రతి విరహ ఋతు మం
త్ర నగాహవ నగరవర్ణనలు దగుఁ గృతులన్. 18

చ. ఎఱుఁగరు ఛందముల్ చదువ రేమియు శాస్త్రము శబ్దవిద్యలోఁ
బఱుపరలంకృతుల్ రసము భావము ప్రక్రియ శయ్య వృత్తియు
న్నెఱయఁగఁ జూడరల్పులవనిం గవితల్ సమకూర్పఁ జూతురే
కొఱ యవి సత్కవీశ్వరులకున్ మది కిం పొదవింపఁ జేయునే.

క. నగుబాటు కోర్చి కవితా
ప్రగల్భుఁడ నటంచుఁ గుకవి ప్రజ్ఞలఁ బోవున్
తగునా బాణోచ్ఛిష్టం
జగత్త్రయం బనెడిసిగ్గు చాలదె తమకున్. 20

ఉ. చెప్పఁగ లేరుగాని మది సిగ్గొకయింతయు లేక దుష్కవుల్
తప్పు లటంచు సత్కవిత దాతల కప్రియ మొందునట్లుగా
నప్పటికప్పటిన్ విడఁగనాడుదు రాడిన నేమి యీప్రభుల్
తప్పులు గామియున్ గృతివిలాసములన్ విని మెచ్చుకుందు రే.

క. వడిఁ బెట్టుకోక తేనియ
విడిచి నెఱసు లేఱె పట్టువిధమునఁ గుజనుం
డడరిన కవితాసారం
[2]బెడరి వ్రణంబులు వహించు హృదయమునందున్. 22

క. నీ రు[3]డిగి పాలు గైకొను
సారమరాళంబుకరణి సరసజ్ఞకవుల్

1 కేళిని. 2 బెడలిన మఱి తా గ్రహించు. 3 నిడి.

నేరములు వదలి కవితా
సారముఁ దగు మీరు మానసముల గ్రహింపన్.　　23

శా. సౌరభ్యంబు ననుబంధచాతురితగన్ శయ్యాచమత్కారశృం
గారంబున్ వివిధార్థముల్ సరససాంగత్యంబు నానాకళా
పారీణత్వము మంజువాగ్విభవమున్ బాంచాలరీతిం దగన్
వారస్త్రీయును బోలె నొప్పవలదా వర్ణింపఁ గావ్యంబిలన్.

క. నానుల్లును శృంగారము
నానావిధ వృత్త వర్ణనలు సంపూర్ణం
బై నిల్చినకృతి సత్కృతిఁ
గా నుతియింతురు గదా సుకవు[1]లెయ్యెడలన్.　　25

క. జాజుల పొట్లము విప్పిన
యోజఁ గవిత్వంబు వెలయకుండిన సభలన్
బూజింతురె యాకృతి బుధ
రాజులు రాజులును సుకవిరాజులు గరిమన్.　　26

చ. పడియును బ్రాసమున్ గణము వర్ణన లర్థము శబ్ద మొప్పునే
కడమయు లేనుమత్కృతికిఁగైకొనిచూడుఁడు సత్కవీంద్రులె
య్యెడ నెదియొక్కపద్యముననిందులసత్త్వముపద్మలోచనల్
[2]కడివెఁడుకూటిలో మెతుకుఁగైకొనిపాకమెఱుంగుకైవడిన్.

వ. అని యిష్టదేవతాప్రార్థనంబును బురాతనసుకవీంద్రవర్ణ
నంబును గుకవినిరాకరణంబును గావించి యొక్క మహా
భాగవతసత్కథాబంధురంబును నల్పప్రయాసంబును నధిక
ఫలంబును ముకుందచరణారవిందభక్తికారణంబు నగురుక్మాం

1 లెల్లెడలన్. 2 కడవెఁడు.

గదచరిత్రం బాంధ్రభాష గద్యపద్యంబుల నిర్మింతు నని
తలంచియున్న యవసరంబున. 28

సీ. పులితోలు రెంటెంబు వెలిపట్టు గెంటెంబు
కటిమండలంబున గరిమఁ దనర
భసితాంగరాగంబు బహుగంధయోగంబు
బాహుమధ్యంబునఁ బరిఢ[1]వింప
శీతాంశునవకాంతి చేమంతిపూబంతి
యుత్తమాంగంబున నోలిఁ జూప
గండపెండేరంబు కలితమంజీరంబు
పాదపద్మములందుఁ బ్రతిఘటింప
తే. నర్ధనారీశ్వరస్వామి యైతనర్చు
దక్షపురిభీమలింగంబు దయ దొసంగ
నర్థిఁగల నాకుఁ బ్రత్యక్ష మైనఁ జూచి
మోద మిగురొత్తఁ బాదాబ్జములకు మ్రొక్కి. 29

సీ. గంగానదీజూట కైరవాప్తకిరీట
శమనకవాట పశ్వల్లలాట
వ్యాఘ్రాసురాఖేట వనజాసనకరోట
విబుధపర్వతకూట వేదఘోట
మృత్యువక్త్రచపేట మిహిరపాదాశాట
జితకాలకూట యానత[2]విశాట
దూరీకృతాశాట త్రుటితకుంభినిశాట
వరభక్తసంఘాట వజ్ర[3]ఘోట

1 విల్ల. 2 విరాట. 3 ఖేట.

తే. వాఙ్నిరాఘాట దురితపావకకృపీట
ఘనభుజాస్ఫోట భూమిపంకజవరాట
తాపసస్తోత్రవాచాట దక్షవాట
భీమశివలింగ హాటకస్తోమపాట! 30

సీ. సప్తగోదావరీజలనవీనవిహార
హారవిస్ఫురితమహాభుజంగ
జంగమస్థావరసకలాత్మసంచార
చారణామరసేవ్యచరణపద్మ
పద్మానిజేశ్వర ప్రకటితాయతబాణ
బాణదైత్యేశ్వరభావనిలయ
లయకాలతాండవోల్లాసకేళీకల్ప
కల్పకోటిసహస్రకాలహరణ
తే. రణసముత్సాహవిజయ గోరాజగమన
మనసిజాయోపహరణ భీమప్రతాప
తాపసస్తోత్రధారణ ధ్యానదక్ష
దక్షపురిభీమలింగ కాంతాశుభాంగా. 31

సీ. చంద్రకోటిప్రభాసౌందర్యవిలసిత
సిత మహారోగవర్జిత [1]వృషాంక
అంకాగ్రశైలకన్యారూపవిభ్రమ
భ్రమరమేచకకంఠభాగదేశ
దేశాక్షిరాగనందితమనోరాజీవ
జీవాత్మపరమాత్మభావసత్వ

---

1 శుభాంగ.

సత్త్వరజస్తమస్స్వాభాగ్యగుణయుక్త
యుక్తతరమఘప్రయోగదమన
తే. మనసిజాయోపహరణాగ్నిజనకనేత్ర
నేత్రసందోహకలనాధునీప్రఘోష
ఘోషభాషారతీశవిశేషబాణ
బాణవత్సల భీమేశ పార్వతీశ. 32

చ. అని వినుతించుచున్న హృదయంబున సత్కృప [1]తేలువాఱఁగా
గనుఁగొని నీవు సెప్పనొడికంబుగఁ బూనినయీప్రబంధముఁ
దన కిపు డంకితంబు విదితంబుగఁ జేయు మటన్న సట్లకా
కని యలభీమనాథునకు [2]సప్పటియుం బ్రణమిల్లి వేడుకన్. 33

క. ఘనరుక్మాంగదచరితముఁ
దన కిమ్మని భీమశివుఁడు దా నర్థింపన్
గనుటయె ప్రౌఢకవీంద్రున
కనయము నణిమాదిశుభము లందుట తలఁపన్. 34

ఉ. శ్రీహరివాసరవ్రతవిశేషము దాఁ గృతి సంచితార్థ మా
శ్రీహరిమిత్రుఁ డీకృతికిఁ జెన్నెసలారు సధీశుఁ డుత్తముల్
శ్రీహరిభక్తు లీకృతికిఁ జిత్తమునన్ విని మెచ్చువారు నా
కీహిత మింతకంటెఁ గలదే తలపోయఁగ నెన్నిభంగులన్. 35

క. బంగారమునకుఁ బరిమళ
[3]మంగికము గాఁగఁ గల్గినట్లయ్యెను రు
క్మాంగదచరితకు భీమయ
లింగం బధినాథుఁ డగుట లెక్కింపంగన్. 36

---

1 వై(యి) (వ) వాఱఁగా. 2 నర్పణతం. 3 మంగీకారమును గలిగి
నట్టుల యల రు.

క. కావున నే రుక్మాంగద
భూవరుచరితంబు చెప్పఁ బూనితి మొదలన్
దేవుని దాక్షారామ
శ్రీవిభవవిశేషమహిమ చెప్పఁగ వలయున్. 37

సీ. కామ్యార్థఫలసముత్కరకల్పతరువాటి
దళితపాతకకోటి దక్షవాటి
ప్రణుతకల్యాణైకగుణమణివ్రజపేటి
[1]ధాత్రీకటీశాటి దక్షవాటి
సస్యసీంద్రారామసస్యమేఘస్ఫోటి
[2]దమితరోగనిశాటి దక్షవాటి
రథవిమానాతపత్రపతాకగజఘోటి
తాపాద్రిశతకోటి దక్షవాటి
తే. దర్పితాశాలతాకోటి దక్షవాటి
దనరునిగమావిపురిచేటి దక్షవాటి
ద్వారసేవితకర్ణాటి దక్షవాటి
రక్షితేందుకిరీటి శ్రీదక్షవాటి. 38

షష్ఠ్యంతములు.

క. ఏవంవిధపురపతికిని
భూవినుతవిశేషమతికిఁ [3]బుణ్యవ్రతికిన్
శైవల్యరతికి నిర్జిత
దేవాహితతతికి భక్తదృఢసంతతికిన్. 39

క. పురుహూతదత్తసుందర
తరుణీవిరచితనవీనతరగానకళా

1 ధాత్రీకాకటిశాటి. 2 దళిత. 3 బుణ్యావళికిన్.

సరసనవలాస్య[1]కేలిత
పరమానందమునకు జూటభరితేందునకున్. 40

క. అమితమహోత్సవసమయ
ప్రమదాజనవాద్యమానపటుమురజధిమిం
ధిమిమేఘనాదనర్తిత
సమదమయూరునకు దుష్టజనదూరునకున్. 41

క. చతురాగమవేదాంత
ప్రతిపాదితవిభవునకు శుభప్రభువునకుం
క్షితిధరరాజతనూజా
కృతసల్లాపునకు మేరుగిరిచాపునకున్. 42

క. అంభోధిమథనసమయవి
జృంభితసురదైత్యగర్వజిత్వరగరళా
రంభప్రతికారునకును
జంభారికృతస్తుతిప్రసవహారునకున్. 43

క. [2]కంఠకళంకునకును ను
త్కంఠాసంఘటితచతుర[3]తరవీరవధూ
కంఠగ్రహాంకునకు నతి
కుంఠితదైత్యునకు భక్త[4]గుణనిత్యునకున్. 44

క. జాలంధరముఖదైత్యా
భీలప్రఖ్యాతమదవిభేదనరేఖా
శూలాయుధపటువిక్రమ
హేలాహస్తునకుఁ గుముదహితమస్తునకున్. 45

1 కేళీ. 2 కంఠేకళంకునకు. 3 గంభీర. 4 గణసేవ్య.

క. రవి గణప మాతృ కాంబుజ
భవ వాణీ గుహ శివా సుపర్ణధ్వజ భై
రవ ముఖదిక్పతివినుత
స్తవసమ్మోదునకు విభవసంపాదునకున్. 46

క. వామాంకకలితగౌరీ
భామాకుచకుంభ [1]మృదులపంకవిలిప్త
శ్రీమహితోరస్థ్సలునకు
భీమయదేవునకు శాంతపృథు [2]భావునకున్. 47

వ. అత్యంతభయభక్తితాత్పర్యంబుల ననేకసాష్టాంగదండప్రణా
మంబు [3]లాచరించి యమ్మహాదేవుని గృతినాయకుని గావించి
నాయొనర్పంబూనిన రుక్మాంగదచరిత్రంబునకుం గథాక్రమం
బెట్టి దనిన. 48

క థా ప్రా రం భ ము.

ఉ. పుణ్య [4]నివాస ముత్తమతపోధనదేశము నిత్యముక్తసా
ద్గుణ్య మగణ్యయజ్ఞపరి [5]తర్పితహోతృవిశేషమంత్రసా
ద్గుణ్యము సిద్ధసాధ్యమునితోషక మై విలసిల్లు నైమిశా
రణ్యము యోగిపుంగవశరణ్యము నానుతి [6]కెక్కు ధారుణిన్.

ఆ. అనఘు మై తనర్చు నానైమిశారణ్య
పుణ్యదేశమున నగణ్యమహిమ
వర్ణనీయ మైన వైష్ణవయాగంబు
నందు వైభవంబు లతిశయిల్లు. 50

1 ఘుసృణ. 2. బాహు. 3 లు సమర్పించి. 4 విలాస. 5 తోషిత.
6 కెక్కు.

సీ. శాండిల్య మౌద్గల్య మాండవ్య కశ్యప
వ్యాస సాత్రి కౌండిన్య వాలఖిల్య
హారిత పిప్పల రైభ్య వరతంతు గాలవ
బక దాల్భ్య గౌతమ శుక వసిష్ఠ
కౌశిక చ్యవన మార్కండేయ నారద
జమదగ్ని భృగు పరాశర శమీక
కణ్వ జాబాలి సాంఖ్యాయన వాల్మీకి
కపిల భరద్వాజ కలశజన్మ
తే. శృంగి తృణబిందు భరత మతంగ శక్తి
గర్గ శ్రీవత్స మునివరుల్ ఘనత మెఱయ
వరసభాసీను లై వినువారలకును
విమలవాగ్భంగిఁ గర్ణామృతములు గాను. 51

సీ. వారాహ వాసిష్ఠ నారదీ యాదిత్య
సందోహ మతిభక్తిఁ గొందఱకును
వైష్ణవ శ్రీభాగవత భవిష్యోత్తర
కూర్మపద్మంబులు కొందఱకును
బ్రహ్మాండ మత్స్య మార్కండేయ వామన
స్కాందంబు లనురక్తిఁ గొందఱకును
గారుడ బ్రహ్మ లింగ బ్రహ్మవైవర్త
గురువాయుసంహితల్ కొందఱకును
తే. మఱియు నొకకొందఱకు సుధామధురవాక్య
సమితి భారతరామాయణములు దెలియ
వరుస వక్కాణ మొనరించువ్యాసశిష్యు
వాగ్విరాజితు నుగ్రశ్రవసునిఁ జూచి. 52

క. తరణి నొక టొకటి పావకు
సరసిజభవు రెండు నాల్గు జలశాయిని శం
కరుఁ బదియుఁ గాఁ బురాణము
లిరవుగ వర్ణించుఁ బదియు నెనిమిది వరుసన్. 53

క. అందును బ్రహ్మాండశ్రీ
సందర్భపురాణ మెన్నఁ జనుఁ దన్మధ్యం
బందును రుక్మాంగదకథ
యందంబై యొప్పుఁ జెప్ప నగు నది మాకున్. 54

ఉ. నీవు కథాప్రసంగముల నేర్పరి వెల్లపురాణవాసనల్
వావిరి నీముఖస్థములు వన్నె దలిర్పఁగ మాకుఁ బుణ్యసం
భావిత మై ధరిత్రి నతిపావన మై యపవర్గసంపదు
జ్జీవన మైనసువ్రతము చెప్పు ముదారవచోవిశారదా! 55

సీ. మునినాథ! రుక్మాంగదనరనాథుఁడు తొల్లి
యేకాదశీవ్రత మెట్లు సలిపెఁ
దద్రాజ్యమున నెట్లు ధర్మంబు వర్ధిల్లె
యమలోక మేల దైన్యంబు నొందె
వనజసంభవున కేమనవిఁ జెప్పెను జముం
డేల పుట్టించె మోహిని నజుండు
మందరాద్రికి నేల మానిని చనె వేఁట
లాడ నేటికిఁ బోయె నవనివిభుఁడు

తే. కాంత మోహిని నేరీతిఁ గలసె నతఁడు
వ్రతము వలదని యది యేల వాదు లడిగెఁ
బుత్త్రు నేటికి హింసింపఁ బూనెఁ దండ్రి
యప్పు డేరీతిఁ బ్రత్యక్షమయ్యెఁ జక్రి. 56

క. అని పలుకువారిమాటలు
వినిసూతుఁడు సంతసిల్లి వినయోక్తుల నా
మునిచంద్రులమనములు నా
ననములు వికసింపఁ బలికె నగుమొగ మలరన్. 57

చ. ఘనులు మహానుభావులు జగన్నుతపుణ్యకథాప్రవీణవా
గ్వనధులు మీ రెఱుంగని నవవ్రతసంఘము లే నెఱుంగనే
ర్తునె ననుఁ బెద్దఁ జేసి దయతో వినఁ గోరుట కాక తారు వెం
చిన శుకవాక్యముల్ వినఁగఁ జిత్తమెలర్పెడువారికై వడిన్. 58

క. కావున మును రుక్మాంగద
భూవరుఁ డొనరించునట్టి పుణ్యవ్రత మే
భావించి మీకుఁ జెప్పెదఁ
బావన మా వ్రత మటంచుఁ బలికె నియతుఁడై. 59

ఉ. తెల్లని పాముపానుపును దెల్లని వార్ధియు నెక్కుబిడ్డఁడుఁన్
దెల్లనిదీవిపై విడిది తెల్లనితమ్ముల మీఁదకన్నులున్
దెల్లనిమోము గుబ్బమును దెల్లనిమామయుఁ దెల్లనైదువున్
దెల్లనికోడలుం గలుగు తెల్లనికూఁతురితండ్రిఁ గొల్చెదన్.

క. శ్రీదంబులు జితకలుషవి
షాదంబులు మునిమనఃప్రసాదంబులు భూ
మోదంబులు భవపాశ
చ్ఛేదంబులు వాసుదేవుశ్రీపాదంబుల్. 61

క. కరణంబులు భవసాగర
తరణంబులు శుభరమావతరణంబులు సా
దరణంబులు జితకలుషా
చరణంబులు హరిపదాబ్జసంస్మరణంబుల్. 62

క. కుందనములు పరమపద
స్యందనములు ముక్తి నీయ చందనములు శ్రీ
నందనములు కలుషపరి
స్పందనములు శార్ఙ్గపాణిపదవందనముల్. 63

క. అని యదునందను శ్రీపద
వనజంబులు దలఁచి మ్రొక్కి వ్యాసమునీంద్రుఁ
మనమున సేవించి తపో
ధనుఁడు వినుం డనుచుఁ బలికెఁ దపసులతోడన్. 64

సీ. కాశ్మీర మగ ధాంధ్ర కాంభోజ కరహాట
ఘోట మాళవ మత్స్య లాట కుకుర
ఘూర్జర కర్ణాట ఘోట్టాణ కురు ముద్ర
కేరళ సౌవీర శూరసేన
సింధు మహారాష్ట్ర చేది పాండ్య విదేహ
కుంతల ద్రావి డావంతి నిషధ
వంగాంగ మరు చోళ బంగాళ నేపాళ
పాంచాల సాల్వ బర్బర మరాళ
తే. శక విదర్భాదివివిధదేశములఁ గలుగు
పట్టణవ్రాతములలో నపారకీర్తి
నఖిలసౌభాగ్యవైభవాయతన మగుచు
జగతిఁ బొగడొందఁ దగు విదిశాపురంబు. 65

చ. శ్రుతియుతులర్కతుల్యులు వసుప్రభులగ్నిసముల్ కులాచల
ప్రతిమము లాశుయానములు రత్నపుబొమ్మలు కల్పవృక్షసం
తతులు దలంప నప్పురమునన్ ద్విజరాజకుమారవైశ్యవ
ర్ణితభటసామజాశ్వతరుణీజనమానవకోటు లున్నతిన్. 66

క. అందుల విప్రోత్తములు పు
రందరగురుసదృశు లపరరాజీవభవుల్
వందితపరమేశ్వరగో
విందపదాంబుజులు వేదవేదాంగవిదుల్. 67

ఉ. మిత్రసమానతేజులు సమిద్రఘురాములు వైరివాహినీ
గోత్రమహీధరౌఘశరకోటు లఖండనిరంకుశక్రమ
క్షాత్రులు సామజాశ్వరథసంక్రమణైకసమర్థు లుత్తమ
క్షత్రియులర్కసోమకులసంభవు లుండుదు రప్పురంబునన్. 68

క. మేటిధనధాన్యసంపదఁ
గోటులకును బడగ లెత్తికొన సమ్మంగా
ఘోటక గజ రత్నాంబర
కోటులఁ గలవైశ్యు లచటఁ గోటులతరముల్. 69

క. అద్రులు ధైర్యంబున బల
భద్రులు భుజశక్తి నహితభంజనమున సౌ
భద్రులు తత్పురమునఁ గల
శూద్రులు శూద్రకసమానశోభితశౌర్యుల్. 70

సీ. శృంగారరసమునఁ జికిలిసేయించిన
కంతుమోహనసాయకంబు లనఁగ
మెఱసి పోకను నిల్పి మెలఁత లై కనుపట్టు
కారుక్రొమ్మెఱుఁగులగము లనంగ
వరరూపలావణ్యవైభవశ్రీమూర్తు
లన మించునవకల్పలత లనంగ
మురిపెంపునడలచే గరువంబు దళుకొత్తు
పసమించు రాయంచపదువు లనఁగఁ

తే. జిత్త్రజుని తేరికలికిరాచిలుక లనఁగఁ
గాంతిఁ జూపట్టునవచంద్రకళ లనంగ
మగల నెలయించుమరునిదీమంబు లనఁగ
వారసతు లుందు రప్పురవరమునందు. 71

సీ. కాలకంధరచాపఖండనోద్ధత రాఘు
వామోఘతీవ్ర శరాగ్నిఁ దెగక
కలశోద్భవోదగ్రకఠినహ స్తకుటీర
కోణకోటరమునఁ గ్రుంగఁబడక
యూర్వానలాభీలదుర్వారభీకర
జ్వాలికావలిచేతఁ గ్రోలఁబడక
యత్యుగ్రరౌద్ర బాహాహేయోపపక్షి రా
ట్పుటవిక్షేపంబుపాలు గాక

తే. రమణఁ జూపట్టు రత్నాకరం బనంగ
ఘుమఘుమారావసంరంభఘూర్ణమాన
మీనమకరోగ్రనక్రసమృద్ధిచేతఁ
బరఁగు విదిశాపురంబునఁ బరిఖజలము. 72

ఉ. కోట లగడ్తలట్టడలు కొత్తడముల్ గవనుల్ కవాటముల్
హాటకగేహాళుల్ వివిధయంత్రములాయుధహర్మ్యగేహముల్
ఘోటకముల్ రథావలులుకుంజరముల్ బహువాహినీపతుల్
పాటువ కెక్కువీరభటసంకులమునుం దగు నప్పురంబునన్. 73

వ. అన్నగరంబున కధీశ్వరుండు. 74

ఉ. సంగరరంగభార్గవుఁడు శాశ్వతకీర్తిరమామనోహరుం
డంగభవాభిరాముఁ డభియాతినృపాలవరేణ్యరాజ్యస

ష్టాంగపరిగ్రహుండు రజతాచలధీరుఁడు రాజరాజు రు
క్మాంగదమేదినీశ్వరుఁ డహార్పతివంశపవిత్రుఁ డున్నతిన్. 75

మ. ధరఁ బాలించెఁ బురూరవుస్ సగరునిన్ త్రైశంకునిన్ హైహ
యున్, బురుకుత్సున్నలు నంబరీషు రఘురాముస్ రంతి సం
గున్ మరుత్తు రఘూత్తంసు భగీరథుం బృథు సుహోత్రు
న్నాహుషిన్ భార్గవున్, భరతక్ష్మాధిపునిం దిలీపు గయు
మాంధాతన్ శశిన్ బోలుచున్. 76

సీ. దోషాకరత్వంబు తుహినాకరునియంద
మదవిక్రమంబు సామజములంద
విప్రలంభము విటీవిటజనంబులయంద
కుటిలత్వ మింతులకురులయంద
మధుపసంగతి పుష్పమంజరీతతులంద
ఘర్షణంబులు హాటకములయంద
రాగాతిశయవికారములు గాయకులంద
వర్ణసంకరములు వ్రాఁతలంద
తే. పక్షపాతంబు నీడసంభవములంద
గుణపరిచ్యుతి మార్గణకోటియంద
సన్నుతికి నెక్కు నమ్మహాసార్వభౌముఁ
డవనిఁ బాలించె బుధవర్గ మభినుతింప. 77

క. మేదిని ధర్మము నాలుగు
పాదంబులు మోవ నానృపాలుఁడు రాజ
శ్రీ దళుకొత్తఁగ నేలుచు
నాదట నొకనాఁడు నిర్జరాధిపుమహిమన్. 78

సీ. హితబంధుజనపురోహితచయం బొకవంక
నుత్తమక్షత్త్రియు లొక్కవంకఁ
గవిగాయకర్థిమాగధసంఖ్య లొకవంక
నుడురాజబింబాస్య లొక్కవంక
వేదవేదాంగకోవిదవిప్రు లొకవంక
నూర్జితశ్రీమంతు లొక్కవంక
రణసముద్భటవీరరాహుత్తు లొకవంక
నురుమంత్రిసామంతు లొక్కవంకఁ
తే. జతురు లొకవంక సకలశాస్త్రప్రవీణ
హృదయు లొకవంకఁ గొలువ సమిద్ధమహిమఁ
బరఁగు రుక్మాంగదక్షోణిపాలుకడకు
నరుగుదెంచిరి శుకశౌనకాదిమునులు. 79

క. చనుదెంచిన సంయములకఁ
గనుఁగొని భయసంభ్రమములు గడలుకొనంగా
వినయమున నెదురుగాఁ జని
మునిచంద్రులపాదపద్మముల కెఱఁగుటయున్. 80

సీ. ఆరోగ్య మస్తు దీర్ఘాయురస్తు యశోస్తు
శ్రీరస్తు సంకల్పసిద్ధి రస్తు
హరిభక్తి రస్తు సుస్థిరతాస్తు మహిమాస్తు
విప్రప్రసాదోస్తు విక్రమోస్తు
విఖ్యాతి రస్తు దిగ్విజయోస్తు సామ్రాజ్య
మస్తు మోదోస్తు కళ్యాణ మస్తు
విభవోస్తు సస్యాభివృద్ధి రస్తు నయోస్తు
దానకామోస్తు సత్కాంతి రస్తు

తే. ధనకనకవస్తువాహనధాన్యపుత్ర
పౌత్రలాభోస్తు నిత్యసౌభాగ్య మస్తు
ప్రతిభటౌఘక్షయోస్తు భూపాలనైక
శక్తి రస్తు సదైవ తే జనవరేణ్య!. 81

కవిరాజవిరాజితవృత్తము.—
అని మును లీక్రియ దీవన లందఱు
నన్నివిధంబుల నిచ్చిన న
జ్జనపతి చంద్రుఁడు గైకొని వారలఁ
జయ్యనఁ దోఁకొని తెచ్చి సుఖా
సనములయం దిడి యర్ఘ్యము పాద్యము
సన్నుతిమీఱఁగ నిచ్చి సమ
ర్చనములు సేసి కరంబులు మోడ్చి తి
రంబుగఁ గన్గొని యి ట్లనియెన్. 82

ఉ. ధన్యుఁడ నైతి మీకృపకుఁ బాత్రల మైతి సమస్తరాజరా
జన్యులలోన ధర్మగుణశాశ్వతకీర్తుల నెల్లవారికిన్ [సా
మాన్యుఁడనైతి మీరు బహుమానముతో నిట యేఁగుదేర
మాన్యుల కిట్టిభాగ్యమహిమల్ సమకూరు నెయేయుగంబునన్.
వ. అని యమ్మహీవల్లభుండు పెన్నిధిం గన్న పేదచందంబున నత్యంతసంతుష్టాంతరంగుం డై యమ్మహాయోగిపుంగవుల కి ట్లనియె. 84

ఉ. ఏవ్రత మెల్లలోకముల నెన్నిక కెక్కు మహాప్రసిద్ధిచే
నేవ్రతమెందుఁ బాపహర మెప్పుడు నేవ్రతముత్తమోత్తమం
బేవ్రత మెల్లసంపదల నిచ్చురమారమణీమనోహరుం, డేవ్ర
తమాచరింపఁ దనయిచ్చఁ బ్రమోదమునొంది నిచ్చలున్. 85

క. వ్రతముల కన్నిటికంటెను
ప్రతివెట్టఁగరాని దై శుభప్రదమై సు
వ్రతరాజం బగువ్రత మా
నతి యిచ్చి కృతార్థుఁ జేసి ననుఁ బ్రోవఁ దగున్. 86
వ. అని విన్నపం బొనర్చుటయును. 87

భుజంగప్రయాతము.

ధరామండలిన్ గల్గుధర్మవ్రతంబుల్
పురాణంబులన్ శాస్త్రపుంజంబులందున్
గరం బింపు సొంపారఁగాఁ గాంచి మౌనుల్
పొరిం బల్కి రిట్లంచు భూపాలుతోడన్. 88

సీ. అమితపాపౌఘవంశాటవీఘనదావ
శిఖికీల యేకాదశీవ్రతంబు
దర్పితాహితదైత్యదళనోగ్రవిష్ణుకా
క్షేయకం బేకాదశీవ్రతంబు
కఠినపాతకసముత్కరభేకలోకభు
గ్జిహ్మగం బేకాదశీవ్రతంబు
సంసారసంతాపసంతప్తమానస
జీవనం బేకాదశీవ్రతంబు
తే. సువ్రతాకల్ప మేకాదశీవ్రతంబు
చిరశుభాకార మేకాదశీవ్రతంబు
చిన్మయానంద మేకాదశీవ్రతంబు
శ్రీసమంచిత మేకాదశీవ్రతంబు. 89
సీ. పుణ్యభూములలోనఁ బురుషోత్తమమువోలె
గ్రహములలో దివాకరుఁడువోలె

నంభోనిధులలోన నమృతార్ణవమువోలె
నగములలో, మేరునగమువోలె
నాశ్రమంబులలో గృహస్థాశ్రమమువోలెఁ
దరువులలోఁ గల్పతరువువోలె
నధికదానములలో నన్నదానమువోలె
మణులలోఁ గౌస్తుభమణియుఁబోలె

తే. స్వర్గమున భూమియందు రసాతలమున
బ్రతి యొనర్పఁగ రానిసువ్రతము సకల
మంగళాస్పద మఖిలసంపత్కరంబు
క్షితితలేశ్వర! యేకాదశీవ్రతంబు. 90

క. ఆపుణ్యవ్రతశీలుఁడు
కాపురుషుం డైన పాపకర్ముం డైనన్
శ్రీపతిసాయుజ్యంబును
వే పడయును సత్య మిది వివేకనిధానా! 91

క. సురదొరసిన గంగాంభఃప
రిపూరితఘట మశుద్ధిఁ బరఁగినక్రియ భూ
వర! దశమివృద్ధి గలసిన
హరిదివస మయోగ్య మెంత యధికం బయినన్. 92

క. పాయుఁ బితృఋణము గయయం
దాయత మగు బ్రహ్మహత్య యణఁగున్ గాశిన్
ఏయేవిధమున నున్నన్
పాయదువో దశమివృద్ధి పాపం బిలలోన్. 93

క. భక్తి యొనర్పఁగఁ దగుశా
స్త్రోక్తంబుగ నాచరింపు మురుపుణ్యనిధీ!

వ్యక్తంబు గాఁగ విను వి
ధ్యుక్తంబుగఁ జెప్పెదము యథోచితలీలన్. 94

ఉ. స్నాన మొనర్చి ధౌతపరిధానములన్ ధరియించి యంటఁగాఁ
గానిమనుష్యులం గనక కల్లలు వల్కక యుగ్రకృత్యముల్
మాని వినిద్రుఁడై నియతమానసుఁడై తమలంబుఁ దక్కి శ్రీ
జానిపురాణముల్ వినుట సంగతి శ్రీహరివాసరంబునన్. 95

సీ. దశమినాఁ డేకభుక్తము సేసి మఱునాఁ డ
హోరాత్రముల భక్తి నుపవసించి
హరిమందిరమున జాగర మొప్పఁ గావించి
వేగిన ద్వాదశివేళయందు
విప్రోత్తములకు షడ్విధరసోపేతంబు
గా భుజింపఁగఁ బెట్టి కనకనిష్క
తతులు దక్షిణ లిచ్చి తదనంతరము సుహృ
జ్జనులతో నామిషక్షౌద్రశాక
తే. విరహితంబుగఁ బారణ వేడ్కఁ జేసి
నిద్ర దివ మెల్ల వర్జించి నియమపరత
మాపు భుక్త్యంగనాసంగమంబు లుడిగి
యుచితగతి నుండు మది యుత్తమోత్తమంబు. 96

క. ఈకరణి జరుపనోపక
యేకాదశిదివస మైన నిరుప్రొద్దు నిరు
త్సేకమున నుపవసించిన
శ్రీకాంతుం డుత్తమముగఁ జేకొను నధిపా! 97

తే. అప్రహాతి నొనరించెనే నదియుఁ గొఱఁత
గాదు నక్తంబు నేక భుక్తమున ననుచి
తంబు కావించుటయును దూష్యంబు గాదు
కాదు స్వేచ్ఛావిహార మేకాదశులను 98

తే. మహిమ మీఱంగ నాషాఢమాసముఖ్య
భాద్రపదమాసకార్తికభవ్యమాస
రమ్యసితపక్షహరివాసరములయందు
వలయు శుష్కోపవాసంబు సలుప నరులు. 99

క. ఈవిధములలో నొక్కటి
గావించినఁ బుణ్యమట్లు గాక యథేచ్ఛన్
గావరమున భుజియించిన
వైవస్వతలోకమును నవశ్యతఁ బొందున్. 100

సీ. కనకంబు ముచ్చిలించిన పాతకంబైన
గురుభామఁ బొందిన దురితమైన
గోవుఁ జంపినమహాక్రూరకిల్బిషమైన
విప్రభూములు ద్రోయువృజినమైన
దేవభండారంబుఁ దిన్నదోషంబైనఁ
గల్లు ద్రావినతీవ్రకలుషమైనఁ
గొండెంబు వల్కిన గురుకల్మషంబైన
నతిఘోర మగు బ్రహ్మహత్యయైనఁ

తే. బాయునంతట దేవతాప్రార్థనాన్న
దానజపహోమ తీర్థగోదానసమితి
నవనినాయక! హరివాసరాన్నదురిత
మెన్నిపుణ్యంబు లొనరించి రేని చెడదు. 101

క. తక్కినవ్రతములు సలుపక
తక్కినఁ బాతకము లేదు ధర నీవ్రత మే
చిక్కుల మానఁగ రా దిది
తక్కినఁ బాతకచయంబు దగులు నరేంద్రా! 102

సీ. పతికార్యభారసంభ్రమవశంబుననైన
నాఁకలి లేకైన నరుచినైన
భామినీవిరహసంప్రాప్తి నొందుటనైన
నశన మబ్బకయైన నలుకనైన
మృగయావినోదనిమిత్తములందైన
వ్యసనంబునందైన వనటనైన
దారుణజ్వరపీడఁ దగులుటనైన సం
గర మొనర్చుటనైనఁ గఱవునందు
తే. నైన హరివాసరమునాఁ డహర్నిశంబుఁ
జాల శుష్కోపవాసంబు సంభవించె
నేని నాపుణ్యునకుఁ గల్గు నెప్డు సిరి ద
నర్చు శ్రీహరివైకుంఠనగరసుఖము. 103

క. శ్వానామిషభక్షకునకు
నైనను నిష్కృతులు గలుగు హరిదివసమునన్
మానక భుజించుదోషికి
నేనిష్కృతి గలుగ నేర దినవంశనిధీ! 104

క. అని పల్కి యమ్మహాత్ములు
దిననాథకులావతంసు దీవించి సుఖం
బున నుండు మదాశ్రమముల
కును జనియెద మనుడు రాజకుంజరుఁ డనియెన్. 105

క. కారణబాంధవు లితరు ల
కారణబాంధవులు మీరు గావున నను శ్రీ
నారాయణపుణ్యవ్రత
పారాయణుఁ జేసితిరి కృపామతులారా! 106

వ. అని యప్పు డప్పరమయోగిపుంగవులకు సాష్టాంగదండప్ర
ణామంబు లాచరించి పాదచారియై కొంతద వ్వరిగి వారల
చేత నాశీర్వాదపూర్వకంబుగా నంపించుకొని క్రమ్మఱఁ
దన నగరి కేతెంచి కొలువునం గూర్చుండి తన్నుం బరివే
ష్టించి యున్న బుధబంధుపురోహితామాత్యవర్గంబులం
గనుంగొని యమ్మహీవల్లభుం డి ట్లనియె. 107

ఉ. వింటిరె! మీర లీనిగమవేత్తలు యోగివరేణ్యు లిట్లు నా
యింటికి నేఁగుదెంచి నను నెంతయు ధన్యునిఁ జేసి నామనం
బంటఁగ నీమహావ్రతమహాత్త్వము దెల్పిరి యిట్టిదెయ్యెడం
గంటిరె నాతపఃఫలముఁ గాంచితి మించితిఁ బుణ్యసంపదన్.

క. తప్పక శ్రీహరివాసర
మొప్పారఁగ నాచరింతు యోగివరేణ్యుల్
చెప్పినశాస్త్రోక్తక్రియ
చొప్పడరఁగ వైష్ణవోక్తి శోభితగరిమన్. 109

క. మీరును నిర్ధారణిఁ గల
వారును నీవ్రతం బవశ్యము ముద మిం
పారఁగఁ జరుపుఁడు మన కా
సారసదళనేత్రుఁ డొసఁగు సాయుజ్యంబున్. 110

వ. అనుటయు నాకొలువునం గలవార లెల్ల నేకవాక్యంబున
ని ట్లనిరి. 111

క. శ్రీజానికిఁ బ్రియముగ మము
నోజ వ్రతము సలుపు మనుచు నూఁదఁగ నేలా
'రాజానుమతో ధర్మం'
బీజగమున వినమె మాట యెప్పుడును నృపా! 112

క. కావున మీ రిటు చెప్పినఁ
గావించుట కాక యొండు గలదే మాకున్
భూవర! చాటింపఁగఁ దగు
నీవసుమతిలోని ప్రజల కెల్లం దెలియన్. 113

క. అనుటయు నజ్జననాథుని
యనుమతమున మంత్రిముఖ్యు లట తలవరులన్
బనిచిరి హరిదివసవ్రత
మనురక్తిం జేయుఁ డనుచు నవనిం జాటన్. 114

ఉ. వారును నవ్వసుంధర నవారణఁ జాటఁ దొణంగి రోలి నూ
రూరను బల్లెపల్లె నగరోత్కరవీథులఁ బట్టణంబులన్
భేరులు తమ్మటంబులును నిస్సహాణంబులు శంఖకాహళుల్
ఘోరుకలంగ మ్రోయు నృపపుంగవునాజ్ఞ వినంగఁ జెప్పుచున్.

సీ. అభ్యంజనస్నాన మాచరించి దశమం
దుల నొక ప్రొద్దుండ వలయుఁ జుండో
హరివాసరము నిరాహారు లై జాగరం
బలవుమై నిశిఁ జేయవలయుఁ జుండో
ద్వాదశి విప్రసంతర్పణం బొనరించి
వరుసఁ బారణ సేయవలయుఁ జుండో
తద్దినం బెల్ల నిద్రయు మాఱుటన్నంబు
వర్జించి యుండఁగా వలయుఁ జుండో

తే. అందఱికి నివ్విధంబు రాజాజ్ఞ సుండొ
తప్పఁగా రాదు తప్పినఁ దప్పు సుండొ
నవ్యకైవల్యఫలసాధనంబు సుండొ
యాదినారాయణునకుఁ బ్రియంబు సుండొ. 116

క. అని చాటి రెల్లదిక్కుల
జనములు నివ్విధము సలుపఁ జాఁగిరి రాజుం
దనభార్యలతోఁ గూడఁగఁ
జనితానందముగ వ్రతము సలుపఁవొఁణంగెన్. 117

సీ. వీథులు సవరఁ గావించి గంధంబునఁ
గస్తూరికలయంపిఁ గలయఁ జల్లి
క్రొత్తముత్యముల మ్రుగ్గులు విచిత్రములుగా
రంగవల్లిక లేర్పడంగ వ్రాసి
మణిగాసనములఁ బ్రేమ నొనర్చి గోడలఁ
జెలువారఁ గృష్ణలీలలు లిఖించి
కలువడంబులు గట్టి ఘంటాపథములందుఁ
బొడవుగా నునుబట్టుపడగ లెత్తి
తే. కదళికాతతి నిల్పి మేల్కట్లుగట్టి
హర్మ్యముల హేమకుంభంబు లందపఱిచి
పురము రాజ్యంబు శృంగారముగ నొనర్చి
యవనినాథుండు నదిఁ దీర్థమాడి వచ్చి. 118

మ. కరపాదాననముల్ శుభాంబువులఁ బ్రక్షాళించి శుద్ధాత్ముఁడై
హరిపూజాస్థలిఁ జిత్రకంబళమునం దాసీనుఁడై ద్వాదశా

క్షరమంత్రాంచితగోపీచందన సమంచత్ఫాలభాగుండు నం
బురుహాక్షోత్కరమాలికాధరుఁడు నై మోదంబు దీపింపఁగన్.

సీ. అభిషేక మొనరించె నమరేంద్రవంద్యున
కర్పించెఁ బరిధాన మచ్యుతునకుఁ
గనకాంబరునకు నర్ఘ్యమును బాద్యము నిచ్చె
నిచ్చె నాచమనీయ మీశ్వరునకు
నొసఁగె శ్రీగంధంబు వసుదేవసుతునకు
శేషశాయికి నిచ్చె భూషణములు
నిర్మించె శార్ఙ్గపాణికి మాళిఁ బుష్పముల్
పచరించె ధూపదీపములు హరికిఁ
తే. జూపె నమృతోపహారంబు గోపపతికి
నధికతరభక్తి నీరీతి నాదిదేవుఁ
బూజఁ జేయుచు దిన మెల్ల భూరిమహిమ
జరిపె నేకాదశీమహోత్సవము నృపతి. 120

సీ. తమటనిస్సాణమృదంగభేరీశంఖ
రవములు భోరున రహిఁ జెలంగ
భరతశాస్త్రనిరూఢి భామాసమూహంబు
నభినయం బలర నాట్యంబు సలుప
శ్రీభాగవతనారసింహవామనవైష్ణ
వపురాణములు భాగవతులు చదువ
శ్రుతిఁగూడి గాయకస్తోమంబు గర్ణామృ
తములుగా సంకీర్తనములు సలుప

తే. బహుళకర్పూరగంధపుష్పములతోడ
ధూపదీపములను బహుస్తుతులతోడ
వివిధనైవేద్యములతోడ విష్ణుపూజ
సలుపుచును భూవిభుఁడు చేసె జాగరంబు. 121

క. అంతటను వెల్లవాఱిన
సంతసమునఁ బ్రజలుఁ దాను స్నానంబులు చే
సెంతయుఁ బ్రియమున లక్ష్మీ
కాంతునిగుడి కేఁగి మ్రొక్కి కఱకఁ దొలర్పన్. 122

సీ. దండంబు దర్పితోద్దండరక్షోహర్త
కడియంద జాతరూపాంబరునకు
జోహారు సురమునిస్తుతపాదయుగునకు
శరణార్థి వైకుంఠశాశ్వతునకు
జేజే రమాముఖాంభోజాతమిత్రున
కభివందనంబు పద్మాక్షునకును
జోతలు కైటభాసురగర్వహరునకు
నొళిగె బ్రహ్మాండభాండోదరునకు

తే. మోడ్పుకెంగేలు కరుణాసముద్రునకును
గోపపతికిఁ బ్రణామంబు కోటిసూర్య
తేజునకు మ్రొక్కు యదువంశతిలకునకును
సంతసంబును భయభక్తి శరణొనర్తు. 123

సీ. డాచంక వేత్రదండముతోడ బంగారు
జలజాతభృంగార మలవరించి
మొలపట్టుకాసెలో మురళికానాళంబుఁ
జొనిపి బిగ్గర దిండు పెనఁచి కట్టి

దధిమిశ్రితం బైనధవళాన్నకబళంబు
సవ్యహస్తమునందు సంతరించి
రత్నాంగుళీయకప్రభఁ దనర్చినవ్రేళ్ల
సందినొక్కొక్కకవడపిందె యునిచి
ఆ. గోపసుతులనడుమఁ గూర్చుండి నవ్వుచు
నఖిలయాగభోగి వై తనర్చు
దేవ! నీవు చల్ది త్రిదశుల నోరూర
నారగించులీల లభినుతింతు. 124

సీ. మూఁడుకన్నులవేల్పు ముంజేతికడియంబు
పఱపుపచ్చడము నై యొఱపుమిగుల
నక్కన విలసిల్లు చక్కనిపూఁబోణి
యాలును మనుమరాలై తనర్ప
బొడ్డుఁదామరఁ బుట్టి పొలుపారుబిడ్డఁ డం
తటికిఁ దీర్పరియు ధాతయును గాఁగ
పులుఁగులగమికాఁడు పలుదెఱంగులదాఁటు
గుఱ్ఱంబు బంటు నై కొమరుమిగుల
తే. ప్రాఁతచదువులు పలకాలిపసిఁడియంది
యయును గూర్చుండుపీఁటయు నగుచు మీఱ
నేలయును మిన్నుఁ దన్ను నీనేర్పుకొలఁది
తెలియ నేర్తుమె యోయన్న! తెలియదన్న!. 125

క. వన్నెలు గలపచ్చడమఁట
క్రొన్ననవిలుకాఁడు ముద్దుఁగొడుకఁట వడకుఁగా
వెన్నెల కిర వఁట కన్నులు
వెన్నుఁడ వఁట నీకు సవతు వేలుపు లేరీ!. 126

ఉ. ఎన్నఁటిబాంధవుండుధ్రువుఁడెన్నటిచుట్టమహల్య కుబ్జమీ
కెన్నఁటియిష్టురాలిభకులేశ్వరుఁ డెన్నఁటిభృత్యుఁ డిట్టిమీ
యున్నతసత్కృపాగరిమ నెందు నకారణబాంధవుండవై
మన్ననఁ బ్రోచునీకరుణమాత్రమె నుతియింప నచ్యుతా!

సీ. రాజసంబున నీవు బ్రహ్మత్వము వహించి
తలఁచినంతనె సృష్టిఁ గలగఁ జేసి
సాత్త్వికంబున నీవు జగతి విష్ణుండ వై
లీలావిభూతిఁ బాలింపుచుండి
తామసంబున నీవు భీమరూపము దాల్చి
సకలప్రపంచంబు సంహరించి
ఫణసహస్రవిరాజఫణిశయనుండ వై
ప్రళయాంబునిధియందుఁ బవ్వళించి
తే. పేర్మి నీరీతి దొంతులు పేర్చి పేర్చి
క్షితి బహుప్రకారముల రక్ష చేసి చేసి
కూడనివి యెల్లఁ గ్రమ్మఱఁ గూల్చి కూల్చి
విశ్వములు నీవు క్రీడఁ గావింతు వధిప!. 128

క. శౌరిన్ మురారి హరి నసు
రారిన్ మధువైరి నఘవిదారిన్ బుణ్యా
చారిన్ సువిచారిన్ శ్రీం
గారిన్ గిరిధారిఁ గొల్తుఁ గలిసంహారిన్. 129

వ. అని యిట్లనేకవిధంబుల సంస్తుతించి యయ్యిందిరాధీశ్వరు పాదతీర్థంబులు గైకొని నిజమందిరంబునకుం జను సవసరంబున. 130

సీ. ఏవీథిఁ జూచిన శ్రీవైష్ణవశ్రేణిఁ
బేర్మిఁ బారణలకుఁ బిలుచువారు
ఏదేవభవనంబు మోదంబుతోఁ గన్న
నుపహారములు సల్పు చున్నవారు
ఏవేదికాస్థలం బీక్షించిన సహస్ర
నామకీర్తనము లొనర్చువారు
ఏగృహాంగణము నెయ్యెడ విలోకించిన
సరవితోఁ బంతులు సాగువారు
తే. నెచట భూసురుఁ గనిన మాయింట వేళ
యైనయది రం డనుచుఁ గొంచు నరుగువారు
నగుచు భయభక్తిసంభ్రమాయత్తు లగుచు
నఖిలమానవు లప్పు డాహ్లాదమునను. 131

సీ. పాయసాన్నము లపూపములు పెసరపప్పు
లాజ్యప్రవాహంబు లరఁటిపండ్లు
ఖండశర్కరలు మీఁగడ లిక్షుఖండముల్
తీయఁగూరలు చారు తిమ్మనములు
అప్పడములు పెనునామనడలు మంచి
పచ్చళ్లు శిఖరుల పనసతోలలు
మామిడితాండ్రయామలకముల్ పానక
ములు రసావళ్లాలముద్ద పెరుఁగు
తే. శొంఠిమజ్జిగలును భూమిసురసహస్ర
ములకు గంధాక్షతలపూజ మున్ను గాఁగ
నారగింపంగ నిడి విడియంబు లొసఁగి
తాపఁ బానణసేసిరి తత్క్షణంబ. 132

చ. నరపతి వారికిఁ శతగుణంబులుగాఁ బదివేలు భూమిని
ర్జరులకు భోజనంబు లిడి స్వర్ణము దక్షిణ లిచ్చి బాంధవా
త్కరసచివాప్తమిత్రసహితంబు నిజవ్రతమార్గరీతి శ్రీ
హరిపదపద్మభక్తి చెలువారఁగఁ బారణసేసి రక్తుఁడిన్. 133

క. పారణసేసిన పిమ్మట
ధారుణిపతి వైష్ణవులును దానుఁ బ్రధానుల్
శ్రీరామకథలు వినుచును
వారక దివ మెల్ల నిద్ర వదలి చరించెన్. 134

క. ఈరీతి నానృపాలుఁడు
ధారుణి నేకాదశీవ్రతము సలుపంగాఁ
జారుతరభోగభాగ్య
శ్రీరమ్యస్ఫూర్తి ధాత్రిఁ జెన్ను వహించెన్. 135

సీ. వలె నన్నయప్పుడె వర్షించు మేఘము
లావులు పాలు చన్నవిసి పిదుకుఁ
గోరినసస్యముల్ కొండవేలును బండు
నెల్లకాలము ఫలియించుఁ దరులు
వినుతసంతానాభివృద్ధి నొందిరి జనుల్
ధర్మంబు నాల్గుపాదముల నడచె
శ్రీధాన్యకటక మై చెన్నొందె దేశంబు
బహుభోగభాగ్యసంపదలు మించె
తే. క్రమము దప్పినమరణముల్ కట్టువడియె
వ్యాధు లుడివోయె నపమృత్యువద టణంగె
కఱవు గఱవయ్యెఁ జోరులకాంక్ష లుడిగె
వసుధ రుక్మాంగదుఁడు సల్పువ్రతముకతన. 136

క. యమలోకమునకుఁ జన రు
త్తమ మగువైకుంఠమునకుఁ దక్క మనుష్యుల్
క్రిమి కీటక పశు పక్షి మృ
గము లాదిగఁ బొందుచుండెఁ గైవల్యంబున్. 137

వ. ఇవ్విధంబున రుక్మాంగదమహీశోత్తమునిరాజ్యంబంతయు
నూర్జితం బై యఖిలజనులు నత్యంతాహ్లాదంబునం దామర
తంప రై పుత్రమిత్రకళత్రాదులతోడ నభివృద్ధిం బొందు
చుండి రంతఁ గొంతకాలంబునకును. 138

క. అనఘుం డగురుక్మాంగద
జననాథునిభార్య యైనసంధ్యావళికిన్
వనజోదరుకారుణ్యం
బున గర్భప్రాప్తి యయ్యె మోద మెలర్పన్. 139

క. చెక్కులు పలుచన లై చను
ముక్కులు నలు పెక్కె చిట్టుములు వొడమెఁ దరుల్
నొక్కులు విరిసెం గోరిక
లక్కమలాననకు నంతకంతకుఁ బేర్చెన్. 140

క. వెలువెలుకఁ బాఱె దేహము
అలసత నడుపులను జెయ్వులందును దోఁచెన్
వెలివిరిసె నాభి జఠరము
కలకంఠికిఁ బొడవు దోఁచి కానఁగవచ్చెన్. 141

సీ. బహుళగంధములతోఁ బవనుఁ డల్లన వీచె
దిక్కులు విశద మై తేటవి నొందె
జలరాసు లేడు నుత్సవమున నుప్పొంగె
భానుబింబము శుభ ప్రభఁ దనర్చె

హవ్యవాహుఁడు దక్షిణార్చుల విలసిల్లెఁ
దరులు పుష్పఫలప్రతతుల నలరె
నిర్మలం బై నట్టినీరముల్ ప్రవహించె
నఖిలజీవులకు నాహ్లాద మొదవె
తే. నంబుజోదరుదివ్యపాదారవింద
భక్తిభాజనుఁ డై నయప్పార్థివునకు
నమితగుణరత్నసంశోభి యగుకుమారుఁ
డుదయమును నొందునవ్వేళ నుర్వియందు. 142

క. అవనీశ్వరునంతగిపుర
భవనాంతరదేశ మెల్లఁ బ్రభచే వెలిఁగెన్
గువలయబాంధవుపొడుపునఁ
బ్రవిమల మగుపూర్వభూమిభాగమువోలెన్. 143

ఉ. నందనుఁ డుద్భవించె ననిన న్విని గొంతగాను సంతసించి మి
న్నందుచు సూతికాగృహమునందుల కేఁగి తనూజువక్త్రమా
నంద మెలర్పఁ జూచి జననాథవరేణ్యుఁడు తీర్థ మాడి చె
న్నొందఁగసత్కుమారజననోత్సవ మొప్పఁగఁ జేసెనత్తఱిన్.

క. మఱియును బుధబాంధవులకు
నిఱుపేదల కార్త్రితార్థినివహంబులకున్
జిఱుతలకును వృద్ధులకును
మెఱుఁగుంబోఁడులకు నిచ్చ మెచ్చఁగ నిచ్చెన్. 145

క. జననాథుఁడు పండ్రెండవ
దినమునఁ బుణ్యాహ మొప్పఁ దీర్చె సుతునకున్
మన మలరఁగ ధర్మాంగదుఁ
డనునామము సకలజనులు నౌ ననఁ బలికెన్. 146

వ. ఇవ్విధంబున నమ్మహారాజశేఖరుండు నిజకుమారతిలకునకు జాతకర్మనామకరణాన్నప్రాశనచౌలోపనయనాదులు క్రమక్రమంబునఁ గావించి యనంతరంబ యక్షరాభ్యాసంబు మొదల కావ్యనాటకాలంకార వేదశాస్త్రపురాణేతిహాస ప్రకారంబు లెఱింగించి గజతురగస్యందనారోహణనిపుణత్వంబును నసి కుంత తోమర గదా ప్రాస త్రిశూల పరశు చక్రాంకుశ భిండివాలాయుధాది నానాయుధాభ్యాసంబులును గావించిన. 147

ఉ. సన్నుతరూపవైభవము శాశ్వతకాంతియు భోగభాగ్య మ
త్యున్నతశౌర్య రేఖయు సముజ్జ్వలతేజము నాఁడునాఁటికిఁ
వన్నె దలిర్పఁగా ధరణివల్లభసూనుఁడు బంధుకోటిలో
నెన్నికమీఱుచుం బెరిఁగె నేనిడకోమ్మున దాదిఱొమ్మునన్. 148

ఉ. ఆవసుధాధినాథసుతుఁ డంతట యౌవనరేఖ మీఱినై
రావణదంతి గంధమున రంజిలుకై వడిఁ గల్పకంబుపూఁ
దీవకతంబునం బొలుచు తెల్వి సుధాంశుఁడుసన్నుతచ్ఛవి
శ్రీ విలసిల్లుభాతి రవిచే నుదయాచల మొప్పునాకృతిన్. 149

మానిని. సంగరరంగజయం బనయంబు విశాలయశంబుఁ బ్రియంబు సము,త్తుంగపరాక్రమరేఖయు నన్యవధూనిరపేక్షణమానము స, ప్తాంగసమంచితరక్షయు దానమహాత్వము నెన్నిక కెక్కఁగ ను, క్ష్మాంగదునాజ్ఞ శిరంబునఁ దాల్చి ధరాధిపనందనుఁ డింపెసఁగెన్. 150

చ. త్రిభువనసుందరాంగి సుదతీమణి నంబుజనేత్ర మాళవ
ప్రభుసుత చంద్రరేఖ యనుపల్లవకోమలపాణిఁ గంతుస

న్నిభుఁడగునక్కుమారునకు నెమ్మి వివాహముచేసె నిందిరా
విభవ మెలర్ప భూవిభుఁడు విశ్రుతశాస్త్రసమగ్రపైఖరిన్.

క. ధర్మగుణవర్ధనుం డగు
ధర్మాంగదు నిఖిలరాజ్యతంత్రాధిపుఁ గాఁ
బేర్మి నొనరించి భూపతి
నిర్మలహరిపాదభక్తినిరతుం డయ్యెన్. 152

ఉ. ఆనరనాథసూనుఁ డది యాదిగఁ బ్రోదిగ రాజ్య మెల్ల స
న్మాన మెలర్పఁదీర్చుచుఁ గ్రమంబుసధర్మము నిర్వహించుచున్
బూనికమీఱి వైరినృపపుంగవులం బొరియించుచున్ బృహ
ద్భానుసమప్రతాపభరితస్ఫురణ న్విలసిల్లె నుర్వరన్. 153

ఉ. ఆయతదేహదీప్తు లఖిలావనిభాగ మలంకరింప నా
రాయణపాదపంకజపరాయణుఁ డంబుజగర్భసూనుఁ డా
మ్నాయవిశారదుండుమునినాయకమౌళివిభూషణంబువ[న్.
ర్యాయపితామహుండుహృదయంబుసనంతకుఁజూచు వేడుక.

సీ. ప్రబల మైనజటాభరంబుపైఁ జుట్టిన
కాషాయవస్త్రప్రకాశ దనర
వక్షస్స్థలమున శ్రీవఁ దనర్చువనజాక్ష
మాలికాదీప్తిసామగ్రి నిగుడఁ
గటిమండలమున సంగత మైన కృష్ణాజి
నోత్తరీయకము చెన్నొప్పుచుండ
నంసస్థలమున నారాయణసంకీర్త
నము మ్రోయు మహతి గానము చలిర్ప

తే. దండము సకలతీర్థకమండలమును
లాలితస్ఫూర్తిఁ దగుజపమాలికయును

హ స్తమున మీఱఁగాఁ గలహప్రియుండు
వచ్చె నారదముని సమవర్తికడకు. 155

ఉ. దూరమునందె యమ్మునినెదుర్కొని దండధరుండుభక్తియే
పారఁ బ్రణామముల్ సలిపె నయ్యతిరాజశశాంకుపాదపం
కేరుహముల్ విశేషమణికీలితదివ్యకిరీటవిస్ఫుర
త్స్ఫారనవప్రభావలుల భాసురలీల నలంకరింపఁగన్. 156

క. రుచిరాసనంబునం దిడి
యచలితభయభక్తితోడ నర్ఘ్యము పాద్యం
బుచితముగ నొసఁగి మునితో
వచియించెను దండధరుఁ డవష్టంభముగన్. 157

ఉ. సారసగర్భసంభవ విశాలతపోధన యాత్రికై కర
ఊరతబుద్ధి మీఱలు ప్రసన్నత మన్నిలయంబు గన్గొనన్
వారక నేఁడు వచ్చుట లవారణ చిచ్చుకగుంటమీఁద భా
గీరథి వచ్చినట్లు పరికింపఁగ నింతటిపుణ్య మబ్బునే. 158

క. చరియింతువు త్రిభువనములు
మొరయింతువు మహతియందు మురరిపుచరితల్
విరియింతువు భవతిమిరము
వరియింతువు ముక్తికాంత వనజభవసుతా!. 159

క. తెలియుదువు లోకవార్తలు
బలియుదువు ముకుందపాదభక్తిక్రియలన్
మలియుదువు సుజనగృహముల
వెలయుదు వధ్యాత్మవిద్య విబుధమునీంద్రా!. 160

చ. కనుఁగొనుచుందు వెప్పుడు జగంబులసర్వమునీదుదృష్టిలోఁ
గొననివిశేష మెందు నొనగూడదు ధారుణిలోనిమర్త్యులే

ఉ. పట్టణవీథులందు ననిపత్త్రవనంబులయందు డాకినీ
హట్టములందు రాజభవనాగ్రములన్ జెఱసాలలందు నే
పట్టుననిండియుండుదురు పాయఁగఁద్రోయఁగ రాకనూకలై
యొట్టిడినట్లు నేఁడొదవఁడొక్కరుఁడున్ బురిపాపు దేరెడిన్.

ఉ. ఏనొనరించు కార్యగతి యెయ్యది సంయమనీపురంబు నా
నానరకవ్రజంబులు జనంబులచేఁ బరిపూర్తి నొందుచున్
గానఁగవచ్చు నెన్నఁడు సుఖస్థితి గల్గునొకో భటాలికిన్
మానివరేణ్య! సర్వముఁ గ్రమంబున నాకెఱుగంగఁ జెప్పఁడా.

క. అని పలుకు జమునివాక్యము
విని సురముని పలికె భూమివిభుఁడు మహాత్ముం
డనఘుఁడు రుక్మాంగదుఁ డను
ఘనపుణ్యుఁడు రా జొకండు గలఁ డిలలోనన్. 171

క. ఏకాదశీవ్రతం బతఁ
డేకాలముఁ బ్రజలుఁ దాను నెడపడకుండన్
బ్రాకటభక్తిన్ జలుపఁగ
నాకతమునఁ బరమపుణ్యులై జను లెల్లన్. 172

క. నీ పురికి రారు మానవు
లాపురుషోత్తముపదంబు నందుదు రెంతేఁ
గాపురుషులైన నిఁక నీ
వాపద్మజుకడకు నేఁగి యతిరభసమునన్. 173

చ. కమలజుఁ గాంచి భక్తి యొసఁగన్ బ్రణమిల్లి పరేతరాజ! నీ
క్రమము సమస్తముం దెలియఁగా వినిపించినఁ బద్మసంభవుం
డమరఁగ నీదు రాజ్యము ప్రియంబున నెప్పటియట్లనుండఁగా
సముచితలీలఁ జేయును బ్రసన్నమతిన్ జనుమీ క్షణంబునన్. 174

వ. అని నారదుండు దండధరునకు హితోపదేశంబు చేసి య
మ్మునియుం జనియె నని సూతుం డెఱింగించిన విని శౌన
కాదిమహామును లటమీఁది వృత్తాంతం బెట్టి దనిన. 175

శా. గౌరీమానసవాస వాసవసతీకల్యాణ కల్యాణశై
లారూఢాయతచాప చాపలఖలవ్యాపాద పాదాగ్రమం
జీరధ్వానవిశేష శేష ఫణివస్వీకారకారా మహీ
గారారాతి బలాబలారి బలదక్షాదీక్ష దక్షద్విపా. 176

క. వ్యాసాదిమహామానస
వాసా! వాసవవిరించివరదా! వరదా
నాసక్తచిత్త! చిత్తజ
లాసకలీలాభిరామ! లక్ష్మీధామా!. 177

పృథ్వీ. విశేషఫణిభూషణా వినుతభక్తసంతోషణా
ప్రశస్తమృదుభాషణా ప్రబలదుఃఖసంశోషణా
త్రిశూలవరధారణా త్రిపురదైత్యసంహారణా
నిశేంద్రనవమండనా నిఖిలవైరిజిద్ఖండనా.! 178

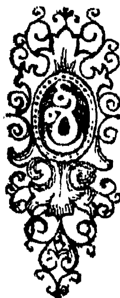
గద్యము. ఇది శ్రీమత్పార్వతీశ్వరవరప్రసాదలబ్ధకవితాపవిత్ర
పోతయామాత్యపుత్ర సకలజనానందచర్య ప్రౌఢకవి
మల్లనార్య ప్రణీతం బైన రుక్మాంగదచరిత్రంబను మహా
పుణ్యకథయందు రుక్మాంగదుం డున్నెడకు శౌనకాదిమహా
మును లేతెంచుటయు నవనీశ్వరుండు పుణ్యవ్రతోపదే
శంబు సేయు మని ప్రార్థించుటయు నమ్మును లేకాదశీవ్రత
మాహాత్మ్యం బెఱిఁగించుటయు నాబాలవృద్ధజనసహితం
బఖిలావనీజనసమూహంబుతోఁ జాతుర్భక్తవర్జితంబుగా

నేకాదశీవ్రతం బవనీశ్వరుం డాచరించుటయును దద్వ్రత నిమిత్తంబున వసుంధర సర్వసంపత్సమృద్ధి నొందుటయు ధర్మపత్నియైన సంధ్యావళియందు ముకుందచరణారవింద భక్తితాత్పర్యుండగు ధర్మాంగదుం డుద్భవించుటయు ధరణీ చక్రంబునంగల మానవలోకంబులో నొక్కండయిన యమ సదనంబునకుఁ జనకుండుటయుఁ దత్పుత్రపౌత్రులాచరిం చు వ్రతపుణ్యంబునం జేసి యమలోకంబున నున్నన్న నార కులు నరకనిర్ముక్తులై దివ్యలోకంబున కరుగుటయు జమస దనం బఖిలజనశూన్యత్వంబు నొందుటయు నారదుండు యముని పురంబునకుం జనుటయు ధర్మరాజు తనలోక శూన్యవృత్తాంతంబు నారదునకు విన్నవించుటయు నత నికి నారదుండు రుక్మాంగదుం డొనరించు నేకాదశీవ్రత ప్రభావం బెఱింగించుటయు నతండు కమలగర్భసమ్ముఖం బునకుం జన నియోగించి చనుటయు నన్నది ప్రథమా శ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు.

రుక్మాంగదచరిత్రము

ద్వితీయాశ్వాసము.

క. శ్రీ గౌరీహృదయాబ్జ
ప్రాగల్భ్యమరందభృంగ! పంచాక్షరమం
త్రాగమరూప! పదాంగద
భోగికులాధీశ! దక్షపురభీమేశా!. 1

వ. అవధరింపు మక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె. అట్లు హితోపదేశంబు చేసి నిలింపమౌని చన్నపిమ్మట ధర్మరాజు శతసహస్రసంఖ్యగల భయంకరకింకరవర్గంబు నిరంకుశప్రతాపంబున నిరువంకలం గొలువ మహామహిష వాహనారూఢుం డై శంఖ కాహళ మృదంగ తమ్మటా నేకభేరీ నిస్సహాణ ధ్వానంబులు చెలంగ నాప్రాద్దె కదలి గగనగమనంబున ననేకలోకంబు లుత్తరించి సర్వలోకోత్త రంబగు సత్యలోకంబున కరిగె. తత్పట్టణప్రదేశంబున నగణ్య రత్నహాటకప్రాకార గోపురాట్టాలక హర్మ్యమంటపా ద్భాసితంబును గవాక్షపాలికాద్వారతోరణ స్తంభవిరాజి తంబును మరకతమణిగవాక్షకుడ్యవేదికారమ్యంబును గన కకవాట దేహళీప్రభాభిరామంబును జతుశ్శాలాభివితాన విశాలంబును నవీనశాతకుంభకుంభాలంకారశిఖరప్రదేశ

శోభితంబును నగుచు విలసిల్లు పద్మభవునగరసింహద్వారం
బున లులాయంబు డిగ్గి దౌవారికులచేతఁ దనరాక కమల
సంభవున కెఱింగించి యద్దేవతాసార్వభౌము ననుమతంబున
నగరు చొచ్చి చనునవసరంబున సనక సనందన సనాతన
సనత్కుమారాది యోగీంద్రులును వసిష్ఠ వాలఖిల్య
వామదేవాత్రి కశ్యప కణ్వ కలశభవ భరద్వాజప్రముఖ
సన్మునివ్రాతంబును దేవేంద్రప్రముఖ దిక్పాలకస్తోమంబును
జంద్ర సూర్యాది గ్రహంబులును గరుడ గంధర్వ సిద్ధ
విద్యాధర యక్ష రాక్షస సమూహంబును ఋతుసంవత్సర
మాస పక్షంబులును దివా రాత్రంబులును సప్తకులపర్వ
తంబులును సప్తసముద్రంబులును సప్తద్వీపంబులును నదీ
నదంబులును బరివేష్టించియుండ వజ్రసింహాసనాసీనుండై
కొలువునం గూర్చున్న భారతీజానిం గని కాలదండ కాల
పాశాది సాధనంబులు ముందటం బెట్టి సాష్టాంగదండప్రణా
మంబు లాచరించి ముకుళితకరకమలుండై యనేకవిధంబుల
సంస్తుతించి యిట్లనియె. 2

శా. వాణీనాథ! సమస్తదేవవరదా! వ్యక్తంబుగా దేవతా
శ్రేణులన్ మీరు వినంగఁజెప్పెద విచారింపుండు రుక్మాంగద
క్షోణీపాలుఁడు విష్ణుభక్తుఁడు మహాశుద్ధాత్ముఁ డాచార్యపా
రీణస్వాంతుఁడు తానుభూమిజనులున్ బ్రీతిన్ సదా కాలమున్.

క. హరివాసరంబు నియతిన్
ధర చాతుర్భుక్తవర్జితంబుగఁ జరుపన్
నరు లాపుణ్యఫలంబున
హరిపురికే చనుచు నుందు రధికవిభూతిన్. 4

క. నాలోకంబున నిప్పుడు
భూలోకము నరుఁ డొకండు పొడకట్టఁడు నే
నేలాగున యమలోకముఁ
బాలింపుదు హీనవృత్తిఁ బడఁగాఁ జాలిన్. 5

తే. నరకములయందు మున్నున్న నరులు దివికిఁ
జనిరి తత్పుత్త్ర పౌత్త్రులు సలుపువ్రతమ
హాత్మ్యమునఁ జేసి క్రొత్తనీ రరుగుఁ దెంచి
ప్రాఁతనీరును గొనిపోవుభంగి మీఱి. 6

సీ. విప్రాలయములందు విడిమట్టుగానుండు
వాని మంటలలోన వైవ లేదు
విప్రు నిందించంగ వినువానిచెవులందు
కఱకునారసములు పఱప లేదు
విప్రుపై నలిగి యుద్వృత్తిఁ దిట్టినవాని
జిహ్వ మంగలకత్తిఁ జీఱ లేదు
విప్రుసొమ్ము భుజించు వృజినాత్ము నుదరంబు
కఱకుఱంపంబులఁ దరుగ లేదు

తే. విప్రతతిమీఁద నధికారవృత్తిఁ దిరుగు
నధము నసిపత్త్రవనధారయంత్రతప్త
వాలుకా కుంభ శిఖి రౌరవములఁ ద్రోచి
భీకరంబైన బాధలఁ బెట్ట లేదు. 7

క. దేవాధికారులను భా
ర్యావర్జితులను సురాలయంబున సురతం
బావర్తించిన హీనులఁ
బావకకుండముల లేదు పడఁద్రోయంగన్. 8

చ. అనృతములాడినట్టి యధమాధమునాలుకఁ గోసివేయలే
దని శరణన్నఁ గావని దురాత్ముల నిప్పులయేటిలోపలన్, మనుఁ
నుఁగఁగఁద్రోయలేదు ఋణముంగొని పెట్టకపోయెఁద్రోచు దు
ర్జనుఁ బురివెంట్లుచుట్టి పరుషంబునఁ గాల్పఁగలేదు వీథులన్.

క. రెట్టికి మిగులఁగ ఋణధన
మిట్టలమునఁ గొన్నపాపహృదయుని ప్రేలం
గట్టి వడి నినుపగుదియల
బిట్టురవఁగ మోఁదలేదు పేర్చినకినుకన్. 10

క. కొండీని మేనుగ్రాఁగుచు
నుండిన తైలంబులోన నుడికింపఁగలే
దెండబడఁ దిగిచి కండలు
ఖండింపఁగలేదు దేవ! కనకాపహరున్. 11

క. గో విప్ర స్త్రీ హత్యలు
గావించినఖలుల బ్రహ్మకల్పంబులు నా
నావిధనరకశతంబుల
లో వడి ద్రోయంగలే దలుక నిగుడంగన్. 12

క. విం దనుచుఁ బెట్ట కూనవు
లం దునిమినపాపకర్ములను బరదారా
నిందితులఁ దప్తవాలుక
లం దీడ్వఁగలేదు కన్నులను జల మొలుకన్. 13

సీ. పరిధాన మంది భూపతికార్యతతిహాని
సేయు సజ్జుని పొట్ట చింపలేదు
పతిసొమ్ముఁ దిని యన్యపతికి లోఁజే యిచ్చు,
కలుషచిత్తుని వన్నిఁ గడుగలేదు

బహుమానపాత్రుఁ డై పతిభూమి యహితభూ
పతి కిచ్చు ద్రోహిఁ గూల్పంగ లేదు
పతి నిల్చినట్టిచో బల్మి నుండఁగ నొంటి
వచ్చినఖలుఁ ద్రుంచి వైవ లేదు
తే. పతికి మాఱేడి పతిమాట భక్తితోడఁ
జేయ నొల్లని తులువ నిర్జింప లేదు
ప్రజలతోఁ గూడి పతిసొమ్ము పరఁగఁ బంచి
కుడుచునధములతల దెగఁ గొట్ట లేదు. 14

క. భూవరు దుర్గమునకునై
చావక పగతురకు నిచ్చి సన్మానముతో
జీవించు నధమునురమున
గ్రావం బెత్తంగ లేదు కల్పాంతంబుల్. 15

క. పతి కపసర మగుచోటను
బతిముందఱ నిలువ లేక పాఱినభటులన్
జితిఁ గాల్ప లేదు భగ్న
వ్రతుఁ దోయఁగ లేదు ముళ్ల రాసులమీఁదన్. 16

ఉ. చేసినధర్మముల్ హృదయసీమల సిగ్గొక యింత లేక యు
ల్లాసముతోడఁ జెప్పుకొను లక్షణశూన్యులనోళ్లు గాలఁగా
సీసము వోయ లేదు సరసీరుహనేత్రలఁ బర్వరాత్రులం
డాసిన హీనులం ఘృతఘటంబుల వ్రేల్వఁగ లేదు నిర్దయన్.

క. వెఱవక బ్రాహ్మణకాంతలఁ
జెఱపట్టినక్రూరమతులఁ జిత్తజుకేళిం
జెఱచినదారుణకర్ములఁ
గొఱతల వేయంగ లేదు గురుశౌర్యమునన్. 18

క. ధర్మంబు తప్పఁజెప్పిన
దుర్మార్గుల నెరయఁగట్టి త్రోయంగాలే
దర్మిలి సేయక శంబర
నిర్ముక్తంబైన కూపనివహములందున్. 19

చ. మగని మొఱంగి యన్యుఁడగుమానవుతో రతిసల్పుచుండున
మ్మగువశరీరయష్టిఁ గల మాంసముచెండఁగలేదు సోదరుం
బగ గొని రాజ్యలోభమునఁ బట్టి వధించినదుష్టకర్మునిన్
భగభగమండుమంటలకుఁ బట్టి కమర్పఁగలేదు పద్మజా! 20

క. జనపతిచే దుర్దానము
గొని ధర్మవ్యయముసేయఁ గొలుపనిలోభా
త్మునిఁ గ్రిమికూపములోపల
నునుపంగాలేదు బాధ నొరలుచు నుండన్. 21

సీ. అసిపత్రవనములయందుఁ ద్రోయఁగలేదు
విలపింపఁ గన్యకావిక్రయులను
దారుయంత్రముల నందందఁ ద్రిప్పఁగలేదు
దారుణక్రియ గురుతల్పగులను
కూటశాల్మలులందుఁ గుదియఁగట్టఁగ లేదు
పాటిదప్పిన ధరాపాలకులను
గాలసూత్రముల వీఁకఁ గుదింపఁగా లేదు
పటుశక్తి విశ్వాసపాతకులను
తే. వహ్నికుండంబులను బడవైవలేదు
తల్లడంబందఁగా గృహదాహకులను
బెబ్బులులచేత వడిఁ గరిపింపలేదు
గరళమన్నంబులో నిడ్డకష్టమతుల. 22

తే. పంక్తిభేదంబొనర్చిన పాపిసోర
నిప్పు లిడలేదు లే దవనీసుపర్వ
తల్లిఁ జెల్లెలి గోవును దన్నినట్టి
క్రించుచరణంబు లలుక ఖండించినైన. 23

చ. వదలక తీవ్రదాహమున వారికినై పఱతెంచుచోట న
య్యుదకసమీపభూమినురులొడ్డి మృగంబులఁబట్టి చంపుదు
ర్మదులను దప్పి నాఁకటనుమాడఁగ నెండలఁగాల్చి సేతులుఁ గా
గుదియఁగఁగట్టి త్రోయ నొనఁగూడ దదేమి త్రిలోకవందితా!.

క. ఉపకారము మఱచిన పా
పపునరుఁ దలక్రిందుగాఁగ బహుపాద్ఘనపా
దపశాఖ వ్రేలఁగట్టఁగ
నిపు డేమియు దొరకకున్న డింద్రాదినుతా!. 25

క. హరిపాదభక్తులై యీ
శ్వరనిందయు శంభుచరణసంసేవకులై
హరినిందయుఁ గావించిన
దురితాత్ముల లేదు దప్పితోఁ గృశియింపన్. 26

క. ఫలవృక్షంబులు నఱికిన
ఖలులఁ దటాకములు వగులఁగాఁ జేసిన దు
ష్టుల గిరిశృంగంబులనిడి
దొలుపంగా లేదు దప్పితోఁ గృశియింపన్. 27

క. ప్రభునొద్ద నుండి సుజనుల
యభిమానముఁ దూలనాడి యధిపతి యిడున
య్యభిమతములు దప్పించిన
త్రిభువనకంటకుల లేదు తిత్తొలువంగన్. 28

ఉ. అన్నము వేదముల్ వెలకు నమ్మిన యజ్వుల నోరఁ గ్రొత్తపా
సున్నము విప్రయుం బలిమిఁ జొన్పగలే దరగాసు విప్రుచేఁ
గొన్న వివేకశూన్యులను గొఱ్ఱులఁ బెట్టఁగ లేదు గోష్ఠముల్
దున్నినదోషి మేను బలుదూటులుపుచ్చఁగ లేదు ముప్పిరిన్.

తే. ఆవులను బందెగొన దొడ్డినాఁగి నీరు
గసవు నిడనిజనంబు కల్గానుగలను
బాటిసేయనివానిఁ గుంపటులఁ గాల్పఁ
జదుపఁగా లేదు లేదు కుంచమును దూము. 30

క. అగ్రజుని బెండ్లిసేయక
వ్యగ్రతఁ దా మున్నుఁ బరిణయము నొందినదు
ష్టాగ్రేసరు నీడ్వఁగ లే
దాగ్రహ మొదవంగఁ గర్కశావలిమీఁదన్. 31

చ. ఒకనిమిషార్ధదుఃఖమున కోర్చి నిజేశునితోడఁగూడి పా
యకయనలార్చులం దెగి మహావిభవంబున స్వర్గభోగ మొం
దక పతిఁ బాసి ప్రాణములు నమ్మిచరించువితంతుఁబట్టి పా
వకనిబిడోగ్రకుండముల వైవఁగ లేదు సహస్రవర్షముల్. 32

ఉ. దేవరతోఁటఁబుష్పములు దెచ్చి శిరంబునఁ దాల్చుకొన్న పా
పావహుఁగూటశాల్మలులయందులఁ బ్రాఁకఁగఁ ద్రోయ లేదు చో
రావలినేలి విత్తము నహర్నిశముల్ హరియించుక్రూరులన్
వావిరి నంధకూపముల వైవఁగ లేదు మహాగ్రహంబునన్.

సీ. పరభామ నభిలాషపడి నిరీక్షించిన
దుర్మార్గు కనుదోయిఁ దొలుప లేదు
పరకళత్రము చేయి పట్టిన పాపాత్ము
కరముఁ గాకులగాల్లఁ గరప లేదు

పరసతివదనచుంబన మొనర్చిన దుష్కృ
తాత్మువక్త్రమునఁ గొట్టుదమ లేదు
పరునియిల్లాలి లోఁబడఁ గౌఁగిలించిన
తులువదేహంబుతి త్రొలువ లేదు
తే. పరవయోరుహాముఖికుచప్రాంతములను
నఖను డిగిచిన ఖలుని వే ల్నలుక లేదు
పరవధూమణిఁ బొందిన భాగ్యహీను
కోశ మసిధార మొదలంటఁ గోయ లేదు. 34

క. ఋతుమతి యై యుండిన కుల
సతిఁ గవయక వేఱె యొండుజలజాననతో
రతి సల్పిన భ్రూణఘ్ను
వ్రతుఁ జెఱఁ బడఁ ద్రోయ లేదు వ్రక్కలువాఱన్. 35

క. ధరణీసురవృత్తులు దమ
పరిధానముకొఱకు సడ్డపాటొనరుచు న
ద్దురితాత్ములఁ ద్రోయఁగ లే
దిరునదియొకనరకముల ననేకాబ్దంబుల్. 36

చ. జనకునిఁ దల్లి నగ్రజుఁ బ్రసన్నులఁ జేయక హీనవృత్తిఁ గ
న్గొనిసమహాపరాధితల గోడ్డఁట వ్రక్కలు వాప లేదు లే
దనవరతంబు వల్లభుని నప్రియభాషలఁ దూలనాడు దు
ర్వనితముఖంబుగాల్చి కరవాలునమాంసము చెండి వేయఁగన్.

క. గురునిందాపరుల దివా
సురతపరాయణుల శునకసూకరరతులా
పరుల నసిపత్రగహనాం
తరముల వడి త్రోయ లేదు తామరసభవా! 38

ఉత్సాహ. నదులలోఁ దటాకముల వనంబులందు దేవతా
సదన కూప గోష్ఠ బిల కుశస్థలంబులందు దు
ర్మదమునన్ మలంబు నిడిన మానుషాధముల భయం
బొదవఁ గదలఁ దలల మెదడు లొలుక నడవలే దొగిన్. 39

క. కాలినయిమ్ములఁ జిల్లల
కోలల విషయుక్తమైన గురుశరములచే
నాలముఁ జేసిన క్రూరులఁ
ద్రేలింపఁగ లేదు యినుప పెనములమీఁదన్. 40

తే. అశుచి నై యుండి గో విప్రహవ్యవహుల
నంటుకొను ఖలుకరముల నట్లు సూర్య
చంద్ర తారలఁ గనుగొన్న జడుని కన్ను
లనలములఁ గాల్వ లేదు భాషాధినాథ!. 41

క. కలకొలఁది శ్రాద్ధకాలం
బులఁ బితృదేవతల భక్తిఁ బూజింపనిక
ర్మలఁ గాలపాశమందునఁ
బొలియఁగ నునుపంగ లేదు భువనశరణ్యా!. 42

క. అమవసల నేలువూన్చిన
కుమతులఁ దద్వాసరమునఁ గ్రూరతఁ దరువుల్
సమయించిన యవివేకులఁ
గమలోద్భవ! ద్రోయ లేదు గరళములందున్. 43

క. తనవెనుక భీతిఁ బొందిన
జనునిన్ రక్షింపలేక శాత్రవునకు న
ప్పనఁ జేసిన యధమాధముఁ
గనియలుగాఁ గోయ లేదు కరపత్రములన్. 44

ఉ. శ్వానము కోడి బేడి వ్యభిచారి ననామకు నూరఁబంది ము
ష్టైనసతి న్సురాపుని నిజాన్వయదూరు నశౌచు సూతకుః
బీనుఁగు నెల్క గార్ధభముఁ బిల్లిని నూసరి నంటినప్పుడే
స్నానము సేయఁడాఖలునజస్రముఁ ద్రోయఁగలేదు నగ్నులన్.

మత్త. చిత్రగుప్తుఁడు వ్రాఁతవ్రాయఁగఁ జేతులాడక యింటిలోఁ
జిత్ర మాకులు ఘంటము న్నిరసించి పారఁగ వైచె నా
పత్రముల్ శిథిలంబులై యసిపత్ర కాననముల్ దివా
రాత్రు లూరక వాఁడి చెప్పఁగరాదు పంకజసంభవా!. 46

మత్త. కాలదండము త్రుప్పువట్టెను ఘాతుకక్రియ నిస్సిరో!
కాలపాశము కచ్చువిచ్చె నఖర్వవిక్రమ మొందఁగాఁ
గాలకింకరకోటిభీకరగర్వ మెల్ల నణంగె నీ
కాల మేటి యమాధికారము గైకొనుండు సమస్తమున్. 47

సీ. అని విన్నవించిన యమునివాక్యము లెల్ల
విని పద్మభవుఁడు మన్నన యొలర్ప
నోదండధర! రాజ్య మొప్పగింపఁగ నేల
ధాత్రీశ్వరుఁడు సల్పుఁ దద్వ్రతంబు
భంగి యట్టిద యందు భస్మంబులౌఁ బాత
కము లెల్ల నీ వెఱుంగనివి గలవె
హారికిఁ బ్రాణంబు శ్రీహరివాసరవ్రతం
బది యణంచినఁగాని యనఘ! నీదు

తే. భూమి యభివృద్ధిఁ బొంద దాపుణ్య మెట్లు
కుంఠితము సేతుఁ జేసిన గోత్రధరుఁడు
కినియ కూరక యెట్లుండు కినిసె నేని
వలన దదియడ్డ వెట్ట నెవ్వారివశము. 48

గీ. ఒక యుపాయంబు గల్పించి యుచితభంగి
నవనినాథుఁడు గావించు నావ్రతంబు
మఱచి యుండెడు నట్లుగా నెఱయఁ జేతు
శమన! సంతసమందు విచార ముడిగి. 49

ఉ. శ్రీహరిఁబోలుదైవమును శ్రీహరిభక్తులఁబోలు మానవుల్
శ్రీహరివాసరవ్రతవిశేషఫలంబునుఁ బోలు ధర్మసం
దోహము లేదు సమ్మదముతో హరిఁ గొల్చిన వారికెల్ల సం
దేహము లేదు చేకురు ననేకశుభోన్నతభోగమోక్షముల్.

క. పావనములు కలివిషసం
జీవనములు విజితమృత్యుజీవనములు భృ
త్యావనములు చింతితసం
భావనములు వాసుదేవు పదసేవనముల్. 51

క. స్ఫురితంబులు దూరీకృత
దురితంబులు మృత్యుభయవిదురితంబులు భూ
భరితంబులు హతరోగ
త్వరితంబులు చక్రపాణివరచరితంబుల్. 52

సీ. తలఁచినయంతనే ద్రౌపదిమానంబు
నిలుపఁడా యక్షయుపలువ లొసఁగి
శరణన్నమాత్రానఁ గరిరాజుఁ గావఁడా
ఘనచక్రధార నక్రంబు దునిమి
కలఁడన్నమాత్రనె కలుగఁడా! కంబంబు
నందుఁ బ్రహ్లాదుఁ డానంద మొందఁ
గనుఁగొన్నమాత్రనె కట్టఁడా పట్టంబు
రావణానుజుని దద్రాజ్యమునకు

తే. శ్రీహరికి సాటిదైవంబు సృష్టిఁ గలఁడె
హరి ప్రమోదించఁ జేకురు నధికమహిమ
హరికిఁ గ్రోధంబు రా నెవ్వఁ డాచరించు
వాఁడు నిలుచుట యరుదు జీవంబుతోడ. 53.

సీ. జలజాక్షు పదపంకజములు పూజింపఁగా
వలవదా! చేతులు గలుగుఫలము
శేషశాయికిఁ బ్రదక్షిణ మాచరింపఁగా
వలవదా! పదములు గలుగుఫలము
దితిజాంతకుని దివ్యదేహంబు గనుఁగొన
వలవదా! కన్నులు గలుగుఫలము
నలిననాభుని దివ్యనామముల్ వినుతింప
వలవదా! నాలుక గలుగుఫలము
తే. కనకపీతాంబరుని దివ్యకథలు వినఁగ
వలవదా కర్ణపుటములు గలుగుఫలము
భక్తితాత్పర్యముల యదుపతికి మ్రొక్క
వలవదా! యుత్తమాంగంబు గలుగుఫలము. 54.

సీ. ఉపవాసముల నుండి వొలయునెండల నెండి
వాయుభక్షణ సేయవలదు సుమ్ము
పశుమారణకు నోర్చి బంగారు వోకార్చి
వాజిమేధము సేయవలదు సుమ్ము
తలవెండ్రుక జడకట్టి దలమైన చలివెట్ట
వడిఁ దీర్థములు గ్రుంకవలదు సుమ్ము
బలుఘట్టములు నొవ్వఁ గలపాదములు నొవ్వ
వారణాసికిఁ బోవవలదు సుమ్ము

తే. సత్కృపావర్తి దేవతాచక్రవర్తి
శ్రితజనాధారు నఖిలదుష్కృతవిదూరు
నామకీర్తనె చాలుఁ బుణ్యములు మేలు
ఘనతరంబైన పాపసంఘముల నణఁప. 55

క. ఆమలకము శ్రీతులసియుఁ
దామరసదళాక్షమూర్తి తాఁతా మగుటం
గామితము లిచ్చు నరులకు
శ్రీమిగులఁగఁ జేరి సేవఁ జేసినమాత్రన్. 56

తే. అమృతసాగరమధ్యంబునందు శేష
తల్పమున శయనించియు దానవారి
నిద్ర మేల్కాంచి యుండిననెల సమస్త
పుణ్యసముదాయముల కెల్లఁ బుట్టినిల్లు. 57

సీ. కార్తికమాస మాఘస్నానమునఁ బోయు
బహుజన్మజనితపాపవ్రజంబు
కార్తికమాస వికాసదీపమునందు
భస్మంబులౌ నఘప్రతతు లెల్లఁ
గార్తికమాస భాస్కరనమస్కారంబు
లను మహాదురితజాలంబు లణఁగుఁ
గార్తికమాస గోగణపూజఁ దాపత్ర
యానేకదోషంబు లడఁగఁజేయుఁ

తే. గార్తికమునందు శుక్ల పక్షమున ద్వాద
శీదినంబున శ్రీమూర్తి మేదినీసు
పర్వ్యనకు దాన మిచ్చిన భవ్యుఁ డొందు
దివ్యకైవల్యపట్టణభవ్యసుఖము. 58

మ. తిలదానంబు ప్రవాహతీర్థమునఁ భూదేవౌఘసంతర్పణం
బులు లక్ష్మీలలనామనోహరువ్రతంబుల్ తత్కథాకీర్తనం
బులు పాలాశపవిత్రపాత్రల దినంబుం భుక్తి కావించుటల్
వలయుం గార్తికపుణ్యమాసమునఁ గైవల్యంబ పేక్షించినన్. 59

చ. మకరమునం బ్రయాగమునమాఖమునల్పిన నశ్వమేధపం
చకఫల మబ్బునబ్బునొకస్నానము గౌతమివారియందుఁగా
ర్తికమున నాచరించినఁ దదీయసహస్రగుణంబుఁ గార్తిక
ప్రకటమహత్త్వసంపదలు ప్రస్తుతిసేయవశంబె యేరికిన్. 60

సీ. ఉసిరిక క్రింద దామోదరు నర్చింపఁ
గలిగినఁ గల్గు సంకల్పసిద్ధి
యుసిరిక క్రిందఁ బొల్పెసలార భుజియింపఁ
గలిగినఁ గల్గు శ్రీకాంతునగరు
ఉసిరిక క్రిందఁ జేయుజపంబు లణుమాత్రఁ
గలిగినఁ గల్గు నఖర్వమహిమ
యుసిరికకడభూమి యిసుమంత దానమీఁ
గలిగినఁ గల్గు లోకత్రయంబు

తే. ఉసిరికల క్రింద జాగరం బుండి యుండి
కాయలను దీర్థమాడంగఁ గలిగెనేని
గలుగుఁ గైవల్యకామినీకనకకుంభ
కలితశ్రీమార్గముల నుండుఘనత మఱియు. 61

తే. కార్తికమునందు నుసిరికకాయ లొక్క
దోనెఁ డించుకహేమంబుతోడఁ గూర్చి
ధరణిసురునకు నెవ్వఁడే దానమిచ్చు
నతఁడు శ్రీవిష్ణులోకంబునందు నుండు. 62

ఉ. స్నానముసంధ్యయుం జపము శాశ్వతహోమము దేవపూజ
యుఁ, దానము భూసురార్చనవ్రతంబులు నక్తము లేక
భుక్తముల్, భూనుతవేదపాఠముతపోమహిమంబులుఁగార్తి
కంబునఁ, భానుతనూజ! యొక్కట శుభస్థితిఁ గోటిమణుం
[గులై తగున్. 63

సీ. శ్రీతులసీవన శ్రీవీక్షణము తులా
పురుషదానసమగ్రపుణ్య మొసఁగు
శ్రీతులసీప్రదక్షిణ మశ్వమేధాధ్వ
రానేకఫల మిచ్చు నతిశయముగ
శ్రీతులసీతీర్థ సేవ గంగాతీర్థ
శతగుణంబుల నిచ్చు సంతతంబు
శ్రీతులసీదళాంచితధారణము నిఖి
లావనీదత్తసౌఖ్యంబు సేయుఁ

తే. తులసిపూసల జపమాలికలజపంబు
లొకటి కోటిమణుంగులై యొనరుచుండుఁ
దులసికిని ముగ్గువెట్టిన జలజముఖుల
కిందిరాదేవిసామీప్య మందఁ గలుగు. 64

వ. అని పలికి మఱియును. 65

తే. ధరణి నెన్నంగఁ దగు మహాదానచయము
లెన్ని గల వన్నిటికి నెక్కు డన్నదాన
మర్కనందన! యది యెవ్వఁ డాచరించు
నతనిజన్మంబు జన్మంబు మఱిఁ దలంప. 66

సీ. అధికదూరాయాతు నజ్ఞాతకులుఁ బథ
శ్రమసముద్భవఘర్మజలసమగ్రు

ధూళిధూసరితగాత్రుఁ క్షుధామధ్యాహ్న
కాలసమాగతక్ష్మాసుపర్వు
నల్లంతటనె చూచి యతనికులాచార
వర్తన లరయ కేమూర్తినున్న
శ్రీవిష్ణు వని యాత్మఁ జింతించి యత్యంత
భయభక్తి వినయసంభ్రమము లెసఁగ
తే. నెదురుగాఁ దోడుకొనివచ్చి యుదక మిచ్చి
యాసనం బిచ్చి యన్నపానాదు లొసఁగి
విశ్రమింపంగ ననువు గావింపవలయుఁ
బగటివేళయు మాపు నభ్యాగతులకు. 67

క. శ్వానమునకుఁ జండాలున
కైనను నాఁకొన్నఁ బెట్టఁ దగు నన్నము తా
నైనను మానిటు గాక
జ్ఞానమునం గడప మిగులఁ గల్మష మొందున్. 68

క. జల మొండె తక్ర మొండెను
ఫల మొండెను శాక మొండె భయభక్తి నిడఁ
వలెఁగాని యతిథి నూరకె
నిలయము వెడలింపరాదు నిర్దయుఁ డగుచున్. 69

క. ఏగృహపతిచే నటు ల
భ్యాగతుఁడు తిరస్కరింపఁబడుఁ దనదురితం
బాగృహపతికిం జను న
భ్యాగతుఁడుఁ దదీయసుకృత మంతయుఁ గొనుచున్. 70

క. మాపటియతిథిం గడపిన
పాపమునకు మితములేదు భానుజ! యతనిం

గోపింపక భోజన శయ
నోపేతముగాఁగఁ బూజ యొనరింప నగున్. 71

క. వాకిట నిలిచిన యతిథికి
నాఁకలిఁ దీర్పక భుజించు నజ్ఞుఁడు నరకా
నేకశతంబులలో నతి
శోకంబున మలము మెసఁగుచుఁ గ్రుశియించున్. 72

క. కావున నతిథిని గడుపఁగ
వావిరి నిరతాన్న మొసఁగు వాని ల్లిల్లా
పావనజన్మము జన్మము
భావింపఁగ వానిబ్రతుకు బ్రతుకు ధరిత్రిన్. 73

క. ద్విజుఁడైన నన్నమిడఁ డే
కుజనుం డని తలఁపవలదు కుజనుం డైనన్
ద్విజులకు నన్నం బొసఁగిన
ద్విజవంశశ్రేష్ఠుఁ డనుచుఁ దెలియఁగవలయున్. 74

సీ. పనిలేదు కులశీలభావంబు లెఱుఁగంగ
నన్నదానముసేయు నధికపుణ్యుఁ
దగవుగా దాచారధర్మంబు దలపోయ
నన్నదానముసేయు నధికపుణ్యు
సత్యశౌచములు విచారింపఁ బొటిగా
దన్నదానముసేయు నధికపుణ్యు
వర్తనం బడుగంగ వలువ దేక్రియ నున్న
నన్నదానముసేయు నధికపుణ్యుఁ
తే. బరుసమును సోఁకి లోహంబు పసిఁడియైన
పగిది నిరతాన్నదానసౌభాగ్యమహిమఁ

బాపములు వాసి పుణ్యసంపదఁ దనర్చు
నతికృతార్థుని మార్గంబు లరయఁ దగదు. 75

సీ. అన్నదానముసేయు ననఘుఁ బ్రాతగకాల
మునఁ దలంచిన దోషములు నశించు
నన్నదానముసేయు నమలచారిత్రుని
గనుఁగొన్నఁ గలుషవర్గము లణంగు
నన్నదానముసేయు నతికృతార్థునితోడ
భాషింపఁ దొలఁగుఁ బాపవ్రజంబు
నన్నదానముసేయు నధికపుణ్యునిపాద
ధూళి సోఁకినఁ బాయు దురితచయము
తే. నన్నదానంబు నిరతంబు నాచరించు
పరమపావనశుభగాత్రుపంక్తియందు
భోజనము సేయువారికి భూప్రదక్షి
ణం బొనర్చినయట్టిపుణ్యంబు గలుగు. 76

సీ. కడజాతివాని యాఁకలి దీర్చినయతండు
కర మర్థి స్వర్గలోకమున నుండుఁ
గృపఁ జతుర్థునకు నోగిర మిడ్డ ధన్యుండు
తపనలోకమున మోదమున నుండు
నన్నంబు వైశ్యున కర్థిఁ బెట్టినవాఁడు
చంద్రలోకమునఁ దేజమున నుండు
నృపకులోద్భవున కెన్నిక భుక్తి యొసఁగిన
ఘనుఁడు వైకుంఠలోకమున నుండు
తే. బ్రాహ్మణుని భోజనమున నాప్యాయనంబు
నొందఁజేసిన పుణ్యాత్ముఁ డూర్జితముగ

నమర గంధర్వ యక్ష సిద్ధార్క సోమ
కామహర సత్య విష్ణులోకముల నుండు. 77

క. నిరతాన్నదాన మొసఁగెడు
నరునింట జనించుపరిజనమ్ములు కూడన్
నరకముల తెఱవు చూడక
హరిలోకమునందు నుందు రధికవిభూతిన్. 78

మ. గ్రహవక్రత్వము మాను పీడలణఁగున్ గర్మక్షయంబొందు
వి,గ్రహముల్ రా వపమృత్యుదోషములు వేగం బాయు
భూపత్యను,గ్రహము ల్గల్గు ననిందయుం బొదవు లోకఖ్యా
తి చేకూరుఁ బ్ర,త్యహమున్ దీనుల కన్నదానమిడు పుణ్య
[ప్రాణికిన్ సూర్యజా!. 79

చ. శరధితరంగమాలికలు సైకతజాలము లభ్రసింధుశీ
కరములు వర్షధారలు జగన్నుతతారకముల్ గణింపఁగా
నరిది యనంగ వల్వ దవియైనగణింపఁగ వచ్చుఁగాని యో
తరణిజ! యన్నదానసుకృతంబుగణింపఁగ రాదు లేశమున్.

చ. కపిలలు కాలచక్రములు కాంచనశైలము లశ్వమేధముల్
తపములు స్వర్ణధేనువులు దైవనివాసము లీశ్వరార్చనల్
జపములుకూపముల్ నిధులుసామజఘోటకముఖ్యదానముల్
తపనజ!యన్నదానసుకృతంబుశతాంశముఁబోలవెన్నఁగన్.

చ. వరుణుఁడు వంపెఁ బంపె గిరివైరి కుబేరుఁడు వంపె భా
స్కరుఁడుడురాజువంపెఁ బురశాసనుఁడంపెనజుండువంపెమం
దరధరుఁడంపెనంచును బ్రధానవిమానము లన్నదాతకున్
బరువడిఁజూపి యెక్కుమనిపల్కు దురంత్యమునందు దేవతల్.

క. ఇననందన! నీలోకం
బునకుం జనకుండునట్టి పురుషుల నిఁక నే
వినిపించెదఁ దెలియంగా
వినుమని శమనునకు విశ్వవిభుఁ డి ట్లనియెన్. 83

శా. కాంచిస్థానము కుంభకోణమును గంగాద్వారముల్ సేతుత
త్పంచాస్యాచలముల్ గయాపటము నంతర్వేదియుల్ మా
యయుం, బంచారామము లయ్యహోబలము బ్రహ్మాక్షేత్ర
ముం గాశిఁ దర్శించం గల్గినవారు నీనగర మీక్షింపంగ రా
[రెన్నఁడున్. 84

శా. శ్రీకుల్యంబును నైమిశంబును గురుక్షేత్రంబుఁ గేదారముల్
గోకర్ణంబునవంతియుల్ మధురయుల్ గోణార్కముద్వారకా
ప్రాకారం బరుణాచలంబును హరగిపాపంబు శ్రీశైలముల్
సాకేతంబునుజూచి చూడరుమనుష్యశ్రేణి నీ సూర్యజా!.

తే. చంపకారణ్య బదరికాశ్రమములందు
నూర్జితంబుగ శ్రీపురుషోత్తమమున
శ్రీహరిద్వారమున నొకరేయు నిద్ర
సల్పి నీలోక మీక్షింపఁ జనరు నరులు. 86

చ. సరయువునందు వేగవతి జాహ్నవి నర్మద తుంగభద్రఁ బు
ష్కరణులఁజంద్రపుష్కరణి గౌతమి బాహుద కృష్ణగండకీ
వరుణల గోమతిల్ యమున వంజులసాగరసంగమంబులల్
బురుషుఁడుతీర్థమాడినినుఁబూనికనుంగొనఁడర్కనందనా!.

సీ. సత్వమేమియు లేని జగతీసురార్భకుఁ
జేపట్టి యుపనీతుఁ జేసినతఁడు

ధనహీనుఁడైన యుత్తమవంశసంభవుఁ
జిరకృపామతిఁ బెండ్లిఁ జేసినతఁడు
వృత్తిశూన్యుండైన విప్రవర్యునకు సత్
క్షేత్రంబు దానంబుఁ జేసినతఁడు
తీర్థంబులకు నేఁగు దీనమానవులకు
నేమైనసంబళం బిచ్చినతఁడు
తే. చంపఁ దెచ్చిన ప్రాణిఁ బ్రసన్నబుద్ధిఁ
జంపకుండంగ సంరక్ష సలిపినతఁడు
చక్రహస్తుని వ్రతములు సలిపినతఁడు
వనజహితపుత్ర! నీపురంబునకు రాఁడు. 88

సీ. సాధ్వసంబున రిపుల్ శరణంబు వేఁడిన
నభయదానం బిచ్చునట్టివారు
ఘర్మకాలమున గోగణమున కుదకంబు
చేఁదిపోయించిన శిష్టజనులు
దేవసద్మములు భూదేవసద్మంబులు
జీర్ణత్వ ముడిపిన సిద్ధమతులు
తల్లిదండ్రుల నిరంతరము జరావేళ
నరసి పోషించిన యార్యహితులు
తే. నృపతికడనుండి యార్తుర నిగ్రహంబు
శాంతమును నొందఁజేసిన సదయహృదయు
లంబురుహమిత్రపుత్ర! నీయామ్యదిక్కు-
స్వప్నమున నైనఁ గనుఁగొంట సందియంబు. 89

శా. ఓకంజాప్తతనూజ! నీమదకరాళోగ్రక్రియానైరిభో
త్సేకగ్రీవతలప్రకల్పితభయోద్రేకస్ఫురద్ఘంటికా

నీకానేకఘణంఘణాప్రళయనిర్ణిద్రధ్వనుల్ వీనులం
దాకర్ణింపఁడు పద్మనాభుపదపద్మారాధకుం డెన్నఁడున్.

సీ. నడువఁడు నీపట్టణప్రాంతమునకు మం
దరధరధ్యానతాత్పర్యనిరతుఁ
డరుగఁడు నీవేలుయామ్యదేశమునకు
బలిభిత్ప్రసాదైకభాజనుండు
చనఁడు నీపురికి నై జలశాయిశ్రీపాద
వనజాతతీర్థసేవారతుండు
కనుఁగోఁడు నీలోకఘంటాపథశ్రేణి
హరినామసంకీర్తనాన్వితుండు

తే. చూడఁ డెన్నఁడు నీలోకశుభ్రహర్మ్య
కల్పితోత్కటబహుపతాకవ్రజంబు
పద్మవనవాసినీమనఃపద్మనిలయ
సకలసేవాన్వితుం డైన సజ్జనుండు. 91

క. జలజాక్షు శంభు పూజన
లలరించు కృతార్థులకుఁ బ్రియంబునఁ బుష్పం
బులు ధూపంబులు దెచ్చిన
చెలువుఁడుఁ దావకపురంబు చెందఁడు జగతిన్. 92

క. దేవాలయంబు దుడిచిన
పావనునకు నందు నెన్నిపాంసువు లెగయుఁ
వైవస్వత! యన్నేఁడులు
శ్రీవైకుంఠమున నతఁడు చెలఁగి వసించున్. 93

తే. జలము లొకకొన్ని చిలికించి చెలువుమిగుల
హరినివాసంబు నునుపుగా నలుకు నెవ్వఁ

డతఁడు నినుఁ దక్కి వసియించు హరిపురమున
వేయుకల్పంబు లత్యంతవిభవ మలర. 94

ఆ. హరునిమందిరంబునం దైన ముగ్గు శ్రీ
హరినివాసభూమియందు నైన
పద్మ మొక్కటిడిన భావ్యుండు పద్మాబ్ద
ములు ముకుందలోకమున వసించు. 95

ఆ. ఆలపాల నారికేళోదకంబుల
నిక్షురసముచేత నీశు నైన
నబ్జనేత్రు నైన నభిషేక మొనరించు
జనుఁడు నీపురంబుఁ గనుఁగొనండు. 96

సీ. ఎట్టైన నొకపుష్ప మిందురేఖావళి
యుత్తమాంగమునందు నునిచినతఁడు
చల్లఁగా మండువేసవిఁ ద్రియంబకునకు
వసుధారబిందెయు నొసఁగినతఁడు
భవుశరీరమ్ము వాయువు సోఁకునట్లుగా
ధృతిఁ దాళవృంతంబు ద్రిప్పినతఁడు
కర్ణద్వయము కరాగ్రములందు ధరియించి
నృత్య మీశ్వరుమ్రోల నెరపునతఁడు
తే. హరునిసముఖంబునందుఁ బ్రయత్న మలర
నిమిషమాత్రంబు దీపంబు నిలిపినతఁడు
శివుని గేహంబునకుఁ బ్రదక్షిణము సలిపి
నతఁడు నీపట్టణము చూడఁ డర్కపుత్ర!. 97

క. గొడుగులును బాదరక్షలు
జడపాత్రలు వేసవులను సద్ద్విజతతికిఁ

కడుభక్తి దాన మొసఁగినఁ
బుడమిజనుల్ రారు నీదు పురమున కనఘా!. 98

క. అనలముఖంబునఁ బలితోఁ
జనిన వధూమణులు సర్వసంగత్యాగం
బొనరించిన సంయములును
గన రెన్నఁడు నీపురంబు కంజాప్తసుతా!. 99

సీ. ప్రజ లేగుత్రోవఁ జప్పరము శీతలముగాఁ
గట్టించి యుదకంబు వెట్టినతఁడు
పులికి లోఁబడి చలింపుచున్న చోట బె
బ్బులిఁ దోలి ధేనువుఁ బ్రోచునతఁడు
దుర్భిక్షవేళలందునఁ బట్టెఁ డన్నంబు
కృపఁబెట్టి యతిథి రక్షించు నతఁడు
కుంఠితంబైనచో గురుబుద్ధి మైకొని
ధృతి విచారంబు హత్తించినతఁడు
తే. అగ్ని భయమైనతఱి నాలయంబు సొచ్చి
ద్రవ్యములతోడఁ బ్రాణుల దహనమునకుఁ
జిక్కకుండఁగఁ దెచ్చిన చిరయశుండు
చూడఁ డెన్నండు నీమోము సూర్యపుత్ర!. 100

సీ. పసులకై కుయివోయి పరులశస్త్రములచే
ననిలోన సమసిన యట్టివాఁడు
పరుష దోఁచఁగ నడ్డపడి దురాత్ములబట్టి
దెఱలించి వారిచేఁ దెగినవాఁడు
ద్విజుల బాధింపంగ వెఱపకుండని వాఱి
బందికారులఁచేతఁ బడినవాఁడు

చెఱఁబట్టుకొనిపోవ నుఱికి భూప్రజఁ గాచి
రిపులచేఁ గెడసిన విపులయశుఁడు
తే. దళము విరిగినచోటను ధవునిపిఱుఁద
నిలిచి శత్రుల కెదు రేఁగి నృపతి మెచ్చఁ
బోరి రణవీథిఁ దునిసిన పుణ్యయుతుఁడు
దినకరాత్మజ! నీపురంబునకు రాఁడు. 101

శా. ఆచంద్రార్కముగామహాకృతులు నెయ్యంబారఁగానందియీ
క్ష్మాచక్రంబునఁ నిత్యకీర్తులఁ బ్రశస్తం బొందుదాతల్ కళా
ప్రాచుర్యస్థితి శంకరాచ్యుతకథాభంగుల్ ప్రబంధంబులన్
వాచా ప్రౌఢినొనర్చు సత్కవులు నిన్వర్జింతురెక్కాలమున్.

సీ. కలకాలమును బరాంగనలఁ జెల్లెండ్రఁగా
నాత్మలో భావించు నార్యహితులు
పరుల యర్థములు స్వప్నంబులో నైనను
నంటఁగా నొల్లని యమలమతులు
మఱచి తప్పియును ధర్మంబునందుఁ దొలంగి
యనృతంబు లాడని ఘనవివేకు
లఖిలజీవులయందు ననుదినంబును గృపా
రసభావ మెడలని యసమసుకృతు
తే. లాశ్రితుల బంధువర్గంబు నతిథిజనుల
నరసి సంరక్ష యొనరించు నఘవిదూరు
లాత్మశుద్ధి దనర్చు మహానుభావు
లర్కనందన! నీపురి కరుగుదేరు. 103

కవిరాజవిరాజితము.

పనసలు నిమ్మలు మాదిఫలంబులు
పాటలముల్ వకుళంబులు కాం
చనములు నారికెళంబులు నీడలు
చంపకముల్ సురపొన్నలు చం
దనములు తాల రసాల తమాల క
దంబ సురంగము లందముగా
వనములు వెట్టిన ధన్యులు నీదుని
వాసముఁ గన్గొన రర్కసుతా!. 104

సీ. నైవేద్యములు లేని దైవంబులకు నుప
హారముల్ గల్పించునతఁ డొకండు
పగవానిరాజ్యంబుపై దండుచన్న చో
భూమిఁ గారింపని పుణ్యుఁ డొకఁడు
వ్యాధిచేఁ బలవించువారి కౌషధ మిచ్చి
యారాట ముడిపిన యతఁ డొకండు
గోగణంబులలోన గోవు నొక్కటి నేర్చి
జన్నె చేసిన ధర్మశాలి యొకఁడు
తే. గ్రహణసంక్రాంతి ముఖముఖ్యకాలములను
బితరులకుఁ బూజ గావించు నతఁ డొకండు
కన్నసొమ్మిందమని యిచ్చు ఘనుఁ డొకండు
కనఁడు నీ వేలుపట్టణం బినతనూజ! 105

సీ. చెలమనీరున నదీజలములందైన స్నా
నంబు మాఘమునం దొనర్చినతఁడు

సంతతంబును నిశేషముపదార్థము నిజా
చార్యసద్మమునకు జరిపినతఁడు
స్థితిఁ దప్పి యరుగు దెంచిన భూవిభుని దొంటి
స్థితి దృఢంబుగఁ బ్రతిష్ఠించినతఁడు
కాశి గయా ప్రయాగల ముఖ్యమగునట్టి
మహిమసుంకంబులు మాన్పినతఁడు
తే. అమర నొక రేయి తగినప్రయత్న మలర
నిజగృహంబున ధారుణీనిర్జరునకు
శయన మర్పించినటువంటి సజ్జనుండు
చూడఁ డెన్నండు నీమోము సూర్యపుత్ర!. 106

క. చెఱువులు గట్టినపుణ్యులు
దరపక ధాన్యమ్ము లమ్ము ధన్యులు ప్రజలన్
జెఱ విడిపించిన సుకృతులు
నెఱి నర్కతనూజ! రారు నీపురమునకున్. 107

మత్త. తాళవృంతము లాతపత్రవితానముల్ ధ్వజచామరాం
దోళికల్ రథదర్పణంబులు తూర్యతల్పచయంబు హే
గ్గాళియల్ బహువస్త్రభూషణగంధముల్ హరి కర్పణం
బొలిఁ జేసినవారు ని న్గన నొల్లకుండుదు రర్కజా!. 108

వ. మఱియు నగ్నిష్టోమ వాజపేయా తిరాత్ర యాప్తోర్యా
మములను సప్తతంతులు నాచరించిన కృతార్థు లాపురుష
తిలపర్వత శ్వేతాశ్వ మహామేరు సప్తసాగర హిరణ్యగర్భ
కార్పాసాచల కపిల ధేను రజతశైలాగ్ర హారార్ధ్రకృష్ణా
జిన సాలగ్రామ శివలింగ శయ్యా శకట గృహ మహిష
గుడ లవణాజ్య కన్యా విద్యా దానంబులు మొదలైన మహా

దానంబు లొనర్చిన పుణ్యులు శ్రీలక్ష్మీనారాయణానం
తో మామహేశ్వర కృష్ణాష్టమీ కృష్ణచతుర్దశీ చాంద్రా
యణ సోమవార శనివారాది వ్రతపరాయణులును, దేవ
బ్రాహ్మణప్రతిష్ఠాపనావనాపరులును నీపురంబున కరుగు దేర
రని భారతీజాని ధర్మరాజున కెఱింగించి మహాత్మా! యిపుడు
నాచేతం జెప్పఁబడిన శ్రీవిష్ణుమాహాత్మ్యంబును నామలక
తులసీ కార్తికవిశేషంబులు నన్నదానప్రభావంబును సకల
ధర్మాదికంబును నిరంతరంబును దాత్పర్యంబునం బఠియించు
వారికి వినువారికిం బుస్తకంబున లిఖించువారికి నాయు
రారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధియుఁ బుత్రపౌత్రసమృద్ధియుఁ గైవ
ల్యలక్ష్మీసౌఖ్యంబునుం గల్గునని యానతిచ్చి. 109

ఉ. ఎన్నఁగఁ గల్గుదానము లనేకము లిద్ధర నందులోన న
త్యున్నతభోగమోక్షమహిమోదయలక్ష్ముల నెల్లనాఁ డవి
చ్ఛిన్నవిభూతితో నొసఁగు శ్రీహరివాసరసద్వ్రతంబు వి
ద్వన్నుత! భాగ్యహీనునకుఁదానొనగూడఁగ నేర దెన్నఁడున్.

క. పితృనాయక! హరిదివస
వ్రతమే యుక్తంబు భూమివలయంబున నా
వ్రతమున కితరవ్రతములు
మతిఁ దలపోయంగ హస్తిమశకాంతరముల్. 111

చ. అని తెలియంగఁబల్కి వినయంబున నంతకు వీడుకొల్పి య
వ్వనరుహసంభవుండు చెలువంబుగ లంతయు నొక్కరూపుగా
మునుకొని కూర్చితా భువనమోహినిమోహినినాఁగ నొప్పు
నం, గన సృజియించె నిర్జరనికాయము లద్భుతమంది.
[చూడఁగన్. 112

సీ. తలిరులు ధులులు రత్నములు తొరలు వట
   ఫలములు దొన లనంటులు పులినము
రావాకు సుడి బయల్ రాహు తరంగలు
   కరికుంభములు తూండ్లు కనకగుహాలు
జలజముల్ పెసరుగాయలు కల్యరేకులు
   కంబు వద్దంబు బింబంబు మల్లె
మొగ్గలు శ్రీకారములు చంపకము మీలు
   చాపముల్ నెల యలుల్ చందురుండు
తే. తమము మరునెత్తపలకనఁ గ్రమముతోడ
నమరి ముప్పదిరెండంగకముల వెలసె
సమదగజయాన కలకంఠి స్వర్ణవర్ణ
నీరజామోద యమ్మోహినీవధూటి. 113

సీ. పదతలంబుల కెంపు పద్మరాగప్రభా
   సముదయంబుల నెకసెక్కె మాడఁ
దెలిగన్నుఁగవడాలు తొలుకారు మెఱుఁగుఁదీఁ
   గెల మాలికలతోడఁ గలసి మెలఁగ
ముద్దుఁజెక్కుల కాంతి నిద్దంపుటద్దంబు
   చెలువుతోడుతఁ బొత్తుసేయుచుండ
గురుకుచంబుల తళుక్కులు మేల్మిబంగారు
   నిగ్గుల నొకయింత సిగ్గుపఱుపఁ
తే. గుటిలకుంతల రుచులుగాఁ గొనుచు నింద్ర
నీలపంక్తుల నెఱరంగు గేలిగొనఁగ
నఖిలమోహనసౌందర్య మలర నజుని
కట్టెదుర నిల్చె మోహినీకాంత యపుడు. 114

సీ. చంద్ర చంపక మదేభేంద్ర వజ్రా వర్త
వదన నాసా యాన రదన నాభి
బిసకాండ పాఠీన పిక సైకత స్వర్ణ
కర నేత్ర భాషా జఘన శరీర
చక్ర చా పాకాశ జలరు హాదర్శప్ర
బలకుచ భ్రూ మధ్య పద కపోల
అలి పుష్ప బింబఫ లాంబుజ శ్రీకార
కచ సార భాధర కంఠ కర్ణ
తే. బర్హి శశిఖండ కర్పూర భంగి కమఠ
కచభరా లిక హాస రేఖా పదాగ్ర
తార కాశ్వత్థదళ నఖ మారసదన
కనుఁగొనఁగ నొప్పె మోహినీకాంత యపుడు. 115

చ. వనితమొగంబుచందురుఁడువట్రువగుబ్బలుచక్రవాకముల్
తనువుమెఱుంగునేత్రములుదామరలుందడబాటునొందునా
ననియజుఁడిందుఁగొక్కచపలాబ్జములందునుగందుబక్షముల్
తనురహితంబు కేసరివితానముఁ గల్గఁగఁ జేసె నేర్పునన్. 116

తే. మోహినీకన్యసుందరమూర్తిఁ జూచి
శిరము లోకయింత గదలించి చెలువుతోడ
జలజసంభవుఁ డద్భుతస్వాంతుఁ డగుచు
నాదరంబున నిట్లని యానతిచ్చె. 117

క. విను మోహిని! రుక్మాంగదుఁ
డనుభూపతి ధాత్రియందు హరివాసరశో
భనపుణ్యవ్రత మనిశము
జనులును బంధులును దాను జలుపుటవలనన్. 118

లయగ్రాహి.

పాపములు దొలఁగఁ బరితాపములు జన్మభయ
రూపములఁ బాసి పెనుదీపలగు శ్రీలం
జూపరకు నెక్కి యపురూపబహుభోగముల
తీపుల సుఖించి తుది శ్రీపతిపదంబుల్
వే వడసి యవ్విభుని ప్రాపున యశశ్శుభక
లాపముల నుండుదురు కాపురుషులున్ సా
టోపభయదోగ్రజమరూపములఁ గూలరు మ
హాపరమభాగవతులై పరఁగు వేడ్కన్. 119

ఉ. కావున నమ్మహీశ్వరుని గాదిలిసువ్రత మద్భుతంబు నీ
వావిదిశాధినాథు హృదయాబ్జములోని వ్రతం బెడల్పు మే
భావమునందునైన నొకపాటిమనుష్యుని బోలెఁ జూడరా
దావసుధాధినాథుఁడు మహాత్ముఁడు ధైర్యసమగ్రసంపదన్.

సీ. కలికిచూపులచేత గర్వంబు వదలించి
ముద్దుమాటలచేతఁ మోద మొసఁగి
దరహాసములచేతఁ దమకంబు వొడమించి
సయ్యాటముల ధైర్యసరణి వాపి
వీణారవంబుచే వేడ్కలు నిగుడించి
మధురగానమున మర్మములు గలఁచి
పరిరంభణములచే భావంబు సొగయించి
యధరామృతమున మోహంబు నిలిపి
తే. పద్మ సాగర సర్వతోభద్ర కూర్మ
చక్ర సింహావలోకన చాప ధేను

కార్ధచంద్రాసనము లాదియైనబంధ
భేదముల నోలి వలపించు బిసరుహాక్షి!. 121

క. ఘన మీపని కొంచెముగా
దని ప్రస్తుతిచేసి సరసిజాసనుఁ డిట్లా
డిన మచ్చరించి మోహిని
తనమది గర్వం బెలర్పఁ దా ని ట్లనియెన్. 122

చ కటకట భారతీశ! యది కారణ మై మె భువనై కమోహన
స్ఫుటనవరూపురేఖలను సొంపు వహింప జనింపఁజేసి నేఁ
డిట పెరభామలంబలె నొకించుక వెల్తిగఁ జూచిభూ విభుం
బటుతరధీరమానసుఁ డభంగదృఢవ్రతుఁ డంచుఁ బల్కెదే.

క. దివసములను నవకోమల
యవసాదను లై నితాంతయమదమఖేలా
సువసను లైనను మోహప
రవశుల్ ననుఁ గనిన సవతె రాజుల్ గీజుల్. 124

సీ. చక్రవాకలమించు సవతు రాదనిపించు
వలిగుబ్బచనుదోయి చెలువుఁ జూచి
నిండుచందురుకాంతి నిరసించునలతీవె
మొలకనవ్వుల ముద్దుమోముఁ జూచి
యింద్రనీలపురంగు నెత్తుసేయఁ గడంగు
కుటిలకుంతలముల కొమరుఁ జూచి
మరుబాణముల నేపు మాపుసేయఁగ నోపు
నిడువాలుకన్నుల కడిమిఁ జూచి
తే. పొలుపుమీఱిన నెలవంకబొమలుఁ జూచి
రమణఁ దళుకొత్తు బింబాధరంబుఁ జూచి

తలిరులను మీఱు మృదులహస్తములఁ జూచి
వలవకుండంగ నెంతటివాఁడు నృపతి. 125

క. పటుతరమగు మద్వీణా
స్ఫుటమధురరవంబు చెవుల సోఁకినమాత్రన్
విటరాయఁ డైనఁ గానీ
ఘటదాసుఁడు గాఁడె యొక్కఘడియటిలోనన్. 126

క. వారిరుహగర్భ! నాదగు
చారువిలోకనమునందు జనపతిఁ గరతున్
నేరుపు లేటికిఁ జూపను
గోరం గడతేరుపనికి గొడ్డలి యేలా!. 127

క. పైపడి ప్రియుఁ గరపింపఁగ
నోపని జవరాలిరూపు నొరవు నదేలా?
రూపును గన్నులు చన్నులు
పాపటయును మురువు రాతిప్రతిమకు లేవే!. 128

చ విభవములేని సంపదయు వేదములేని మహీసురుండు సౌ
రభమునులేని సూనములు రాజులు మెచ్చని విద్యయున్మహీ
ప్రభువులు లేని రాష్ట్రమును భావమునన్ దమిలేనిగూటమిన్
విభు వశుఁ జేయలేని యలివేణియు నేల త్రిలోకవందితా!.

వ. అని యివ్విధంబునం బంతంబు లాడిన మోహినీకాంత
చతురవాక్యంబులకుఁ జతురాననుండు సంతుష్టాంతరంగుండై
నిజపుత్త్రియైన యమ్మోహినికి సహాయంబుగాఁ గొంద ఱెందు
వదనలం గల్పించి నవరత్నకీలితం బై తనర్చు నొక్కవీణియ

నొసంగి కామినీనివహంబుతోడంగూడ దివ్యవిమానారూఢంగావించి పంచిన నదియును సత్యలోకంబుగడచి తపోలోక మహర్లోక సువర్లోక భువర్లోకాది లోకంబుల నుత్తరించి భూలోకంబున కరిగి యనేకపట్టణారణ్యగిరిసమూహంబులు గడచి సర్వర్తుకిసలయ కుసుమవిసరమకరందరస ఫలభరితంబులగు ఖర్జూర కదంబ కర్ణికార కదళికా కర్పూర కాంచన క్రముక కపిత్థ కర్కంధు కరంజ కరవీర పనస పాటల పారిభద్ర పలాశ మాలూర మధూక మదన మాకంద మాధవీ మల్లికా మాలతీ మదన బాణ తాల హింతాల నారికేళ సారంగ చందనాశోక జంబు పున్నాగాది నానాతరులతాశోభితంబును, దదున్నతశాఖాప్రదేశ మదకోకిల కీర శారికా కూజితంబును, దన్మధ్య కాసార కైరవోత్పల కనక కహ్లార శతపత్ర విరాజితంబును, రాజమరాళ సారస క్రౌంచ బక కారండవ చక్రవాక పరిస్ఫుట క్రేంకార రావంబులును, దదగ్రభాగచంద్రకాంత చింతామణి శిలావేదికాసారకైరవోత్పల కనక హర్మ్య గోపుర సప్తయోజన విస్తార ప్రాకారశోభితంబును నగు నిష్టకామేశ్వర శ్రీమహాదేవభవనంబునుం గలిగి యొప్పారుమందరం బను భూమీధరంబుఁ గదిసి యమ్మోహిని చెలులుం దానును విమానంబు డిగ్గి చనునవసరంబున. 130

కిన్నరకిన్నరీక్రీడావినోదాభి
రామానుమోదవిశ్రామసీమ
హారిణీహారిణపోతకానీకనిధువన
వ్యాపారలీలానివాసభూమి

మర్కటీమర్కటోన్మాద ఖేలనకలా
కర్షణాకంపశాఖాకులంబు
కలభికాకలభఘీంకార ప్రతిధ్వని
స్ఫురితగంభీరగహ్వరసమృద్ధి
తే. సిద్ధ గంధర్వ ఖేచరస్త్రీ నఖాగ్ర
ముఖరితాతోద్య వాద్యసముదిత గాన
పులకితాశేషతరులతావిలసితంబు
సానువిభ్రాజమందారశైలభూమి. 131

ఉ. ఆనగవీథిఁ గాంచెఁ దుహినాద్రిజభర్తఁ ద్రిలోకకర్త సం
ధ్యానవతాండవప్రియు సుధాకరపావకభానునేత్రుబిం
బాననునాదిదేవుఁ గరుణామృతసింధువు భక్తలోకసం
తానమహీరుహంబుఁ బ్రమదంబున రత్నసువర్ణలింగమున్.

క. నిండినవేడుకతో నా
ఖండేందుకిరీటిపాదకమలంబులకుఁ
దండప్రణామశతము ల
ఖండితభయభక్తి నొసఁగి కామిని కడఁకన్. 133

సీ. అంభోజభవసురేంద్రార్చితచరణాయ
మరణదూరాయ నమశ్శివాయ.
పద్మాప్తకోటిప్రభాదివ్య దేహాయ
మఖసంహరాయ నమశ్శివాయ
డమరు త్రిశూల ఖడ్గ కపాల హస్తాయ
మథితదోషాయ నమశ్శివాయ
గగనకల్లోలినీకలితోత్తమాంగాయ
మౌళిచంద్రాయ నమశ్శివాయ.

తే. మానినీసంసేవితాయ నమ శ్శివాయ
మదనదర్పహారాయ నమ శ్శివాయ
మధువిరోధిశరాయ నమ శ్శివాయ
మంత్రరూపాయ తుభ్యం నమ శ్శివా 134

సీ. కదలిపాఱనితేరు వదలఁజాలనిపేరు
పఱపఁగా నెఱపఁగా నెఱుఁగఁడే
సానఁబట్టనియమ్ము మేనఁ బెట్టనిసొమ్ము
పట్టఁగాఁ బెట్టఁగా ముట్టఁడేని
కంతుగంధపుఁబూఁత వింతచందపుమేఁత
పూయఁగా మేయఁగా డాయఁడేని
మింటఁ బుట్టనిధార యొంటఁ గట్టని చీరె
తలయందు మొలయందు నిలుపఁడేని

తే. మెఱుపువిల్లు విలాసంబు నొఱుపునిల్లు
గలుగు నుతికెక్క ఁడేని నాకరము లెత్తి
మ్రొక్కనటువంటి దైవసమూహములకుఁ
గ్లేశభవభంగ ! యిష్టకామేశలింగ!. 135

సీ. సమదవారణదైత్యచర్మాంబరమె కాని
పైఁ దాల్ప వొకపాటి పచ్చడములు
కమలసంభవుమస్తకముల సేరులె కాని
పూన నొల్లవు వజ్రభూషణములు
అంగసంభూతభస్మాంగరాగమె కాని
యలఁద నొల్లవు మేన మలయజంబు

కాలకూటమె కాని కడిచేసికొన నొల్ల
వింతవండినబోన మిచ్చగించి

తే. జగతి నెవ్వరి కిటువంటి సరణి చెల్లుఁ
జర్చసేయంగ దేవతాచక్రవర్తి
వై తనర్చిన నీకె కా కాదిదేవ!
క్లేశభవభంగ! యిష్టకామేశలింగ!. 136

క. ఘనములు ధనధాన్యవివ
ర్ధనములు సమ్మృత్యుభయనిధనములు భక్తా
వనములు భక్తినిధానాం
జనములు శివ మీపదాబ్జసంపూజనముల్. 137

క. శూలికి గపాలి మస్తక
మాలికి నయశాలిఁ జంద్రమౌళికి గ్రతుని
ర్మూలికి సుగుణాలికి శుభ
శీలికి గరకీలిఁ జర్మచేలికి గొలుతున్. 138

వ. అని యయ్యీశ్వరుం బ్రస్తుతించి యమ్మహాదేవు పాదో
దకప్రసాదంబులు గైకొని యహర్నిశంబు లిష్టకామేశ్వ
రుని సేవించి మోహినీకన్య దనచేతి రత్నవిపంచి
మ్రోయించుచు షడ్జ పంచమ స్వరంబుల ననేకరాగతాళ
సంకీర్తనంబుల సుధాదిగీతంబులు పాడుచుండె నప్పు
డప్పద్మాక్షి నిజవయస్యలు దమకు మనోహరంబులగుతావుల
మందరపర్వతంబునం జరియించుచుండి రని సూతుం డెఱిం
గించిన విని నైమిశారణ్యవాసులైన మునీశ్వరు లటమీఁది
వృత్తాంతం బెట్టి దనిన. 139

శా. సంసారార్ణవతార! తారమహిభృత్సంకాశ! కాశావళీ
హంస క్షీర పటీర హార బిసకీర్త్యాకల్ప! కల్పప్రజా
ధ్వంసిప్రాభవకాల! కాలమదజిత్సంరంభ! రంభాధిపో
త్తంసశ్రీకరభోగి! భోగివరసౌందర్యాంఘ్రిమంజీరకా!.

క. గౌరీఘనస్తనాగ్రవి
హారా! హారాంగుళీయకాభరణరణా!
చారుభుజదండ! దండక
తారావళిగద్యపద్యతత్పరహృదయా!. 141

మాలిని. కనకశిఖరిచాపా! కాలనాశప్రతాపా!
జననభయవిదూరా! శైలజాచిత్తచోరా!
దినకరశశినేత్రా! దివ్యకాంతాకళత్రా!
వనజ నయనబాణా! వర్ణితాంభోధితూణా!. 142

గద్యము.

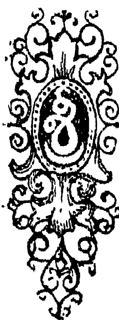
ఇది శ్రీమత్పార్వతీశ్వర వరప్రసాదలబ్ధ కవితాపవిత్ర పోతయామాత్యపుత్ర సకలజనానందచర్య ప్రౌఢకవిమల్లనార్య ప్రణీతంబైన రుక్మాంగదంబను మహాపుణ్యకథయందు దండధరుండు సత్యలోకంబునకరిగి కమలగర్భు సమ్ముఖంబునఁ గాలదండ కాలపాశాది నిజసాధనమ్ములు ముందటంబెట్టి తనలోకశూన్యవృత్తాంతంబు విన్నవించుటయు, నద్దేవతాసార్వభౌముండు ధర్మరాజునకు శ్రీహరిభక్తిప్రకారంబును నామలక తులసీ కార్తిక విశేషంబులను నన్నదాన మహిమంబును నఖిల ధర్మాదికంబును నెఱిఁగించి భవదీప్సితం

బొనర్తునని మనోమోదంబుగాఁ బలికి యతని వీడుకొల్పి కమలసంభవుండు మోహినిం బుట్టించి రుక్మాంగదుం డొనర్చునేకాదశీవ్రతప్రభావం బెఱింగించి తద్వ్రతంబున కంతరాయం బొనర్చుమని నియోగించి యనిపిన నమ్మోహినీకాంత మందరపర్వతంబున కరిగి యందు నిష్టకామేశ్వర శ్రీమహాదేవుని సేవించి నిలుచుటయు నన్నది ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు.

రుక్మాంగదచరిత్రము

తృతీయాశ్వాసము.

క. శ్రీలోకలోచనాంబుజ!
ప్రాలేయకరాగ్నిభూమిపవనాకాశ
స్థూలాత్మమూర్తియుత! నుత
భూలలనాధీశ! దక్షపురభీమేశా!. 1

వ. అవధరింపు మక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కి ట్లని యె. 2

చ. వనజజునాజ్ఞ పంపున నవారణఘోరమృగావలుల్ ధరన్
జననమునొంది క్రొవ్వి పరుషధ్వనులిచ్చుచు గుంపులై వడిన్
జనినలుదిక్కులన్ గలయఁజాఁగిమనుష్యులఁదోలిసస్యముల్
మునుములు గట్టిమేసి నులుముల్ క్షణమాత్రమ యందు సే
[యుచున్. 3

క. మాఱు తెందు లేక నిరతముఁ
గారియవెట్టంగ బెగడి కనుములు సందుల్
దూరుచుఁ బ్రజ లందఱు నొక
యూరంబున గుంపుగూడి యి ట్లనిరి వెసన్. 4

తే. ఈక్షణమె భూమిఁ గలవార మెల్ల నరిగి
పార్థివేంద్రుని గని మనపాటు లెల్ల
విన్నపముసేయ కూరకయున్న నిండ్ల
పట్ల నుండంగరా దంచుఁ బలికె నపుడు. 5

సీ. పసిఁడిపువ్వులు పట్టుపచ్చడంబు లధిక
చీరలు గుజ్జరిపాదువములు
చమురుకావళ్లు రాజనపుబియ్యంబులు
చెఱుకుకోలలు కంద చిరుగడములు
మినుములు పెసలు మామిడి తాండ్ర టెంకాయ
లల్లంబు తమలంపుటాకుకట్లు
దంతపుఁబ్రతిమలు దానిమ్మఫలములు
ఖర్జూరములు తేనె కలువుచమురు
తే. దోమతెఱ మంచమును నంపదోనలు విండ్లు
పనసపండ్లును బెల్లంబు పంచదార
గసగసలు చారపప్పు ద్రాక్షాఫలములు
గొనుచుఁ బ్రజ లేఁగి రవనీశు కొలువునకును. 6

తే. స్మరవి రుక్మాంగదక్షితీశ్వరుని గాంచి
తాదు దెచ్చిన బహుపదార్థంబు లెల్ల
నవనినాయకు సముఖంబునందుఁ బెట్టి
చక్కఁజాఁగిలి మ్రొక్కి హస్తములు మొగిచి. 7

తే. అవధరింపుము రుక్మాంగదావనీశ!
నీవు రాజ్యంబు సేయంగ నేటిదాఁకఁ
జల్లనైయున్న మీపదాబ్జముల నీడ
బ్రతికియుంటిమి పిన్నపాపలము మేము. 8

చ. నరవర ! నీవసుంధర వినంగను నద్భుత మేమి చెప్ప నేఁ
డురువడిదున్న పోతులుమదోద్ధతసామజముల్ వరాహముల్
గురులగుదుప్పి లేడు లెలుఁగుల్ హరిణంబులుఁగోట్లసంఖ్యభీ
కరరవముల్ చెలంగ నరికట్టుకయున్న వియెందుఁజూచినన్. 9

సీ. చేలకావలివారిఁ జించిచిందఱ రేఁగి
పండినసస్యముల్ పరుము చేసి
గుండుగూలఁగఁ గొట్టి గుంపులు గోరాడి
ఫలమహీరుహములు పడఁగఁ ద్రోచి
తోఁటల కురికి నిర్ధూమంబు గావించి
కమలాకరంబులు కలఁచి విడిచి
జనపదంబులు గూల్చి సంహార మొనరించి
పసులమందల కేఁగి యసవు లణఁచి
తే. వేఁటకాండ్రను దేశంబు వెడలఁ దరిమి
పువ్వుఁదోఁటలు తీఁగెలు భూమిఁ గలిపి
చెఱుకులును నారికెడములు విఱుగఁ ద్రోచి
మంద లై యున్న వవి యెందు మాఱు లేక. 10

మానిని. వేఁటలకుఁ దగుసాధనముల్ పృథివీవర ! కైకొని
యాటవికుల్, గాఁటముగాఁ జన ముందట నీకరకౌశల
మొప్ప మృగావలులున్, దూఁటలుగట్టిమహోగ్రశరావలిఁ
ద్రుంపుము ద్రుంపక తక్కిన మా, కేటికి నీవ్యవసాయము
లెందుల కేనియు నేఁగెద మిందఱమున్. 11

క. వేఁటకు మృగములఁ బొరిగొని
సూటికి మముఁ బ్రోచు టేమి చోద్యము పటుశౌ

ర్వ్యాటోప! నిందుబండికి
చేట బరువె! యవనినాథ! చింతింపంగన్. 12

కవిరాజవిరాజితము.

భయమున భూప్రజ లాడినమాటలు
పార్థివశేఖరుఁ డాదరణన్
గయికొని యేలవిచారము నేఁ గలు
గన్ మృగకోటులఁ ద్రుంచెద నే
భయమును వద్దు సుఖంబున నిండుల
పట్టున నుండుఁ డటంచు మహా
దయ నిగుడన్ బ్రజ నంపి విభుండు ప్ర
తాప మెలర్పఁగ నాక్షణమే. 13

చ. తనయునిమోముఁజూచి ప్రమదంబున నిట్లను నీవుభూమిపా
లన మొనరింపు మేనడవులం గజసింహాలులాయ ఖడ్గసం
తానన మొనర్చి క్రమ్మఱ రయంబున విక్రమ రేఖమీఱ శ్రీ
దనరఁగ వచ్చునంతకు బుధస్తుతనీతిపథంబు మీఱఁగన్. 14

క. నరనాయకుండు నీతి
స్ఫురణన్ ధర యేలెనేని సురపతికరణిన్
జరియించు నీతిశూన్యతఁ
దిరిగిన సిరులందుఁ బాసి దీనత నొందున్ 15

క. పగతురఁ బగతురచుట్టలఁ
దగువారలఁ గానివారిఁ దగమును దనచే
నొగిలినవారి దృఢంబుగ
జగతీపతి విశ్వసింపఁ జన దెయ్యెడలన్. 16

క. తొల్లింటిసేవ నొకభూ
వల్లభునకు నెగ్గుసేసి వచ్చినతులువన్
వెల్లింపంగాఁ దగుఁ దగ
దుల్లంబున హితుఁ డటంచు నూరడియుండన్. 17

క. వివిధాన్నము లొరు లంపిన
నవనిని నొరుఁ గుడువఁ బెట్టి యతనికి జీర్ణం
బవు టెఱిఁగి భుక్తిఁ గొనఁదగుఁ
బ్రవిమలమతి భక్ష్యభోజ్యపానీయాదుల్. 18

క. జనపతి యన్యనృపాలుఁడు
పనిచిన భూషణసుగంధపరిధానంబుల్
మునుమున్న పూనఁగాఁ దగ
దెనయఁగ విషయంత్రభంగు లెఱిఁగినదాఁకన్. 19

క. పతియు నమాత్యుఁడు దుర్గము
క్షితియును మిత్రుండు ధనము సేనయు ననఁగా
నుతి కెక్కును సప్తాంగము
లతులితగతి రక్షసేయ నగు నరపతికిన్. 20

మ. వనకేళిన్ జలకేళి భోజనమునన్ వాహ్యాళి దేవోత్సవం
బునఁ గాంతారతివేడలాడు నెడలన్ బోట్లాడుచోసాముచో
గనుమల్ సొచ్చినచో మొనల్ నడుపుచోఁ గాంతారవీథిన్
గజాశ్వనృసంఘంబులఁ . జూచుచో వలయు రక్షాభంగి.
[భూభర్తకున్. 21

క. శుద్ధియు బుద్ధియు శాంతియు
వృద్ధాచారమును నయవివేకముఁ గర్మ

శ్రద్ధయు ధైర్యము గలుగు ప్ర
బుద్ధినిఁ బతి మంత్రిపదవిఁ బూన్పఁగవలయున్. 22

క. హరునకు రజతాద్రియు శ్రీ
హరి కమృతాబ్ధియును నామహాదుర్గంబుల్
ధరణీరక్షకు భూమీ
శ్వరునకు వలె నుగ్రశైలవనదుర్గంబుల్. 23

మ. జలముల్ కాష్ఠములుం దృణంబుఁ జమురుం శాకంబులుం
ధాన్యముల్, బలముం యంత్రము లట్టడుల్ పరిఘలుం
బ్రాకారముల్ సాధనావలియుం ధర్మసమగ్రతం గలిగి
దైవత్మౌజనాసాధ్య మహాస్థలనీరాచలదుర్గముల్ వలె మనుష్య
[స్వామికిం బుత్రకా!. 24

క. న్యాయమునఁ బ్రజలఁ బెనిచినఁ
బాయక సిరి నొందు భూమిపతి యతనికి నా
దాయంబు లేనితఱిఁ దమ
శ్రీ యిడి ప్రజ రాజు ప్రోచుఁ జెలఁగును రతితోన్. 25

క. పరభూమి ప్రజయుఁ జేరును
దిరముగ ధర యేలురాజు దేశంబునకుం
సురుఁగుదు రెప్పటిప్రజలును
నరపతి న్యాయంబు దప్పి నడచినయేనిన్. 26

క. అక్కఱ కలదని ప్రజపతి
యెక్కువగా ధనముఁ గొనుట యిలపైఁ జెఱువుల్
వ్రక్కలుగఁ ద్రవ్వి మీలను
గ్రక్కునఁ బట్టుకొని తింట గణుతింపంగన్. 27

క. తనభూమిప్రజల నిరతము
జననాయకుఁ డరయకుండి సచివుని నిలుపన్
ధనహానియె కా దామీఁ
దను రాజ్యము చెడుఁ బ్రధాని దా స్వామి యగున్. 28

క. ధరణి యభివృద్ధి నొందిన
ధరణీనాయకుఁడు సకలధనయుక్తుఁ డగున్
ధరణీరక్షయె నిరతము
ధరణీపతి సేయవలయుఁ దత్పరమతి యై. 29

క. పొదు గోత్తి పితికి క్రేపుల
మొదలార్పుట ప్రజలఁ నధికముగ నరిఁ గొనుటల్
కదుపులఁ బెనుచుట తగ నరి
యదనం గొని ప్రజలఁ బ్రోచు టవనీపతికిన్. 30

క. జగతీపతి యధికారులు
తగనిధనం బొక్కచోటఁ దారము గొన్నన్
మగుడంగ నొసఁగి నెయ్యము
మిగులన్ మన్నింపవలయు మేదినిఁ బ్రజలన్. 31

క. చోరులచే సుజనుల సం
సారంబులు చెల్లుఁగానఁ జనుఁ దలవరులన్
ధారుణిఁ బ్రజల భయంబులు
వారింపఁగ నవనిఁ గాచువారుగ నునుపన్. 32

క. చోరుల హింసింపక పతి
కారుణ్యముచేసెనేని కలుతురు ప్రజలా
చోరులచేత ననేకులు
కారణ మటుగానఁ దగదు కరుణ యొనర్పన్. 33

క. తెరవాటుగొట్టి భూప్రజఁ
బరిమార్చెడు చోరవితతిఁ బతి దునిమెడిచో
వెరవున మాన్పఁగఁ బూనిన
దొరలకు దక్షిణమె వెడలఁ ద్రోపింప నగున్. 34

ఆ. సమ్మఁబలికి డైన నరపతిసమయింప
నగు ధరిత్రి చెరుచునట్టి ఖలుల
నెర యొనర్చి పులి నహీనబలంబునఁ
జదిపి పశుగణంబు చనదె త్రోవ. 35

క. గోరక్షయు వాణిజ్యము
నారంభము నరియు సుంక మప్పనములు శ్రేం
గారవనంబులు గనులును
గారణములు ధనముఁ గూర్పఁగా నగుఁ బతికిన్. 36

క. శిక్షింపరాక మిక్కిలి
పక్షంబునఁ మెలపువారి బహుధనధాన్యా
ధ్యక్షులఁ జేయంగాఁ దగ
దక్షిణకృపాసమృద్ధి నవనీపతికిన్. 37

క. వివిధములగు విత్తనములు
కువలయపతి సంగ్రహించి కోరినప్రజకున్
వ్యవసాయబహుళతకు నై
యవిరళముగ నొసఁగవలయు నయ్యైవేళన్. 38

క. జనపతి తనపనిపాటల
జనముల ఖరదండనముల సమయింపక మె
ల్పున ధనముఁ గొంట తుమ్మెద
వనజమరందంబుఁ గ్రోలు వడువు దలిర్పన్. 39

క. సామము సమునందు నతి
వ్యామోహితునందు భేద మధికునియందుఁ
గామితదానము దుర్బల
భూమీశునియందు దండమును జేయఁ దగున్. 40

క. నరనాథుని నిజగేహము
పరిఖాప్రాకారవీరభటగజతురగో
త్కరనానాయుధరథసం
కరణంబులచేత నగరుఁ గావఁగవలయున్. 41

క. పాయక రాజద్వారం
బాయతమతిఁ గాచువారి కన్నిభయంబుల్
పాయును మలినం బెడలును
శ్రీయును దేజంబు యశముఁ జెందుఁ గుమారా!. 42

క. అవసరము గానివేళల
నవనీపతి గారవించు నాత్మజుఁ డైనన్
గువలయపతిభవనంబులు
జవమున భయమేది చొరఁగఁజన దెన్నంగన్. 43

క. ఎంతటిమాన్యుల కైనన
నంతఃపురార్థసంచయము లొసఁగంగాఁ
బంత మగుఁగాని యాజ్ఞ యొ
కింతయు నీరాదు పతికి నేకార్యములన్. 44

క. కానివ్యయ మెన్నఁడును నొక
కానియుఁ జేయంగఁ దగదు కార్యము గలచోఁ
మానక ధనము తృణంబుగ
మానవపతి సేయనగు సమగ్రవిభూతిన్. 45

క. మన్నీలబలిమి గలదని
యున్న మహీపాలుకడిమి యుండదు రాజ్యా
భ్యున్నతికి మూలబల మా
సన్నం బై యుండవలయు సమధిక మగుచున్. 46

క. సామంతు లహర్నిశమును
భూమీశ్వరునగరు ద్వారములు గావక యి
చ్ఛామార్గమునఁ జరించిన
స్వామికి రాజ్యంబు తిరము చాలక యుండున్. 47

క. బలువగు దుర్గముపైఁ జని
బలములువోలియంగఁ బోరఁ బాడియె ధరణీ
తలపతి ముట్టడిచేసిన
దళసంపదతోడఁ గోట తానే చేరున్. 48

క. దూరమునందే శాత్రవుఁ
డారయ నధికుఁ డని యుంట యంటినచోటన్
భూరిపరాక్రమమునఁ గా
కూరక గర్వితునికడిమి యుడుగునె యొంటన్. 49

క. నిలిచి యదల్చిన శునకము
దలఁగి చనున్ బంచెనేని తా వెను తగులున్
గలనం బగతుని నట్లే
చలియింపక యోర్వవలయు సాహసభంగిన్. 50

క. అరి తనపై వచ్చినఁ దగు
సరిగానీ సమరముఖమునందునఁ గానీ
మరలింపక తా మరలిన
నరపతిరాష్ట్రంబు తత్క్షణంబునఁ బోలియున్. 51

క. అదనైనదాఁక శాత్రవుఁ
గదలింపక యుండి యదరు గలిగినచోటన్
మొదలార్పవలయుఁ గొక్కెర
యుదకములో మీనుఁ బట్టునోజ దలిర్పన్. 52

క. పగఱపయిఁ బఱఁగ విడిచిన
బగఱఁ దొరలి పాసి చనినఁ బగఱకుఁ బ్రజకున్
బగ యొదవినఁ జయ్యన నిజ
పగఱధరిత్రియును సిరియుఁ బఱ గొనవలయున్. 53

క. తనదుర్గంబులు భూమియుఁ
గనుములు బదిలములు సేయఁ గాసక గర్వం
బునఁ బగఱమీఁదఁ నడచిన
జనపతి రాజ్యమును సిరియు శత్రునిఁ జేరున్. 54

క. కుజనుల శిక్షింపమియును
సుజనులఁ గ్రోధించి చంపఁ జూచుటయును భూ
భుజునకుఁ బాతకమూలముఁ
బ్రజచే నాతనికి భంగపా టొనగూడున్. 55

క. బలవంతులు బలహీనులఁ
బొలియింతురు వర్ణధర్మములు దప్పును జా
రులు చోరు లేపుమీఱుదు
రిలఁ బఱి దండింపకున్న నేచిసకడిమిన్. 56

క. తెలియందగు నాయవ్యయ
ముల శాస్త్రములోని వార్త మొనసినరిపునిన్
గొలిచినవారిని వాకిట
నిలిచిన యర్థులను ద్విజుల నిరతముఁ బఱికిన్. 57

క. పీసము విడువక కొన నది
భాసురముగ న్యాయధనము పతి దన ప్రజచే
భూసురునిచేత నరయక
కాసును గొనఁగూడ దెడరుగలచో నైనన్. 58

క. బలవంతుఁ డైన శాత్రవుఁ
జలమున సాధించుచోటఁ జను నితరమహీ
శులతోడఁ జెలిమిసేయఁగ
నిల తేఁ డశ్వాంబరార్థహితవచనములన్. 59

ఆ. మంత్రగోపనంబు మర్యాద నిజరాజ్య
తంత్రరక్ష దానధర్మధైర్య
శౌర్యవృత్తి విప్రసంతర్పణము సత్య
భాషణంబు భూమిపతికి వలయు. 60

క. బలధర్మపరాక్రమములు
గలభూపతితోడ మైత్రిఁ గావింపంగా
వలయు బడి యొం డుపాయం
బొలసినచోటను సహాయ మొనరించుటకున్. 61

చ. మనవులు సెప్పినన్ విని ప్రమాదము గల్గినఁ గాచి జీతవ
ర్తన లలయింప కిచ్చి తలిదండ్రులబత్తెము పెట్టి లావుచే
సినబిరుదార్థభూషణవిశేషపదంబులు నిల్పి మన్ననల్
దనరఁగ భూమిపాలకుఁడు డాఁబరివారము నేలఁగాఁదగున్.

క. పరివారంబునకు భూ
వరునకు హృదయంబు గలసి వర్తింప నగున్
బరివారము నిలిపెడుచో
ధరణీపతి పేరు వాడి తా నునుపఁదగున్. 63

క. కలవడిమాటలు ప్రియమ్మున
నలయింపక యీవులందు నాదరణమునన్
గలకాలంబు పదాతుల
నలవున వశగతులఁ జేయ నగునరపతికిన్. 64

క. శరణన్న వారిఁ గాచుట
దూరమున వీరారివరులఁ దునుముట ప్రజలన్
బరిపాలనంబు సేయుట
ధరణీపాలునకు ముఖ్యధర్మం బెపుడున్. 65

క. కృతు లిచ్చినసుకవుల నా
శ్రితుల ధరాప్రజల భటులఁ బ్రియబంధుల భూ
పతి యవసరమున సమసిన
హితుల కుటుంబములఁ బ్రోవ నిలపతి వలయున్. 66

ఆ. అనుచు బుద్ధి సెప్పి యవనీశ్వరుఁడు కుమా
రకుని ననిపి యాటవికులఁ జూచి
సాధనములు పూని చను దెండు నావెంట
విపినములకు వేఁట వెడల వలయు. 67

క. క్షితినాథుఁడు తమ కిట్లా
నతి యిచ్చినఁ జని పుళిందనాథులు భయదో
ద్ధతిఁ జేర్చి సారమేయ
ప్రతతుల నొండొండి యేర్చి పట్టిరి బలిమిన్. 68

సీ. గడికోట బసువ శంకరుఁడు చొప్పరి కాఁడు
కాత్రేఁడు జగజెట్టి గాలిపడగ
కొండీఁడు పులియమార్కోలు గండండును
దురుగాలి మాష్టీఁడు దొంగ బొజాగు

బండిమల్లఁడు వెండిగుండు చిచ్చురగోల
పట్టుగొల్లైన భూతభైరవుండు
కొదమసింగము వెండిగుదియ కోటలగొంగఁ
డాదిభైరవుఁడు మోహనమురాలి
తే. చలిపిడుగు విక్రమార్కుఁడు బలుదలారి
యనెడు నామంబులను జేర్చు నవనినాథు
నగిరిజాగిలముల నేర్చి తగినరీతి
గొలుసులను బట్టి చని రొక్కకొంద ఱపుడు. 69

సీ. పలలకావళ్లు చివ్వంగులబండులు
తిరుచుట్టుబొంగుకాలురులు చీరె
తెరులు నుగ్గంబులు దీమముల్ మారము
లైకదారికత్తులు మెకముబోను
లొఱపైనగొడ్డండ్లు మెఱుఁగుబల్లెంబులు
తట్టగొమ్ములు పులిచెట్టుమందు
బలువిండ్లు బొట్టగోలలు తోలుమోకులు
గొరకత్తళమ్ములు కరకణీలు
తే. నాదిగా వేఁటలకు యోగ్యమై తనర్చు
సాధనంబులు సవరించి సరభసమున
నాటవికసైన్యమేతెంచి యధిపుఁ గాంచి
దండములు పెట్టి నిలిచి ప్రతాప మలర. 70

తే. వేఁటలకు భూమిపాలుఁడు వెడలఁదలఁచు
టెల్ల సంధ్యావళీదేవి యిష్టసఖుల
వలనఁ దెలియంగ విని కళవళము నొంది
జనవరుం డున్న యాస్థానసదనమునకు. 71

సీ. కందుఁ జెందని సుధాకరపూర్ణబింబంబు
మెఱసి పాయకయున్న మెఱుఁగుఁదీఁగ
పంకంబునందుఁ గీడ్పడనిమృణాళముల్
కవవిచ్చి చనని జక్కవయుగంబు
వికసించి మొగడని విమలాంబుజాతముల్
కర్కశంబులుగాని కరికరములు
చిలుకముక్కంటని వలఁతిబింబఫలంబు
దాంపత్య మెడలని దర్పణములు
ఆ. ననఁగ నాననమ్ము నంగంబు హస్తముల్
చన్నుదోయి వాలుగన్ను లూరు
లలఁతిమోవి చెక్కు లలర నయ్యరవింద
గంధి భూమిపాలుఁ గదియ నరిగి. 72

క. వినయమును భయము భక్తియు
మనమునఁ బెనఁగొనఁగ నాతఁ మానాయకునిన్
గనుఁగొని మృదువాక్యంబులఁ
దనరఁగ బింబాధరోష్ఠి దా నిట్లనియెన్. 73

క. జననాథ! వేఁట కరిగెద
వని తలఁచినవాఁడ వఁట మహాద్భుత మి ట్లా
పని యెన్నఁడు మీవలనన్
గనియును వినియును నెఱుంగఁ గలుషము గాదే. 74

మత్త. వేటలాడఁగ దూషితంబులు వేఁట లార్యవిరోధముల్
వేఁట లూర్జితధర్మహీనులు వేఁట లక్రమమార్గముల్
వేఁట లుగ్రతరాఘశాలలు వేఁట లత్యపవాదముల్
మాటలేటికి భూప! వేఁటలు మాని యుండుము సుస్థితిన్

తే. వేఁట జూదంబు పానంబు మాటబిరుసు
కఠినదండంబు తరలాక్షి కానియీవి
యనెడి వ్యసనంబు లేడింటియందు మమత
తగదు కావింప ధారుణీతలవిభుండు. 76

సీ. వేఁటఁ బాండుక్ష్మావిభుఁడు శాపము నొందె
ద్యూతసంగతి నైషధుండు నొగిలెఁ
బానంబునను యాదవానీక మిలఁ గూలెఁ
బరుషోక్తిఁ గౌరవప్రతతి సమసెఁ
గఠినదండమున మాగధుఁడు మేను నొఱంగె
భామినీరతి సింహబలుఁడు గెడసెఁ
దగనియీవిఁ ద్రిశంకుధరణిపాలసుతుండు
తలపోయరాని దుర్దశఁ జరించెఁ

తే. గాన వ్యసనంబులేడును గానివగుట
యెఱిఁగి మనమున నందులో నించుకైనఁ
దగులొనర్పక నిల్చిన ధరణి యెల్ల
నేలు నిష్కంటకముగ భూమీశ్వరుండు. 77

క. అని సంధ్యావళి పలికిన
విని భూపాలుండు పలికె వినుమా వేఁటల్
ఘనపాతకమూలము లని
విననే? యీపాపపుణ్యవిధు లెఱుఁగనొకో!. 78

ఉ. ఊరక వేఁట వెళ్ల వికచోత్పలలోచన! దుష్టసత్వముల్
ధారుణి నేపురేఁగి బెడిదంబుగ మూఁకలుగట్టి గ్రామముల్
మారిమసంగి నట్లయి సమస్తముఁ జూర్ణముచేసినప్పు డా
క్రూరమృగంబులన్ దునిమి కుంభిని నిల్పుట ధర్మమౌనియౌ!.

చ. వలదు దలంక నూరడిలు వామవిలోచన! కాననంబులన్
గలయఁగ వేఁటలాడి తిరుగన్ జను దెంచినదాఁక నీవు నా
వలన మమత్వ మొప్ప ననివారణ శ్రీహరివాసరవ్రతం
బలవుగఁ జర్పుమంచుఁ బ్రియ కర్మిలినప్పుడఁ జేసిచయ్యనన్.

మ. సుతు ధర్మాంగదు రాజ్యపాలనకు నై చూపట్టఁగానిల్పియా
క్షితినాథుండు ప్రధానులుందొరలుఁ దేజీలున్మదేభంబులున్
హితులున్ దేరులుదండనాథులుభటానీకంబు లెన్నే నియున్
బ్రతిభంగొల్వమహావిభూతినరిగెన్ బాలార్కు తేజంబునన్.

ఉ. మౌళికిరీటరోచులు సమగ్రతటిల్లత లింద్రచాప మా
భీలశరాసనంబు గుణభీషణరావము గర్జితంబు స్త్రీ
జాలము లోలిఁజల్లు వికసత్కుసుమంబులు వృష్టిగాఁగ భూ
పాలనవాంబుదంబు గనుపట్టె మహారథశైలసంగతిన్. 82

ఉ. పచ్చనిపట్టుచేలమును బచ్చనికుంకుమపుష్పగంధమున్
బచ్చనిపట్టుసింగిణియుఁ బచ్చనిజోడును రాగవల్లులున్
బచ్చనిరత్నకీలితవిభాసితభూషితముల్ దలిర్పఁగాఁ
బచ్చనివింటిజోదుక్రియఁబార్థివశేఖరుఁ డొప్పె నయ్యెడన్.

వ. ఇవ్విధంబున నమ్మహీవల్లభుండు గట్టాయితం బై కదలి మహారణ్యంబులు దరియ నడచె నప్పుడు మున్నాడి యనేక సహస్రసంఖ్యాతసమేతంబగు శాబరబలసమూహంబు గహనంబుఁ బ్రవేశించి ఘోరమృగసంఖ్యంబులకందువలరసి యరికట్టుతిరిగిరాఁ బొంగువారియు నొండొరులం జీఱియుఁ దెఱలుచుట్టియు వస్తులు వెట్టియుఁ దమకంబు లమర్చియు విక్రమంబులు పేర్చియు దీమంబు లునిపియు గాలురులు నేసియు నోదాలు దీర్చియు వలకుం జార్చియు మృగంబుల

నొత్తియు నంతంతకు హత్తియు నీరంబులు దూఱియు వెనువెంటం బాఱియుఁ దరువులు నఱికియు ద్వీపంబుల నురికియు బహుప్రకారంబుల వర్తింపుచుండి రంత భూమీశ్వరుండు రథంబు రయంబునం గదియఁబఱపి. 84

క. కోపంబున శరవర్షము
చాపంబునఁ దొఱఁగఁజేసి జనపాలకుఁ డా
టోపంబున శరభంబుల
రూపంబు లణంచి యార్చె రోదసి పగులన్. 85

క. అడిదంబు పెఱికి భూపతి
బెడిదంబుగ బలిమి నొక్కభేరుండంబున్
మెడఁ దునిమివ్రేయ నెత్తురు
వడిఁ దనియక భూమిమీఁద వరదలువాఱెన్. 86

క. రదనములు దునియ నేసిన
సదనములకుఁ బాసి పాఱె జవమున లాలల్
వదనములఁ దొరఁగఁగా న
య్యదన మృగేంద్రములు భయసమాకులమతులై. 87

క. అదలించి యత్తళముచేఁ
గదలించి విభుండు భిల్లగణవల్లభులన్
ముదలించి ఖడ్గమృగముల
విదళించెఁ బ్రతాపరేఖ వినుతింపంగన్. 88

క. ఆలములు విడిచి మదశా
ర్దూలములు మహాభయంబుతోఁ బరువిడఁగా
వాలములు తలలు పటుశర
జాలముల మహీవిభుండు జగతిం గూల్చెన్. 89

క. వైరంబునఁ బఱతేఱఁగ
దూరంబున మస్తకంబు దునియఁగ నేసెన్
ఘోరమ్మున భల్లుకముల
భీరంబున భూవరుండు పృథివి చలింపన్. 90

క. వనములఁ జొరఁగొట్టి మృగా
దనముల నరికట్టి బెట్టిదంబగు పటుసా
ధనములఁ దునిమి యిడెన్ భో
జనములు గోమాయుకాకసముదయములకున్. 91

క. అమ్ములు వడిఁ దునిసి లులా
యమ్ములు ఝిల్లనుచుఁ దిరిగి యవనీస్థలిపైఁ
గొమ్ములు క్రిందుగఁ బడె వా
లమ్ములు వడినేయ భీకరాటవిలోనన్. 92

క. శ్రీకరములు రణరంగజ
యాకరములు నిఖిలశాత్రవానీకమనో
భీకరములు నగుశరముల
సూకరములు సమసె భూభుజుఁడు వడి నేయన్. 93

క. సారంగంబుల రయమునఁ
జేరంగ దురంబువఱపి చిత్రముగ జవం
బారంగఁ జాపవిద్యా
పారంగతుఁడైన భూమిపాలుం డేసెన్. 94

క. కట్టలుకఁ గొండగొఱియలఁ
గట్టలుగాఁ దునిమి తలలు కాననభూమిన్
గుట్టలు వెట్టి వృకంబుల
చట్టలుకం బాపె నృపతి శరవర్షమునన్. 95

క. త్రిప్పులు పెట్టుచుఁ బాఱఁగ
నిప్పులు వెదఁజల్లు బాణనికరంబులచేఁ
గుప్పలుకూలఁదిగ నేసెను
దుప్పుల నవనీవిభుండు దోర్బల మెసఁగన్. 96

క. బాణము విభుఁ డరివోసిన
నేణము గని పాఱి కుముదహితబింబలస
త్కోణమున దాఁగి రయమునఁ
బ్రాణము రక్షించుకొని శుభస్థితి నిలిచెన్. 97

క. ఏకలమును నరనాథుఁ డ
నేకలవంబులుగఁ జేసి యేనుఁగులను బె
న్పాకలరి కట్టి కొట్టెను
మేఁకలవలెఁ దరుల నపరిమితశౌర్యమునన్. 98

తే. మేదినీశుండు కస్తూరిమృగ చయంబుఁ
జమరికామృగజాలంబు సమద రేఖఁ
జేర్చుజవ్వాదిపిల్లులఁ బ్రియ మెలర్పఁ
బట్టి పదిలంబు గావించెఁ బరిఢవించె. 99

వ. మఱియు సింహ ఋషభ శార్దూల గండభేరుండ భల్లూక వరాహాది మృగంబుల నఖండపరాక్రమంబున ఖండించి కస్తూరిచమరికామృగంబుల సమయించి యొండొండంబట్టి పదిలంబు గావించి పరిఢవించె. 100

సీ. వింధ్యానలప్రాంతవిపినమార్గములందు
సహ్యభూమీధరసానువులను
మలయపర్వతపాదమహీతాటవులయందుఁ
గ్రౌంచశైలమహోగ్రకాననములఁ

పారియాత్ర గ్రావపటువనాంతరముల
గంధమాదనగిరికందరములఁ
త్ర్యంబకావనిభృన్నితంబదేశంబుల
ఘనమాల్యవద్గిరికటకములను
తే. గనక దర్దుర ధరణీంద్ర గహ్వరముల
ఘోరమృగముల వేటాడి కుంభినికిని
హర్ష మొదవించి చాలించి యవనినాథుఁ
డరుగుచోఁ గాంచె వామదేవాశ్రమంబు! 101

సీ. పనస పిప్పల నింబ పాటలి దాడింబ
రాజభూజ కదంబ రాజితంబు
తింత్రిణీ రుద్రాక్ష తిలక జంబూవృక్ష
బహుపా దశోకాక్ష భాసురంబు
కర్ణికా సురతంగ కదలికా నారంగ
చంద నామ్ర లవంగ సంకులంబు
తిందు కార్జున సాల దేవదారు తమాల
వకుళ చంపక తాల భాసితంబు
తే. నారికేళ పలాశ పున్నాగ పూగ
కుటజ కర్పూర ఖర్జూర కోవిదార
ముఖతరువ్రాతబహులతామోది యగుచు
మహిమఁ దనరారుపుణ్యాశ్రమమ్మునందు. 102

క. సామాగమసుస్వరపటు
భూమిసురానేకమంత్రపూతాహుతివి
స్తోమసముజ్జ్వలపావక
ధూమవ్రాతములు నిఖలదోషము లణఁచున్. 103

సీ. మత్తిల్లు వ్యాఘ్రడింభములతోఁ జెరలాడు
లేడిపిల్లలగుంపు గూడికొనుచు
బాలమృణాళవిభ్రాంతిఁ దొండము సాఁచి
కరభంబు హరిదంష్ట్రికముల నిమురుఁ
గొండముచ్చులు కొండగోఁతియలఁ గొనగోళ్ల
నొయ్యనొయ్యన గోఁకు నెయ్యమెసఁగఁ
గేలిమై జిహ్వాకాకిసలయాగ్రము సాఁచి
నాగుఁబాము ఫణంబు నాకు ముంగి
తే. యడవిపిల్లుల నెలుకలు నాడుఁ గూడి
జాతివైరంబు లుడిగి ప్రసన్నబుద్ధి
సకలమృగములు ననురక్తి సంచరించు
వామదేవుని యాశ్రమవనమునందు. 104

క. ఆవనము గాంచి యేముని
పావనుఁడో యిచట నున్న భవ్యుఁడు చూడం
గావలయు ననుచుఁ జని యా
భూవరుఁ డవ్వామదేవుఁ బుణ్యుని గాంచెన్. 105

క. శుకశౌనకాదిసన్ముని
నికరంబులు గూడి నిఖిలనిగమోపనిష
త్ప్రకరము లడుగం దెలిపెడు
నకలుషచిత్తునకు మ్రొక్కి యతివినయమునన్. 106

క. పుణ్యుండవు శాస్త్రప్ర
వీణ్యుండవు నిఖిలమానివిసరంబులలో
గణ్యుండవు బహుపుణ్యాశ
రణ్యుండవు భారతీశ్వరప్రతిమానా!. 107

క. ధన్యుండవు కామార్థవ
దాన్యుండవు నిఖిలశాస్త్రతత్త్వమనీషా
మాన్యుండవు నిర్జితభవ
మన్యుండవు బ్రహ్మబోధమయ! శాంతనిధీ!. 108

చ. పరుసముసోఁకి లోహము శుభస్థితిఁ గాంచనమైనరీతి మీ
చరణసరోజవందనవశంబున దేవ! మదీయదేహమున్
బరమపవిత్రవాగ్గరిమఁ బ్రస్తుతి కెక్కెఁ గృపారసోదయ
స్ఫురదురులోచనాంబురుహ! భూరితపోధన! శాంతసాధనా!.

వ. అని యివ్విధంబున సంస్తుతించిన రుక్మాంగదభూమిపాలకుం
జూచి యవ్వామదేవుండు. 110

ఉ. సేమమె! భూవరేణ్యా! సరసీరుహమిత్రకులాగ్రగణ్యా! నీ
భూమికి నీకు భార్యలకు భూసురకోటికి నాప్తమంత్రికిన్
శ్రీమహిళాధినాథపదసేవక! భాగవతాగ్రగణ్యా! నీ
నామముసంస్మరింపఁగ వినంగలవారలఁబొందుఁబుణ్యముల్.

క. ఉన్నాఁడా? నీపుత్త్రుఁడు
విన్నాఁడా? సకలశాస్త్రవిశదముఁ దెలియన్
గన్నాఁడా? హరితత్త్వము
మన్నాఁడా? బంధుజనసమాజం బలరన్. 112

క. సేవించునె సత్పురుషులఁ
గావించునె భక్తి విప్రగణముల నెపుడున్
గావించునె పెద్దలఁ గని
భావించునె విష్ణుదేవుపదపద్మంబుల్. 113

వ. అని మఱియును. 114

క. ఏలితివి ధర్మమున నిలఁ
బోలితివి భగీరథాదిభూనాయకులన్
దోలితివి గర్వితారుల
వ్రాలితి వఖిలైకభాగ్యవైభవగరిమన్. 115

ఉ. విష్ణుపరాయణుండవు పవిత్రచరిత్రుఁడ వప్రతీపస
ద్వైష్ణవధర్మమార్గపదవర్తివి నిచ్చలు నిత్యసత్యవ
ర్ధిష్ణుఁడవై నని న్మును నుతింపఁగ వేడుక నాదుజిహ్వకున్
దృష్ణ దొఱంగ దెప్పుడు సుధీజనపోషణ! సత్యభాషణా!.

ఉ. పూజ్యుఁడ విప్పు డీనిఖిలభూధరముఖ్యులలోన నీదుసా
మ్రాజ్యముపావనంబుగుణరత్నసుధానిధి యచ్యుతుండు సా
యుజ్యము నీకు నిచ్చు సదయోజ్జ్వల! తథ్యముధర్మనిర్మల
ప్రాజ్యరమావిశేష! బుధపద్మవిరోచన! చారులోచనా!. 117

సీ. పుత్రికారత్నంబు భూషణాన్వితముగాఁ
బుష్పతల్పమునందుఁ బొందుపఱిచి
ప్రణుతింపఁదగిన శ్రావణమాసశుక్లప
క్షద్వాదశిని వేదశాస్త్రములను
ఘనుఁడైన ధరణీసురునకు దక్షిణపెట్టి
దానమిచ్చిన నీవ్రతంబు మాన్య
శయనవ్రతంబనఁ జను నీవ్రతము నీవు
సలిపినాఁడవు తొల్లి జనవరేణ్య!
తే. తత్ఫలంబునఁ బుణ్యకాంతాలలామ
భామ సంధ్యావళీదేవి భార్య యయ్యె
నఖిలరాజ్యంబునకు రాజవైతి వచ్యు
తాంఘ్రివరభక్తియును గల్గె నంతమీఁద. 118

క. సాయుజ్యంబును గలిగెడు
నాయచ్యుతు కరుణచే మహావ్రతనియతిఁ
శ్రీయుత! కీర్తివిభూషణ!
నీయట్టి కృతార్థు ధారుణీస్థలి నెఱుఁగన్. 119

ఆ. అనుచు వామదేవుఁ డమ్మహీపాలక
సార్వభౌము నిట్లు సంస్తుతించి
విమలచరిత! మందరమునందు నిష్ట కా
మేశ్వరుండు పార్వతీశ్వరుండు. 120

సీ. చీనాంబరంబులు సేవకాలికి నిచ్చి
కరటిచర్మములు చొక్కముగఁ గట్టు
ఘనసారగంధపంకము భృత్యులకు నిచ్చి
భసితాంగరాగ మేర్పడ నలందుఁ
దారహారము లాశ్రితవ్రాతముల కిచ్చి
భుజగభూషణము లేపున ధరించు
నమృతదివ్యాన్నంబు లంఘ్రిభక్తుల కిచ్చి
కాలకూటమ్ము వేడ్కను భుజించు

తే. నాత్మరక్షయు నొల్లఁ డత్యంతభక్తి
హితుల రక్షించు చో సాటి యెన్నఁగలరె
దైవకోటులు దైవతోత్తంసమునకు
నెందుఁ జర్చింప నిష్టకామేశ్వరునకు. 121

ఉ. కోరినయిష్టసంపద లకుంఠితభక్తి నిరంతరంబు ని
ద్ధారుణి నిచ్చు మర్త్యులకుఁ దత్పరతం జననాథచంద్ర! నీ
వారుచిరేందుమౌళిచరణాంబురుహంబులు గొల్చి రమ్యసం
సారభవైకసౌఖ్యశుభశాశ్వతలక్ష్ములు నీకుఁ గల్గెడిన్. 122

క. ఆపర్వత మిాచోటికి
భూపాలక ! నికటమందుఁ బొమ్మనియనుపఁగ
భూపాలుఁ డరిగి సేనల
నాపర్వత మొద్ద నిలిపి యచలం బెక్కెన్. 123

సీ. కిన్నరగంధర్వగీర్వాణ కాంతావి
హారహాటకగుహాభ్యంతరములఁ
బద్మరాగారుణప్రకటప్రభాశోభి
ఘనమైన శ్రీరమ్యకందరముల
శృంగసంజనితవిస్తీర్ణనిర్మలనీర
నిస్సరద్బహుసానునిర్ఝరముల
చమరీమృగవ్రాతసంచారకమనీయ
పుష్పశోభితకుంజపుంజములను
తే. మత్తబర్హిప్రజానందమయనవీన
నృత్తమంటపనానామహీరుహములు
గండశైలోపరిస్థలక్రౌంచహంస
నిచయదీర్ఘికలనుఁ జూచె నృపవరుండు. 124

క. చింతామణి వేదులు శశి
కాంతశిలలు పరుసవేదిఘనరసకూపా
భ్యంతరకర్పూరాగరు
సంతానమహీరుహములు జనపతి చూచెన్. 125

మానిని. ఆసమయంబున మన్మథమాధవులంబుజగర్భునియాన
తి నుల్లాసమునం జనిమందర శైలవిలాసవనంబులనిల్పిరిభా
మాసఖులుఁగ జనుఁ దెంచిమనంబున మక్కువలీరిక లెత్తఁగన
వ్వాసవసన్నిభు డాసిచరించి రవారణవారణయానములన్.

వ. అప్పుడు. 127

క. కుక్కుట మందారప్రముఖ
వక్కుజముగ నునిచి యమరి యలరఁగ గుత్తుల్
క్రిక్కిరియఁ జేసి బాగడకు
గ్రక్కున నొక కలువకంటి గర్వం బెసఁగన్. 128

క. గురుకుచకుంభము విరియఁగఁ
బరిరంభణ మాచరించి భామాతిలకం
బరుదార నొకతె పువ్వులు
కురవకమునఁ గలుగఁజేసెఁ గొల్లలుమీఱన్. 129

ఉ. క్రొన్ననవిల్తు హేతియనఁ గోమలి యొక్కతె గండపాలికల్
వన్నియ వెట్ట లేనగవుల న్వితు లొక్కట యుప్పతిల్లఁగాఁ
బొన్నకుఁ జేసెవాసనలు పుణ్యమునాలుగుదిక్కులందు న
త్యున్నతలీలఁబర్వ ముద మొందజనంబునఁజేయుచుండఁగన్.

క. మదరాగవేగమున నొక
మదిరాయతనేత్ర పుష్పమంజరు లెన్నే
న్నెదలించె షట్పదంబులు
బెదరి చనక్ జనుపకమునఁ బ్రియ మలరారన్. 131

క. కోనగోరఁ జెనకి యొకసిత
వనరుహదళనేత్ర వింతవాసనతోఁ గ్రొ
న్నన లొత్తఁజేసె నిమిషం
బున మామిడిమోకఁ బికసమూహం బలరన్. 132

క. క్రొవ్విడిచూపుగమిచేఁ
బువ్వులు వాడమించె నొక్కపూఁబోణి కడున్

ముష్వమునఁ దిలకతరువున
నువ్వున మకరందధార లుప్పతిలంగన్. 133

ఉ. పల్లవకోమలంబయిన పాదసరోజ మొకింత సాఁచి ఘల్
ఘల్లుననందియల్ మెఱయఁ గామినియొక్కతె దా నశోక
ముల్, గెల్లుమనంగఁ దన్ని కలిగించెనుగోరకరాజి నేర్పుసం
ధిల్ల ననంగుకొల్వు జగతిందగు దీపచయంబులో యనన్.

క. మలయజకస్తూరీపరి
మళమును గలయూర్పుగముల మన మలరఁగఁ బా
టలభూమీరుహమునఁ బు
ష్పాలు గలుగఁగఁ జేసె నొకచిగురుఁబోఁణి దగన్. 135

ఉ. పంచమసుస్వరంబున విపంచిక మ్రోయువిధంబుమీఱఁగాఁ
జంచలనేత్ర యోర్తు విలసన్మధురధ్వనితోడఁ బాడి క
ల్పించెఁ బ్రసూనమంజరులు ప్రేంకణమున్బొగయించితధ్వ
నుల్, ముంచిమృగప్రతానముల మోహవశంబును నొందఁ
జేయుచున్. 136

క. అందియల మ్రోఁత నొక యర
విందాయతచారునేత్ర విరహులు దలఁకన్
దుందిలసుమన స్తబకము
లందున సురపొన్న వొసఁగునట్లుగఁ జేసెన్. 137

ఇవి దశవిధదోహదములు.

క. చిగురులు జొంపమ్ములు పువు
మొగడలు దరవికచపుష్పములు పుష్పాళిన్
జిగిదక్కిన భూరుహముల
నిగుడించెను మాధవుండు నిముసములోనన్. 138

సీ. మల్లీమతల్లి కామాధవీమకరంద
సౌరభ శ్రీ మించెఁ జల్లగాలి
పరిపక్వకదళికాఫలరసంబులు గ్రోలి
కలకలంబులు చేసెఁ జిలుకపిండు
మాకందపల్లవాస్వాదమోదంబునఁ
గూఁక లేయఁ దొణంగెఁ గోకిలమ్ము
బహుపుష్పమంజరీప్రకరాగ్రములయందు
మొకరితుమ్మెదగీతములు చెలంగెఁ
తే. జికిలిచేసిన క్రొవ్వాడిచిగురుములుకు
లలరువిలుఁ బూని చను దెంచె నంగభవుఁడు
మాధవుఁడు తోడఁ జను దేర మనుజవిభుఁడు
వరుస జనియించు శృంగారవనమునందు. 139

తే. అపుడు మోహిని రుక్మాంగదావనీశుఁ
డమ్మహాపర్వతమునకు నరుగు దెంచు
టాత్మ నీక్షించి వక్షోరుహాంబు గదియ
రత్నవల్లకి నిల్పి ప్రయత్న మలర. 140

సీ. తంత్రులనూని చేతబిగించి జీవాళిఁ
బొందించి సారెలు పొందుపఱచి
స రి గ మ ప ద ని స స్వరసప్తభేదసం
గతులను లక్ష్యలక్షణము లెఱిఁగి
మంద్ర మధ్యమ తార మధురిమ శ్రుతు లెత్తి
గరిమ స్త్రీపురుషరాగములఁ దెలిసి
భావసంకీర్ణ వేళావేళ వీక్షించి
జంత్ర గాత్రము లొక్కసరణిఁ దనర

తే. వీణె మ్రోయించెఁ బరిపరివిధములందు
నానతులు చేసి మృదురీతి నాలపించి
యమృతలహరివికాసంబు లతిశయిల్లఁ
బాడె నమ్మోహినీకాంత భవునిమ్రోల. 141

క. శంకరుని శుద్ధసాళగ
సంకీర్ణప్లుతలయప్రసారణలీలన్
బంకజగంధియుఁ దరులత
లంకురముల నొందఁ బాడె నభినవలీలన్. 142

క వీణాదండ మిగుర్పఁగ
రాణగ నలువదియు నాల్గు రాగంబులు స
త్ప్రాణము లై వర్తింపఁగ
నేణంబులు సొగయ నామృగేక్షణ పాడెన్. 143

ఉ. మానవనాథుఁ డం దమరమంజులగానరవంబు వీనులన్
బానముచేసి మైమఱచి పన్నగ కిన్నర సిద్ధ కామినీ
గానముఁగానమిట్టు త్రిజగంబుల నెయ్యెడ నంచు మాధురీ
గానము పజ్జ గా నరిగి కామినిఁ గాంచె శివాలయంబునన్.

సీ. కలికి కన్నులు చూపు కమల విద్యుల్లతా
ప్రభల నీనుచు నేత్రపర్వ మలరఁ
గస్తూరితిలకంబు ఘర్మాంబువుల జారి
యలికభాగమునఁ జెన్నలవరింపఁ
ముత్యాలతాటంకములకాంతి మెఱుఁగుఁజె
క్కులమీఁద నిండువెన్నెలలు గాయ
జిలుగుపయ్యెదలోని వలిచన్నుగవ తళు
కులు కుందనంపునిగ్గుల నొనర్పఁ

తే. గచభరంబున విలసిల్లు కల్పవృక్ష
సూనసౌరభ మఖిలంబు జోడుముట్ట
విశ్వమోహనరూప మై వీణె మీటు
నతివ మోహిని వీక్షించె నవనివిభుఁడు. 145

క. వలరాయఁ డపుడు కోవెల
బలములు దుమ్మెదలు మందపవనుఁడు గొలువన్
జిలుకలతే రెక్కి మహీ
తలనాథుని నంటనార్చెఁ దత్క్షణమాత్రన్. 146

సీ. అలరులు విలుచేసి బలిమితుమ్మెదనారిఁ
బుష్పచాపమునందుఁ బొందుపఱచి
వడి గుణధ్వని చేసి వలఁతిపువ్వులకోల
నేర్చి చక్కఁగ వంకఁదీర్చి పూని
చెఱకుసింగిణివింట నొఱపుగా సంధించి
తెగనిండుగాఁ దీసి దృష్టి నిలిపి
మనుజనాయకుని మర్మంబులు గుఱిచేసి
సరిగోళ వడి నేసె సరభసమున

తే. భావభవసాయకమున నప్పార్థివుండు
పరవశతఁ బొంది మూర్ఛతోఁ బవ్వళించెఁ
బాట చాలించి మోహినీభామ యప్పు
డవనినాథునిఁ గాంచె నెయ్యంబుతోడ. 147

చ. తనదు నిజాంకపీఠమున ధారుణినాథుశిరంబు నిల్పి చం
దన ఘనసార కుంకుమ ఘన స్తనదీప్తులు చౌకళింపఁ బా
అనిధృతిఁ బట్టుపయ్యెద చెఱంగుఁ గరంబునఁబూని వీచెనం
గన నవరత్న చారుకటకధ్వను లొక్కట ఘల్లు ఘ ల్లనన్.148

తే. ధారుణీనాథుఁ డొకకొంతతడవునకును
దెలిసి యమ్మోహినీకాంతదిక్కుఁ జూచి
పులకితానందగాత్రుఁడై కలయ దంత
జనితదీప్తులు పర్వ నిట్లనుచుఁ బలికె. 149

ఉ. కిన్నర సిద్ధ సాధ్య సుర ఖేచర లోకములన్ జరించు నా
కన్నియలందు నిట్టి త్రిజగన్నుతరూపవిలాసరేఖ లేఁ
గన్నది లేదు నేఁడు తుదగా నలినాయతచారునేత్ర! నీ
విన్నగమధ్యభూమిఁ జరియించుట కేది తెఱంగు సెప్పుమా 150

ఉ. ఎక్కడ జన్మభూమి తరళేక్షణ! నీతలిదండ్రు లెవ్వ రే
దిక్కున నుండు దీవు నినుఁ దేరి కనుంగొనినంతమాత్ర నే
యక్కటికింత లేక యలరమ్ముల పాలుగఁ జేసె మన్మథుం
డొక్కక్షణంబు నిల్వ నిఁక నోపను నీదయ గల్గ కుండినన్.

శా. నాతోడం బ్రియభాష లాడఁగదవే నన్నేటి కీక్షింపవే
ప్రీతిన్ గౌఁగిటనుంచి సౌకొసఁగవే బింబాధరోద్యద్రుచుల్
నీతారుణ్యపయోధి నాతనువుపై నేఁడుబ్బిరాఁ జేసి నా
చేతోజాతదవానలం బుడుపవే సీమంతినీ! మాటికిన్. 152

సీ. వివిధమాధుర్యముల్ చెవులపండువులుగాఁ
బూని నీమృదువాక్యములు వినంగ
వింతయంతయు లేక వేడుకవిలసిల్లుఁ
జనవుమై నీపదాబ్జములతోడ
వరకుచద్వయము నావక్షస్థలము గాఢ
గరిమతోడుత నిన్నుఁ గౌఁగిలింపఁ
బరిపరిగతుల హృత్పద్మంబు వికసింప
నీదు వర్ణశ్రీల నీకుఁ జూప

తే. సంతసం బయ్యె నీవంటి సౌమ్యమూర్తి
కగు ననందగు మృదువాణి! జగతి నెలుకఁ
గాన సామ్రాజ్యపట్టంబు గట్టి నన్ను
భక్తి నిగుడంగఁ బాలింపు పద్మనయన!. 153

చ. మొకరిపిసాళితుమ్మెదలమూఁకకు గంధపుగాలిరాకకున్
మకరిపతాకుడాకకును మామిడిమోకకుఁజంద్రుకాఁకకున్
బికములవీఁకకున్సిరులఁబేర్చినయామనియూఁచునూకకున్
జకితమృగాక్షి! యోర్వనికజాలఁగృపామతినాదరింపుమా.

క. ఆలింపుము నామాటలు
చాలింపుము వేతె యొకవిచారము రతులన్
బాలింపుము పుష్పాస్త్రుని
నేలింపుము నీదుకౌఁగి లిచ్చి లతాంగీ!. 155

క. మరునిశరంబులచే మే
నెరియుచు నుండంగ నోర్వ నేక్రియ వచ్చున్
గరుణించు నను "నహింసా
పరమో ధర్మ" యను పలుకు భామిని! వినవే!. 156

ఉ. ఈవనరాశివేష్టితమహీవలయంబున కెల్ల రాజ నా
దేవులు నూర్వు రందు సుదతీమణి పట్టపుదేవి యొప్పు సం
ధ్యావళి యవ్వధూటికి నిజాత్మజుఁ డొక్కరుఁడింతి! నాపురం
బావిదిశామహానగర మంబుజమిత్రకులాగ్రగణ్యుఁడన్. 157

క. నా నామము రుక్మాంగద
భూనాథుఁడు నాకుఁ గల్గు భూచక్రంబున్
నేనలును నన్ను నీకును
గానుకగా నాత్మలోనఁ గైకొను మబలా!. 158

సీ. సకియ! నీ నెమ్మోము చంద్రబింబముతోడ
వలతి నెత్తమ్మితోఁ జెలిమి సేయుఁ
గలికి! నీనేత్రముల్ గండుమీనములతో
మరునిబాణములతో మచ్చరించు
నెలనాఁగ! నీకురు లింద్రనీలములతో
మొకరితుమ్మెదలతో ముద్దుగులుకు
భామ! నీ చనుదోయి పసిఁడికుంభములతోఁ
గరటికుంభములతో నొరయుచుండుఁ
తే. ద్రిభువనంబుల లావణ్య మభినవముగఁ
బద్మసంభవుఁ డొనగూర్చెఁ బడఁతి! నీదు
భువనమోహనరూప మద్భుతముగాఁగఁ
జేసెఁ గాఁబోలుఁ దప్ప దీక్షించి చూడ. 159

ఆ. పార్థివేంద్రుఁ డిట్లు పలికిన పలుకుల
కాత్మ మోద మంది యామృగాక్షి
నాథ! నావిధంబు నలి లేక యింతయు
విన్నవింతు విను సవిస్తరముగ. 160

సీ. నలినసంభవుని మానసపుత్త్రిఁ గమలజుం
డనురాగమున నన్ను నాదరించు
నతనిసమ్మతి నిమ్మహాద్రి నేఁ జరియింతు
నీకామినీమణుల్ నాకు సఖులు
పగలు రేయును భయ భక్తితోడుత నిష్ట
కామేశ్వరుని సముఖమున నుండి
పూజసేయుదు నాకుఁ బురుషు లెవ్వరు లేరు
నా పేరు మోహిని భూపతిలక!

తే. స్వేచ్ఛ విహరింతు వల దని హితవు చెప్ప
వార లెవ్వరు లేరు శృంగారలీల
మనసునకు వచ్చి కనుపట్టు మగని నెఱుఁగ
నెఱుఁగఁ పది వేలమాటల నెఱియ నాథ!. 161

మ. ధరణీనాయక! నిన్వరింపు మని తాత్పర్యంబుతోఁ బల్కె దే
కరణిం గూడఁగవచ్చు భార్య లెసగంగా నూర్వురున్నా రనీ
వరపుత్త్రుండుమహాఘనుండుమహిమక్ష్మా వారింపఁగావచ్చునా?
పరితోషంబులు గానివాక్యములుభూపా! పల్కఁగా నేటికిన్.

క. మానినులు నూర్వు రుండం
గా నను నేరీతి మేలుగా నేలెదవో
భూనాథ! జరుపవచ్చునె
గానుగనదలాబ్ధికంఘ్రిగల్పము తోడన్.(?) 163

క. నీ వెప్పటి యట్లయ నీ
దేవులసన్నిధికిఁ బొమ్ము ధృతిఁ బదిలుఁడ వై
నావుడు నన్నరనాథుఁడు
దేవుఁడు వినఁ బల్కె నాసతీమణితోడన్. 164

ఉ. కామిని! నిన్నుఁబాసి చనఁగా నిముసంబునుఁజాల మన్మథుం
డేమియు నిల్వనీఁడు తపియించుచు నున్నది మేను భామినీ
స్తోమము నొల్ల నగ్రసతితో నొకనాఁడును గూడియుండ నీ
స్వామియుసాక్షిగాఁ దరుణి! సత్యముపల్కితి నమ్మునీమదిన్.

తే. అతివ! నీ వేమి చెప్పిన నట్ల సేతు
దాఁట నీమాట కడిగెదుతత్పరతను
నీకు వశవర్తి నై యుండి నీమనంబు
సంతసము నొందఁ జేయుదు సంతతంబు. 166

ఉ. నామహిలోపలంగల జనంబులు నా ప్రియనందనుండు నా
కామిను లేను నీకుఁ గలకాలముఁ దప్పము సర్వసంపదల్
భామిని! నీవశంబ యని పార్థివముఖ్యుఁడు చంద్రశేఖర [స్.
స్వామికిఁ జెయ్యిఁజాచి మగువ్ కా ముద మొందఁగఁజేసెఁజయ్యన

క. గంధగజాసురమదని
ర్గంధనుఁ డగు శివుని మ్రోలఁ గాంతామణితో
గాంధర్వవివాహము నృప
గంధేభం బవధరించెఁ గౌతుక మలరన్. 168

వ. తదనంతరంబ. 169

క. తరుకోటరముల ఖగములు
తరుణుల కౌఁగిల్లఁ బతులు తామరలను ష
ట్చరణములు నుండెఁ బశ్చిమ
శరనిధి రవి గ్రుంకునంత సరభసలీలన్. 170

ఉ. అంతట సూర్యబింబ మపరాచలశృంగముఁజేరె అక్కాలం
తంతట నుద్భవించెఁ దఱచై గగనస్థలి మించెఁ గాంతిచేఁ
గాంతలతావితానములు గానఁగ నయ్యె సతైలదీపికా
కాంతి సమున్నతప్రభలఁ గల్గువనంబులవాఁడె గ్రక్కునన్.

ఉ. కాయజుమేనమామ కళంకుని యాదలపువ్వు వాహినీ
నాయకపుత్త్రుఁ డానలిననాభుని ముద్దుమఱంది కౌముదీ
ప్రాయపుదుంప యంబుదహాబంధునియొడ్డె చకోరజీవనో
పాయమహాపథంబుసితభానుఁడుగానఁగఁబర్వెఁదూర్పునన్.

క. ఫణిరాజమస్తములపై
మణులరుచుల్ చించి తూర్పు మహి వెడలెనొకో

క్షణమాత్ర మనఁగఁ జంద్రకి
రణముల్ పూర్వాద్రిపైఁ దిరంబై తోఁచెన్. 173

క. అంతకుముసుపే యాభూ
కాంతుఁడు సంధ్యాదినిత్యకర్మంబులు ని
శ్చింత నొనరించి గౌరీ
కాంతుని దర్శింప నరిగెఁ గౌతుక మలరన్. 174

సీ. కపిలాఘృతస్వచ్ఛకరదీపనివహముల్
తపనీయపాత్రికాతతుల నలర
మహిసాక్షికర్పూరసహజకాలాగురు
ధూపముల్ నడసి రీతులఁ దలిర్పఁ
గల్పసూనకదంబకహ్లారమాలికా
వివిధగంధంబులు వెడలఁజల్లఁ
బ్రాకారగోపురాగ్రద్వారగేహాళీ
ఖచితరత్నప్రభాగరిమ నిగుడ
తే. దివ్యమై భవవిస్ఫూర్తిఁ దేజరిల్లు
నమ్మహాదేవు శ్రీనిలయంబులోనఁ
దరియఁగా నేఁగి ధారుణీతలవిభుండు
సహజభయభక్తిఁ బార్వతీశ్వరునిఁ గాంచి. 175

క. వందారుభక్తజనతా
మందారంబైన యయ్యుమానాథున కా
నందమున భూమిపాలక
కందర్పుఁడు మ్రొక్కె మోడ్పుఁగరములతోడన్. 176

ఉ. దేవ! త్రిలోకనాథ! భవదీయపదంబుల నెవ్వఁడేని రా
జీవదళం బొకం డిడు విచిత్రము వాఁ డమరాపగాతట

స్థావర పారిజాత హరిచందన కల్పకదామ శోభిత
స్త్రీవిలసత్కుచాగ్రములఁ జెందిసుఖించు సహర్నిశంబులన్.

మ. భవబంధంబులు వాయు రోగచయముల్ భస్మంబులౌ దు
ష్కృత, వ్యవసాయంబులపే రణంగు శుభముల్ వర్ధిల్లు సౌ
ఖ్యంబు లొం,దు వివేకంబును గూడు సంపదలుఁబొందుర్
గీర్తి శోభిల్లు నో, శివ! గౌరీశ్వర! మీపదాబ్జములవీక్షింపఁ
[మదిఁ గల్గినన్. 178

సీ. దంభోళిధరసతీతాంబూలపేటీషు
దహనబింబాధరీస్తనభరేషు
శమనశుద్ధాంతయోషాఫాలభాగేషు
నిర్ఋతిసాధ్వీముఖనీరజేషు
కంధినాయకబాలికాకర్ణపత్రేషు
గంధవహాంగనాకచభరేషు
రాజరాజాంతగపురస్త్రీకరాగ్రేషు
కరకంఠభామినీకటితటేషు

తే. చంద్రశకలంతి హారాంతి చందనంతి
విశదహాసంతి హీరంతి విచికిలంతి
దర్పణంతి దుకూలంతి తవ యశాంసి
క్లేశభవభంగ! యిష్టకామేశలింగ!. 179

అచ్చతెనుంగు.

ఉ. మేనిసగంబుతూపు పసిమిం మెఱుఁగెక్కినవిల్లు తేరునుర్
బూనుపరాని గుజ్జములు పుట్టఁ దనర్చిన నారిజోడు గా
నాననిబండికండ్లు నడియాడనివెన్నదదంబుగూర్చి నీ
వేనెఱిమూఁడుప్రోళ్లు సికయెత్తునర్చితివేల్పురాయఁడా!.

వ. అని యివ్విధంబునఁ బ్రస్తుతించి యమ్మహాదేవు ప్రసాద
స్వీకారం బొనర్చి పరమేశ్వరావాసంబు వెడలి మహీపాల
శేఖరుండు పుష్పలతాకుంజమంజుమంటపాంతరపల్లవసంస్త
రంబున నమ్మోహినీకాంత కుచాలింగన చుంబనభాషణం
బుల సాత్వికోదయం బొనరించి యనంతరంబ. 181

సీ. భద్రుని రతికళాప్రౌఢిమ నిరసించి
దత్తకుఁ గలయికల్ దప్పరించి
కూచిమారుని పెనుకువ లాత్మలో రోసి
పాంచాలు సంభోగభంగిఁ దెగడి
నందపుత్రుని రతానంద ముద్వాసించి
యింద్రనందను కేళి నెరవుచేసి
నలకూబరుని మన్ననలు వింత లొనరించి
పంచాస్త్రురీతిఁ బ్రాభవ మెలర్పఁ
తే. దమకమునఁ గాంక్షలను దహాతహాలు నిగుడఁ
దరుణిఁ జౌశీతిబంధభేదములఁ గలసి
వలచి వలపించి సొక్కి గర్వంబు దక్కి
యున్న ప్రాణేశుఁ జూచి సముత్సుకమున. 182

క. సతి సలిపె నుపరతిని బ
ర్వతములు చలియింప నభము వణఁకఁగఁ దారల్
గతిఁ దప్ప శశి స్రవింపఁగ
మతి నురగము దలక దమము మైకొనిపొదువన్. 183

వ. తదనంతరంబ. 184

సీ. ఒకకిలి శయ్యపై నునిచిన మేనులు
తలగడ నిడిన హస్తద్వయంబుఁ

కటులపైఁ గట్టిన కట్టంశుకంబులు
వన్నెగా మోడ్చిన కన్నుఁగవయుఁ
గలయఁగ నిమిరిన కస్తూరిచెమటలు
తలఁపులు వెడలిన తత్తరములు
చవులూనుటీగిన చక్కెరమోవులు
చదురొప్పఁ బెనిచిన మృదుపదములు
ఆ. కటులు వదలియున్న కౌఁగిళ్లఁ జిటిలిన
గంధములు వెలుంగ గరిమతోడ
నిధువనాంతమందు నిద్రలఁ జెందిరి
పతియు సతియు వేడ్క లతిశయిల్ల. 185

వ. అయ్యవసరంబున. 186

చ. వెలవెలఁబాఱెఁదూర్పుదెస విల్లుమనోభవుఁడెక్కుడించెఁదా
రలు పొదివిప్పఁ జొచ్చె ననురక్తిఁజెలంగెరథాంగదంపతుల్
జలజము లుల్లసిల్లె విలసద్గతి వీచెఁ బ్రభాతవాయువుల్
కలకలఁబల్కెఁ బక్షులు వికాసముకల్వలఁబాసె నయ్యెడన్.

చ. కుముదినితోడి రాత్రి యనుకూలతఁగూడిన భృంగవల్లభుఁ
బ్రమదమెలప్పఁ దోడుకొని పద్మినికై మలయానిలుండు నె
య్యము విలసిల్లఁదెచ్చిపొలయల్కలు ప్రాణసఖుండుదీర్చె
మోహముఁ విలసిల్లఁగాఁ బ్రియుఁ బ్రియాంగనతోడను
[గూర్చుకై వడిన్. 188

సీ. కిరణంబు లొకకొన్ని తరుషండములయందు
నలరు పల్లవభాతి నలరుచుండఁ
బ్రభ లొక్కకొన్ని గోత్రమహీధరములందు
ధాతుబలస్ఫూర్తిఁ దనరుచుండ

సంశువు లోకకొన్ని హరిదంతకరులందు
సిందూరపద్మకశ్రీలఁ దనర
రుచు లోకకొన్ని చారుసముద్రములయందు
విద్రుమావళిశివి విస్తరిల్లఁ
తే. గరము లోకకొన్ని సౌభాగ్యకరణు లగుచు
భూనభోభాగపరిపూర్ణ భూతిమహిమ
జూడ నొప్పారె బుధజనస్తుతులు చెలఁగఁ
బ్రాజ్ఞగాగ్రంబుపైఁ దోఁచె భాస్కరుండు. 189

వ. తదనంతరంబ. 190

ఉ. భూవరుఁడింతి నెచ్చెలులు పుష్పసుగంధియుఁగొల్చితోడిరాఁ
గా విభవంబెలర్పఁ జని గాంచెఁ దదగ్రమునన్ సువర్ణరా
జీవసితాబ్జషండము నశేషభయామయదుఃఖఖండమున్
బావనకాండమున్ సుకృతపాలనశౌండము ముక్తికుండమున్.

ఆ. కని మహీవిభుండు కడుభక్తితోఁ దీర్థ
మాడఁ దలఁచుటయు మృగాయతాక్షు
లవనినాథుఁ గూడి యపుడు జలక్రీడ
సలుపఁగోరియున్న సమయమందు. 192

మానిని. వారిజలోచన యొక్కతె మున్నుగ వారివిహారము
సల్పమదిన్, గోరివినూత్న విభూషణజాలము గొబ్బున నూడి
చి భామలతో, వారక కన్గొని యింపెసఁగన్ జెలువంబున
మన్మథుపువ్వుదోనన్, శ్రీరమణీయరుచుల్ నిగుడన్ విల
సిల్లెడు నబ్బరిగోల యనన్. 193

ఉ. వారివిహారముల్ సలుప వారిజలోచన లుత్సహించి కా
సారతటంబునందు విలసన్మణి కాంచనభూషణావళుల్
వారకయూడ్చిపెట్టి చెలువంబున నొప్పిరి పండుటాకు లే
పారఁగ నూడ్చి కాంతిఁజెలువారెడి పుష్పలతాళికైవడిన్.

ఆ. సతులు కొలని కరుగ శశికాంతసోపాన
ములను నీడ లధిపుమూర్తిఁ జూడ
సంభ్రమం బెలర్పఁ జనుదెంచిన జలాధి
దేవతలవిధమునఁ దేజరిల్లు. 195

చ. తనయుదకంబునం దొకసుధాకరబింబముఁ గల్గఁజేసె న
వ్వననిధి యేమిచిత్రమని వారిరుహాకర మంబురాశిఁ గా
దని సితచంద్రబింబముల నప్పుడు గల్గఁగఁ జేసెనో యనన్
వనితలమోము లింపెసఁగ వావిరిగుబ్బలబంటినీరునన్. 196

చ. నరపతిరాకఁ గన్గొని మనంబున నుబ్బి ప్రమోదనృత్తముల్
సరసియొనర్చెనో యనఁగఁ జారుతరాభినయోర్మిహస్తముల్
దరవికచాంబుజాక్షులు దద్దయు షట్పదనాదగీతముల్
పరభృతకంఠకాహళులు భాసురమై విలసిల్లె నెల్లెడన్. 197

క. పొరిఁబొరి నుడుగక తొఁగెడు
తరఁగల రోమోద్గమంబు దళమై నిగుడన్
ధరణీపతి తరుణులు దా
సరసిని దోయముల నపుడు స్నానముసేసెన్. 198

చ. అలికులవేణియొక్కతె ప్రియంబునఁ జారుసహస్రపత్రముల్
మెలపునవైవ రేకు లవి మేనున నంతట నిండి యవ్విభుం
డలపునఁజూడనొప్పెనపుడక్షులు వేయునుసొంపుమీఱఁగా
నలరు శచీమనోహరుని యాకృతికిం బురుడింపఁ బాడియై.

క. వలుఁదకుచకుంభములయం
దలఁదిన మలయజము గరఁగ నంగజముద్రల్
వెలిఁ గనుపట్టిన గ్రక్కునఁ
గలకంఠి యొకర్తు గప్పెఁ గచనిచయమునన్. 200

తే. అంగనల చన్నుఁగవలపై నలఁదియున్న
కప్పురము కస్తురియు నీటఁ గరఁగి తెలుపు
నలుపునయి గంగయును యమునయును గలసి
నట్టిచోటునుబోలెఁ బద్మాకరంబు. 201

ఉ. ఆజలకేళి సల్పెడు లతాంగులఁ జక్కనిముద్దుమోము లం
భోజములంచుఁ దుమ్మెదలు పూనికతోఁ జనుదెంచి నీలవి
భ్రాజితకుంతలద్యుతులు పన్నుగఁ గన్గొని యన్యషట్పద
వ్యాజమెలర్పఁ బాసిచనెనాదటనొండొకపువ్వుదోఁటకున్.

చ. వదనసరోజవాసనకు వావిరిమూఁగెడు తేఁటిమొత్తముల్
చెదరఁగఁదోలలేక యొకచేడియ భామలసందుదూరి తా
నుదకములో మునింగి యసమొప్పఁగ నొండొకచోటఁదేలి
యా, సుదతుల షట్పదంబులను జోకఁ గనుంగొని నవ్వ
[దవ్వులన్. 203

ఆ. వనజకర్ణికలు సువర్ణతాటంకముల్
పుష్పరజము గంధములు బిసములు
తారహారములునుగా రాజముఖులను
సరసి చెలువొనర్చె సంభ్రమమున. 204

క. కలశాబ్ధియందు లక్ష్మీ
లలనం గనుఁగొని వెడలు విలాసంబున స

ఋుల్లపతి మోహినియును దాఁ
గొలనివెలికి వచ్చి యాత్మఁ గుతుకం బలరన్. 205

చ. అరుణములైనకన్నుఁగవలంచితమౌ పులకాంకురంబులున్
గరఁగినయంగరాగములు గానఁగఁబడ్డ యసంగముద్రలున్
విరిసినక్రొమ్ముడుల్ దనర వెల్వడి రంగన లాసరోజినిన్
సురతసుఖావసానవరసుందరులం బురడింపఁ జాడియే.

క. తరుణులు మోహినియు నవాం
బరగంధము పుష్పములును బహుభూషణముల్
ధరియించిరి సుందరశ్రీఁ
బరఁగిరి మన్మథుని సాలభంజిక లనఁగన్. 207

తే. జనవరుండును ధవళవస్త్రములు గంధ
పుష్పములు రత్నభూషణములును దాల్చి
దివసముఖకృత్యములు సల్పి దేవదేవు
నిష్టకామేశ్వరునిఁ బార్వతీశుఁ గాంచి. 208

సీ. మందారములయందు మందాకినీజూటుఁ
బద్మంబులను బద్మభవశరణ్యుఁ
గాంచనంబులయందుఁ గాంచనాచలచాపు
నాగకేసరముల నాగభూషుఁ
బున్నాగములయందుఁ బున్నాగవిధ్వంసు
నర్కసూనములఁ గోట్యర్కతేజుఁ
బుండరీకములందుఁ బుండరీకాజినుఁ
గరవీరములను సుధాకరకిరీటు

తే. రాజరాజంబులను రాజరాజసఖుని
బాణకుసుమంబులను బంచబాణవిజయుఁ

బాటలంబులఁ బాటలప్రస్ఫురజ్జ
టాకలాపుని బూజించె లోకనుతుఁడు. 209

శా. అంభోజాక్షియుఁదానుభూరమణుఁడిట్లా దేవుఁ బూజించిసం
రంభం బొప్పఁ బ్రణామముల్ సలిపి తోరంబైన సద్భక్తితో
శంభో! శంకర! శాంత! శాశ్వత! శివ! స్థాణో! భవా! మాపతే!
శుంభత్కీర్తుల మమ్ముఁ బ్రోవఁ దగు నంచున్ సన్నుతుల్
[సేయుచున్. 210

తే. తత్ప్రసాదంబు గైకొని తత్క్షణంబ
యమ్మహాదేవు శ్రీనిలయంబు వెడలి
గోపురద్వారమున నిల్చి కువలయేశుఁ
డతివ మోహినిఁ జూచి యిట్లనుచుఁ బలికె. 211

ఉ. ఓ వనితాలలామ! వికచోత్పలలోచన! నాబలంబు లీ
గ్రావసమీపధాత్రి సుకరంబుగ నున్నది తద్బలంబులన్
శ్రీవిలసిల్లఁ గూర్చుకొని శీఘ్రమె పోవలె రాజధాని కే
లావనభూములం దిడుములంబడ రాజ్యసుఖంబు గల్గఁగన్.

క. అని పలికి యతివఁ దోడ్కొని
జనపతి శైలంబు డిగ్గి సరభసలీలన్
జను దెంచుచోట దవ్వులఁ
గనుఁగొని యవ్విభునిఘోటకము ముద మొదవన్. 213

క. హేషారవములు మృగకుల
భీషణముగఁ జేసి యంఘ్రిఁ బృథివీస్థలి సం
తోషమునఁ ద్రవ్వి భువి న
న్వేషింపఁగ నపుడు ధారుణీవివరమునన్. 214

ఆ. బల్లియొక్క టుండి పదహాతి వీఁపుతో
లెల్ల నగలి వడి మహీస్థలమునఁ
బొరలి యాడుచుండ భూపాలకుఁడు గాంచి
కరుణ నెమ్మనమునఁ గడలుకొనఁగ. 215

ఆ. పాణిపంకజమునఁ బైతోలుఁ గదియఁగా
నిమిరి చల్లనౌజలములఁ జిలికి
శీతలస్థలమునఁ జెన్నొందఁగా నుంచి
పల్లవముల వీవ భామ చూచి. 216

మత్త. దీని నీక్రియ ముట్ట నేటికి దీని ముట్టినమాత్రనే
స్నాన మాడక కాదు పాపపుజాతిపు ర్విది దేవ! నీ
జ్ఞాన మెక్కడఁ బోయె ధర్మవిశారదుండవు దీని నీ
కాననంబున వైచి యీతురగంబు నెక్కు రయంబునన్. 217

చ. కరుణ యొకింత లేక గజగామిని నిష్ఠురభాషలన్ ధరా
వరుఁ బలుమాఱుదూర నృపవందద్యుకరాబ్జము సోఁకినంతనే
దురితమువాసి బల్లి సతితో నబలా! యిది పాపమా మహా
ధ్వరములు ప్రాణిరక్షకు సదా సరిగావని పల్కు వేదముల్.

క. ధరఁ గల పుణ్యఫలంబునఁ
గరుణారతిఁ బ్రాణి నొకటిఁ గాచిన ఫలముల్
సరిమాన్పఁ బ్రాణిరక్షా
పరతఫలమె ధర్మములకు బలువై తూఁగెన్. 219

చ. కరుణనుమీఱఁ బుణ్య మధికారముబోలను బాపముల్ హరి
స్మరణనుమీఱఁ దీర్థముఁ బ్రజాపరిపాలనమీఱయజ్ఞముల్
విరహముఁబోలరోగము వివేకముఁ బోలవిభూషణంబు మ
చర్చమునుఁ బోలదుర్గుణము చంద్రనిభానన కల్గ నేర్చునే.

వ. అని మనుష్యవాక్యంబులం బల్కి బల్లి పూర్వజన్మంబునం
దా నొనర్చిన దురితంబునం దనకు గృహగోధికాజన్మంబు
ప్రాప్తమైనవిధంబును వినుపించెద వినుమని మహీపాలతిల
కంబుతో ని ట్లనియె. 221

క. నృపవర విను మేం గాంపి
ల్యపురంబున ననఘుండగు ధరామరుతనయన్
గృపమాలి నావిభుం డొక
చపలాక్షిం గూడి నన్ను సరకుం గొనమిన్. 222

సీ. ప్రాణేశ్వరుండు చేపట్టునా నన్నంచు
గ్రహబలంబులు ద్విజప్రతతి నడిగి
చెలువుండు నను నిరీక్షించునా ప్రియముతో
ననుచుం బోచిల్లు నిత్యమును బోసి
పతి నన్నుం జనవుమైం బాలించునాయని
ధైర్యంబు వదలి సోదనలు చూపి
నాథుండు నన్ను మన్నన నేలునా యంచు
శకునంబు వేమఱుం జాల నగసి
తే. బలులకై వాకిటకు వచ్చుబడుగుజోగి
జంగమయ్యలం బూజలు సలిపి నిలిపి
యొందు నొకయింత విశ్వాస మే నెఱుంగ
కున్నచో వచ్చె సిద్ధురా లూరి కొకతె. 223

సీ. పండువెన్నెలనిగ్గు పరిహసించినభూతి
సర్వాంగకములం దేజం బెలర్పం
బచ్చవన్నియలం జూపట్టు పచ్చనిబొంత
గుబ్బచన్నులమీఁదం గొమరుమిగుల

వజ్రాంకురప్రభావళిఁ బేర్చు ధవళరో
మార్చులు కర్ణద్వయమున నమరఁ
బద్మరాగచ్ఛాయఁ బ్రహసనం బొనరించు
యోగదండము కేల నొఱపు దనర
తే. వలుఁదము త్తియములసాటి వచ్చు సంకుఁ
బూసపేరులు గళమున భాసురముగఁ
జండికామూర్తికరణిఁ బ్రసన్నబుద్ధి
భైరవస్థానమున నున్న భామకడకు. 224

క. పానకము ఫలచయములుఁ బ్ర
సూనంబులుఁ దమ్ములములుఁ జూపట్టంగాఁ
గానుక నేఁ గైకొని య
జ్ఞాననకడ కేఁగుదేర నంగన లచటన్. 225

సీ. జంబీరనీరసర్షపతైలములతోఁ డఁ
బరిపక్వమై పేర్చు మండివాళ్లు
మరిచికాధూళి రామఠ జీరకామిశ్ర
మై తనర్చిన కుక్కుటాండచయము
బహుళసద్యోఘృత ప్రకరాభిషేకాన్వి
సంయుక్తమైన మత్స్య వ్రజంబు
నీరు వెళ్లఁగనొత్తి నిప్పుల నందందఁ
గమ్మఁగాఁ గాల్చిన కణ్ణకుట్లు
ఆ. వేల్చుముదుసువంట పిట్టలతాళింపు
సన్నగూర గాలి జంబుక్రొన్వు
మొదలుగాఁగ మాంసములు సుఖంబున వండి
రంబుజాతగంధు లనువుపఱిచి. 226

ఆ. శార్కరంబు సూనజము గుడ్లు సుమఘృత
జంబు నారికేళజంబు మాధ్వి
కంబు ఫలమయంబు గౌడతాళమయంబు
నాదిగాఁ దనర్చు నాసవముల. 227

క. స్ఫాటికపుగుండుగిన్నెల
హాటకశశికాంతమయము లగు ఝషకములన్
వాటముగ వారివారికిఁ
బాటలగంధులు ధరించి పరమప్రీతిన్. 228

క. తద్దయు శుద్ధి ప్రసాదము
ముద్దియ లందుకొని దిస్సమొల వేల్పునకున్
నిద్దపుమధు విడె యంబిక
కద్దెసఁ బెట్టించి మ్రొక్కి హర్షం బొదవన్. 229

ఆ. ఖజ్జములును మాంసఖండముల్ కర్పూర
శకలసంచయమును జవులుగొనుచు
నక్క! గుక్కె డింద యబ్జాక్షి! చవిచూడు
మనుచు నోలిఁ గ్రోలి రాసవంబు. 230

సీ. దుగ్ధాబ్ధి గిలుకరింతురె నిలింపులు తొల్లి
యీయాసవము చవి యెఱిఁగిరేని
పాలు వెన్నలు గ్రోలఁ బాఱునే కంసారి
యీయాసవము చవి యెఱిఁగెనేని
తిన్న డిచ్చినకట్టు తేనియఁ ద్రావునే
యీయాసవము చవి యెఱిఁగెనేని
యన్యాంగనాధరం బానునే జంభారి
యీయాసవము చవి యెఱిఁగెనేని

ఆ. వనజవదనలార! మనపాలిభాగ్యంబు
లందుఁ జేసెవేల్పు లాసవంబు
నందు రుచు లొకింత యైననెఱుంగని
కతన బోడికొల్ల గలిగె మనకు. 231

క. ఫలకండంబులు దేనెయు
ఫలరసమును శర్కరయును బానకములు నో
చెలియా! యీవారుణియెం
గిలితుంపురు కైన సరియె కేవలరుచులన్. 232

క. ఈలాటిమధువు గలుగక
జాలింబడి రమరు లమృతసాగర మనుచున్
బాలేఱు వాఱుచుండఁగఁ
బోలునె వారగొడ్డువెంటఁ బోవఁగఁ దమకున్. 233

చ. తమముఖదర్పణంబులు ముదంబుననాసనపూర్ణపాత్రలం
దమరఁగఁదోఁచినం జలరుహాక్షులు నన్గొని రోహిణీసతీ
రమణుని గంటిరే మనకరంబున సింధురసంబు గ్రోలఁగాఁ
బ్రమద మెలర్పనిందుఁబడిపాయఁడుమన్మథుఁడప్రమత్తుఁడై.

ఉ. నాచెవిచేరుచుక్క మదసారసలోచన యొప్పియున్న దే
చూచితెగుబ్బచెక్కులను సొంపునుగాటుకతీరు కొప్పునన్
జూచితెయందియల్ మెఱుఁగు చొక్కటఁబొల్చునెతారహార
ము, ల్వాచవిచూచి తేనయనవల్లభఁగ స్తురిపువ్వుపొన్పునన్.

క. అని వనజముఖులు సొక్కనఁ
దను వెఱుఁగక పలుకుచుండఁ దాఁ జని వినయం

బున మ్రొక్కి సిద్ధురాలిం
గని కరములు మొగిచి భక్తి గడలుకొనంగన్. 236

చ. పతి ననునొల్లఁ డవ్విభునిఁ బాయుటకోర్వఁగఁజాలనక్కటా
గతియిఁక నాకు నెద్ది గజగామిని! యానతియిమ్మటంచు దు
ర్మతమున సిద్ధురాలికిఁ గ్రమంబునఁ జెప్పినఁ బెట్టుమందునీ
పతి కిదిపాలతోనిడుము భర్తవశుండగునంచుఁ బల్కఁగన్.

క. ఆమందు వల్లభునకుఁ
బ్రేమంబునఁ బాలతోడఁ బెట్టిన నధికం
బై మాత్ర దప్పి దప్పియుఁ
దామసమును మేనఁ బొడమెఁ దత్క్షణమాత్రన్. 238

క. వలపులమం దిట్లిడ మొ
క్కలమునఁ బతి సమసెఁ జెమరకాయలు పర్వన్
దొలకరివానం దడియఁగ
నలయఁగ నిర్ఘాతపాత మానునుకరణిన్. 239

తోటక వృత్తము

కపటౌషధ మీక్రియఁ గాంతున క
త్యపరాధముతో నిడినందునకే
వపుబల్లివి గమ్మని వాక్పతిపా
పపుజన్మముఁ బొందఁగఁ బంచె ననున్. 240

మ. ధరణీశా! యిదికారణంబున ననాథత్వంబునం బల్లినై
ధరపైఁబుట్టి యనేకదుఃఖములచేతం జిక్కి నే నీపదాం
బురుహస్పర్శనఘుంబులందొఱఁగివిస్ఫూర్తిన్ సురావాసముల్
గరిమన్గాంచెదనంచుఁబల్కిచనియెన్ గాంతాశిరోరత్నమై.

వ. అని నైమిశారణ్యవాసులైన మునీశ్వరులకు సూతుం డెఱిఁ
గించె నని యటమీఁది వృత్తాంతం బెట్టి దనిన. 242

శా. శ్రాంతా! రామవిహార! హారఫణికాంతా! కాంతచంద్రాగ్ని సూ
ర్యాక్షా! యక్షయపుణ్య! పుణ్యజనసేవ్యా! సేవ్యకాకోల క్షో
లక్షా! త్రైకవిదార! దారసురబాలా! బాలవాచాలచా
రుక్షేమంకరభావ! భావభవగర్వగ్రావనిర్వాపణా!.

క. పురదైత్యదర్పసంహర!
హర! పర్వతనిలయ! పాపహర! నిర్మలహృ
త్సరసీరుహాభవ! సనకసు
వరదా! వరదానసదన! వారితమదనా!. 244

అంగజాస్త్ర మనువృత్తము.

అంగజాంగభసితాంగరాగసా
రంగధారఫణిరాజభూషణా
భృంగిపార్శ్వదసుభృత్యశిష్యమా
తంగదైత్యభుజదర్పభంజనా. 245

గద్యము ఇది శ్రీమత్పార్వతీశ్వర వరప్రసాదలబ్ధకవితాపవిత్ర
పోతయామాత్యపుత్ర సకలజనానందచర్య ప్రౌఢకవిమల్ల
నార్య ప్రణీతంబైన రుక్మాంగదం బను మహాపుణ్యకథ
యందు పద్మగర్భునియోగంబున ననేకక్రూరమృగంబుల
నుద్భవించి సకలజనమనోభయంకరంబుగా వర్తించుటయుఁ
దద్రాజ్యంబునం గల మానవు లెఱుంగ రుక్మాంగదావనీశు

నకుఁ దద్వృత్తాంతంబు విన్నవించుటయు నమ్మహారాజశేఖ-
రుండు జగదుపకారణార్థంబుగా వేఁటచని యందు ననేక
దుష్టసత్వంబుల వధించి వేఁటసాలించి యరుగుచో వామదేవ-
సంయమిం గాంచుటయు నమ్మహామునియనుమతంబున నిష్ట-
కామేశ్వరదేవదర్శనార్థం బవనీశ్వరుండు మందరనగంబున
కరిగి యందుః శంకరావాసంబునందు నిందురేఖామహాలి
సమ్ముఖంబున నమ్మోహినికన్యకఁ గాంధర్వవివాహంబునఁ
వరించి యద్దివ్యలింగంబు సేవించి మోహినీసహితుండై
శైలంబు డిగ్గి చనుటయు గృహాగోధికాఖ్యానంబును నన్నది-
తృతీయాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

రుక్మాంగదచరిత్రము

చతుర్థాశ్వాసము.

ధరకుండలసతతా
రాధకవాణీశ యోగరమణీయకళా
సాధుసుమందిర హిమవ
ద్భూధరతనయేశ దక్షపురిభీమేశా!. 1

వ. అవధరింపు మక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునులకుం జెప్పె నట్లు గృహగోధి తనపూర్వజన్మప్రకారం బెఱింగించి శాప విముక్తయై దివ్యకాంతాసహస్రంబులు గొలువ దివ్య విమానారూఢ యై నాకంబున కరిగినపిమ్మట నమ్మహీపాల శేఖరుండు చతురంగబలసమేతుండై. 2

సీ. అగ్రభాగమునఁ బాండ్య విదర్భ కేరళ
పాంచాల బలములు బలసి కొలువ
వెనుకదిక్కున నాటవిక కళింగ పుళింద
యవన సైన్యంబు నెయ్యమున నడువ
నుభయపార్శ్వముల గౌళోత్కళ మగ ధాంధ్ర
ఘూర్జర బలములు గూడి నడువ
నడుమ నానాచమూనాయకుల్ భద్రేభ
ఘటలతో ననురక్తిఁ గదసి చనఁగఁ

తే. బార్హివేంద్రుఁడు మోహినీభామతోడ
వరరథారూఢుఁడై మహావైభవమునఁ
గదలెఁ దమ్మట భేరీముఖస్వనములు
చెలఁగి యొక్కట దిశలెల్లఁ జెవుడుపడఁగ. 3

సీ. చరణఘట్టనలచే సర్వంసహాచక్ర
మరవరలై యల్ల నాడుచుండ
గమనవేగముచేతఁ గదిరిన పెంధూళి
నరుణాంశుమండలం బస్తమింపఁ
గరిఘటప్రైవ్రేలు ఘంటారవములచేఁ
జెర్చి దిగ్భిత్తులు బీఁటవాఱ
ఘనతరాయుధసముత్కరదీధితులచేత
మెఱయుచూపులుమిఱుమిట్లు గొనఁగ
తే. నడుమనడుమఁ బదార్థముల్ గడిమిఁ దెచ్చి
సముఖమగు భూమిపాలుర సంతసమున
నాదరింపుచు గురుకరహాటమగధ
శకమహారాష్ట్ర పాండ్యదేశములు గడచి. 4

మ. చనుచోఁజారులుమున్న గాఁజని నిజక్ష్మాపాలుఁడేతెంచునేఁ
డనిధర్మాంగదుతోడఁజెప్పిన మహాహర్షంబుతో మంత్రులన్
దనవారిన్ బిలిపించి రాజనగరుం దత్పట్టణంబున్ రయం
బునశృంగార మొనర్పఁబంచికదలెన్ భూనాథునిన్ గానగన్.

సీ. నవరత్నమయసమున్నతరథావళులతో
గంధదంతావళఘటలతోడ
మానసాశుగవేగమహితాశ్వతతులతోఁ
జటులవిక్రమవీరభటులతోడ

మౌక్తికచ్ఛత్ర చామరధ్వజకేతనములతోడ
సమరోగ్రబిరుదచిహ్నములతోడ
సచివ దండాధీశ సామంతనృపులతోఁ
గవి గాయక కార్థి మాగధులతోడఁ
తే. గదలి ధర్మాంగదుఁడు నిజజనకునకు
నెదురుగాఁ జని ధరణీతలేంద్రు పాద
నలినములఁ గదిసి దండప్రణామశతము
లాచరించిన తనయుని హర్షమొదవ. 6

ఉ. దీవన లిచ్చి రమ్ము కులదీపక! యంచును కౌఁగిలించి యా
భూవరుఁ డాదరం బెసఁగఁ బుత్రుని గాంచి తనూజ! నేమమే
దేవులకున్ ధరిత్రికి సుధీజన బాంధవ విప్ర దాస దా
సీ వివిధాశ్రితావళికిఁ జేయుదురే భవదాజ్ఞ భూప్రజల్. 7

వ. అని యెల్లవారలనేమంబులుం దెలియ నడిగి మోహినిం జూపి గాంధర్వవివాహంబున నిక్కన్యకారత్నంబు మందరాచలంబున వరియించి తెచ్చినవాఁడ. ఇది బ్రహ్మమానసపుత్రి. నీకు జనయిత్రి యగుంగావున నివ్వధూమణికి దండప్రణామంబు లాచరించి భయభక్తితాత్పర్యుండవై తోడుకొనిపోయి నాగరసముచితం బగు తావునం బ్రయత్నంబున విడియింపు మని యప్పగించిన నతం డట్లకాక యని వినయమ్ముగా నమ్మహాదేవికి దండప్రణామంబు లాచరించి యక్కాంతాతిలకంబు గొని చనియె. అంత రుక్మాంగదమహీపాలుండు. 8

సీ. బిరుదప్రతాపవిస్ఫురితప్రబంధముల్
వందిమాగధులు చెన్నొందఁ జదువ

లలితస్వరమునఁ గల్యాణముల్ పాడుచుఁ
జేరి పుణ్యాంగనల్ సేస లిడఁగ
నగ్రజన్ములు మౌక్తికాక్షత ల్సల్లుచు
వేదమంత్రముల దీవింపుచుండ
వేత్రహస్తు లనేకవిధముల నుభయపా
ర్శ్వములందు సందడుల్ జరుపుచుండ
తే. భద్రదంతావళము నెక్కి పార్థివుండు
మౌక్తికచ్ఛత్రములనీడ మందయాన
మునఁ బురంబుఁ బ్రవేశించి కనకరత్న
హర్మ్యశోభితరాజగృహంబు గదిసి. 9

తే. భద్రదంతావళము డిగ్గి పార్థివేంద్రుఁ
డపుడు పాంచాలభూపాలు హస్త మూఁది
యరిగి నవరత్నఖచితసింహాసనమున
విభవ మలరంగఁ గొలువున్న వేళయందు. 10

సీ. పద్మరాగనవీనపాత్రిత ప్రభలకుఁ
గరనఖద్యుతులు శృంగార మొసఁగఁ
దిన్నౖె విలసిల్లు దీపదీప్తులకును
గలికికన్నులడాలు చెలు వొనర్ప
ఘనసారవర్తికాకలితగంధమునకుఁ
దనుసౌరభంబు మోదంబుసేయ
మధురమంగళగీతమహితనాదములకుఁ
గరకంకణధ్వనుల్ గరిమ యిడఁగ
తే. మెఱుఁగుఁజెక్కుల కాంతులు నెఱయఁ బర్వ
వజ్రతాటంకరుచులకు వన్నెవెట్ట

వారిజానన లపుడు నివ్వాళు లొసఁగి
రమ్మహీపాలునకుఁ బ్రయత్నమ్ము లలర. 11

క. అంతగిపురమునకుం జని
సంతసమున నాత్మసతుల సంఘ్యావళి భూ
కాంతుండు చూచి వారల
నెంతయు గారవముఁ జేసి యిట్లని పలికెన్. 12

మత్త. ఓ సఖీమణులార! చెప్పెద నొక్క మాట వినుండు నే
నాసదాశివుమ్రోల మోహిని నంబుజాయతనేత్రి ను
ల్లాస మొప్ప వరించి దానితలంపులోన మెలంగఁగా
బాసచేసినవాఁడ మందరపర్వతాలయవేదికన్. 13

మత్త. పంచబాణుని సాయకంబుల బాధకోర్వఁగఁజాల కే
నంచయాన వరించువేళ నొకప్పుడుం మిముఁగూడి వ
ర్తించఁ గాదని యింతి నన్నుఁ బ్రతిజ్ఞఁ జేసిన నట్ల కా
వించఁ బాల్పడినాఁడ నట్లొనరించఁగాఁదగు మీరలున్. 14

క. అని పలికిన ప్రాణేశుని
సునిశితవాక్యములు నాత్మ సొరఁగాడిన నా
వనజాతపత్రనేత్రలు
తనువులఁ గంపమును భయముఁ దలకొని నిగుడన్. 15

సీ. కారుక్రొమ్మెఱుఁగులో కనకంపుబొమ్మలో
శంబరాంతకుఁ బుష్పసాయకములొ
కలికిరాచిలుకలో కంతుదీపంబులో
లలిమించు నవకల్పలతికలొక్కొ
రాయంచకొదమలో రతిపువ్వుబంతులో
శ్రీఁ దనర్చిన చంద్రరేఖలొక్కొ

నవ్యరత్నంబులో నననిల్తునాతులో
శృంగారరసరూపజీవకళలో
తే. యనఁగఁ జెలువారు రక్తాంగదావనీశు
సతులు మూవ్వురు నొక్కట ధృతి గలంగి
యవనినాయకుఁ జూచి నెయ్యంబుతోడ
నవధరింపుము దేవ! మహానుభావ!. 16

సీ. దరహాసముల నొక్కతరుణీలలామంబు
మధురభాషల నొక్కమచ్చెకంటి
సయ్యాటముల నొక్కచంద్రబింబానన
ననురక్తి నొకవిద్రుమాధరోష్ఠిఁ
గరుణాకటాక్షవీక్షణ నొకపువ్వుఁబోణి
జన విచ్చి యొక్కయబ్జాతగంధిఁ
గస్తూరిపంకమంగమునలం దొకయింతిఁ
దాంబూల మిడి యొక్కతరళనయన
తే. నర్మి లిగిరొత్త నీరీతి నాదరింతు
బహువిధంబుల మమ్ముఁ దాత్పర్య మెసఁగ
దేవ! నీకూర్మి భార్యలత్రోవఁ దక్కి
దక్కనేటికి నొకసుధాధామముఖికి. 17

చ. పతియను రాగ మొంది ప్రియభామల నెందఱుఁ బెండ్లియాడినన్
సతులకు సమ్మతింపఁదగుఁజంచలనేత్రలఁ ద్రొంటిభామలన్
క్షితినర! మానఁగాఁదగునె చిత్తమునన్ గృపలేక మామనో
గతులు గలంగుచున్న యవి కామినికై యిటు సేయధర్మమే.

ఆ. నృపవరేణ్య! మోహినీకాంత మాకంటె
నెంత చక్కనిది యిదేల భ్రమయ
వింత యొక్క చూపు వేయొక్కచవి యగు
నన్నపలుకు నిక్కమయ్యె నేడు. 19

క. ఏమిటికి నీదుమతికిని
రామైతిమి మమ్ము విడువరాదని యెంతే
ప్రేమం జెప్పిన విన విటు
మామాటలు పెరటిచెట్టు మందగునె నృపా!. 20

క. రాజాధిప నీకరుణకు
భాజనమగు మమ్ము నిట్లుపలికిన మే మే
యోజ నినుఁ బాయనేర్తుము
జాజులు మంగళమునందుఁ జనునే వేచన్. 21

ఉ. ఈయిగురాకుఁబోణిఁబలెనే మము నిందఱ గారవింపు భూ
నాయక! నీవు మమ్ము జతనంబున మాని చరించెదే తృణ
ప్రాయముగాఁగఁ బ్రాణములఁ బట్టి విసర్జన సేతు మిప్పుడే
యీయెడ నీవు కన్గొనమి నీతకు మిక్కిలి లోఁతుగల్గునే. 22

క. అన విని సంధ్యావళి యు
వ్వనితలఁ గదియంగ నరిగి వసుధాధీశుఁ
జనునే యీ క్రియఁ బలుకఁగ
వినయంబును భయము భక్తి వీటిఁ బోవన్. 23

ఉ. భూపతి మందరాద్రిఁబువుఁబోఁడి వరించిట లేకమున్నె యే
రూపునఁ బల్కనందగువరుండు ప్రియాంగనఁ బెండ్లియాడి కా
మోపనవీనభోగములఁ బొందెదుఁబో సతులార! మీరలీ
పాపపుమాట లాడుదురె పాఱెడునీళ్లకుఁ గట్టవేతురే. 24

ఆ. ఆదరింప నోంప నంగనామణులకుఁ
గర్త భర్తగాక క్రమము దప్పి
సతుల కెట్లు సెల్లుఁ జావఁ బ్రాణేశ్వరు
నాజ్ఞ లేక ధృతి నవజ్ఞ చేసి. 25

క. పతి వేఱొకసతిపైఁ బ్రియ
రతి నుండఁగ నోర్వ కంతరాయంబు మనో
గతిఁ దలఁచెనేని నాసతి
యతిశయనరకమునఁ గూలు నంద్రు మునీంద్రుల్. 26

క. పతిచిత్తము నొగిలించుట
పతిమాటకు మాఱుమాటపలుకుట కినుకన్
బతి నేమేనియు నాడుట
సతికిన్ గొఱగాదు దురితసంచయ మొదవున్. 27

క. కోరి కులస్త్రీపతిఁ బ్రియ
దారాన్వితుఁడైనఁ గినుకఁ దక్కి మదిఁ బ్రియం
బారఁగఁ జరియించుట బం
గారమునకుఁ బరిమళంబు గలుగుట సుమ్మీ!. 28

క. ఈమానినిపై మోహం
బీమనుజాధీశ్వరునకు నెన్నాళ్లో సుమీ
యీమహిమ లెన్నిచూచెద
రేమిటికిం దమకమంద నింతటిలోనన్. 29

వ. అని సంధ్యావళీదేవి పతివ్రతాధర్మంబు దెలియఁజెప్పి
యవ్వధూరత్నంబుల మనగిఖేదంబులు మాన్పి ధైర్యం బవ
లంబించి యుండునట్లుగాఁ బ్రబోధించిన సమ్మదం బంది

యిందువదనలు తమతమ నివాసంబులకుం జనిన సమ
యంబున. 30

మానిని.
ఆవసుధాధిపుఁ డంగనలందఱునాత్మగృహంబుల కేఁగిన సం
ధ్యావళిఁబిల్చి ప్రియంబలరార సమంచితవస్తువిభూషణ వ
స్త్రావళియుక్ ఘనసారసుగంధమునాదరణన్ గృపచేసిననిం
దీవరనేత్రియుభర్తయనుజ్ఞఁజనెన్ భవనాంతరసీమలకున్.
వ. అంత. 32

లయగ్రాహి. బంగరుపుమేడలఁ బొసంగుమణివేదికలఁ
జెంగలువపానుపులనుం గదలికా నా
రంగ పనస శ్రామ్రతరులం గలయ నాలయము
లంగముల కైగవరథాంగ శుకచంచ
ద్భృంగ కమలాకరములం గుసుమమంజరుల
నంగనయు రాజకులపుంగవుఁడు గాఢా
లింగనముఖస్ఫురదనంగసుఖతంత్రముల
నంగదసుఖించిరి తలంగ కనురక్తిన్. 33

క. చరియించిరి గోమేధిక
మరకత వైడూర్య నీల మౌక్తిక వజ్రాం
కుర పుష్యరాగ విద్రుమ
కురువిందపుమేడలందుఁ గోమలి పతియున్. 34

సీ. మంజిష్ఠ తెఱ పట్టెమంచంబు తలగడ
విరులపానుపు పట్టివెల్లసురఁటి
పట్టుచందువ జాలవల్లికే బాగాల
పెట్టె సంబెళగచ్చు పీఁట బరణి

నిలువుటద్దము పైఁడిజలపోసనము వీణె
సరిగొప్పపళ్ళెంబు సానగిండి
గాజుపింగాణిగిల్కులపావ లడపంబు
పన్నెలగిన్నె పార్వంబు చిలుక
తే. తమ్మపడిగెము దివ్వె చిత్తరువుకూట
మగరుధూపంబు పువ్వులయగరుసార
పరిమళము లెల్లఁ గొల్లలై పరఁగుచోట్లఁ
బతియు సతియును గ్రీడించి రతులగతుల. 35

సీ. జలకంబునకు వాంఛ సలుపఁ డంగనమేని
కస్తూరిచెమటలఁ గలయఁదోఁగి
ఘనసారగంధపంకముఁ దేరిచూడఁడు
సతియూర్పుకమ్మవాసనల సొలసి
నీరాంజనంబు మన్నింపఁడు విద్యుల్ల
తాక్షిచూపునివాళులందు నలరి
షడ్రసాన్నములకై చన డింతియధరామృ
తంబున నాప్యాయనంబు నొంది
తే. యఖిలభోగంబు లబ్జాతముఖియె కాఁగ
బాలికామణిఁ గూడి యప్పార్థివుండు
తెల్లవారుట రాత్రి యేతెంచుటయును
మఱచి నిధువనకేళిసమ్మదము నొందె. 36

సీ. జలరుహాయతనేత్రి చక్కఁగాఁ జూచినఁ
దిలకమై పులకించుఁ బోలుపు మిగుల
మెలఁతకస్తురియూర్పు మేనుసోఁకినయంతఁ
గలిగొట్టుకై వడిఁ గలికలొత్తుఁ

దలిరాకుఁబోణిపాదము చక్కఁదాఁకిన
గరిమ నశోకమై సిరుల నలరుఁ
గాంత గుబ్బలు మోవఁగాఁ గౌఁగిలించినఁ
గురువకక్రియ వేడ్కఁ గొనలుసాఁగు
తే. మగువ కొనగోరఁ జెనకిన మావిమోఁక
కరణి వికసించు సర్వాంగకములు నలర
రాగమున నున్నఁ గని యనురాగ మొందుఁ
జంపకములీల సతిఁ జూచి జగతివిభుఁడు. 37

క. అలుగఁ డొకనాఁడు భామిని
యలిగిన భయమందు మాట కడ్డం బాడం
డలివేణిఁ బాసి నిముసము
నిలువం డొకచోట నృపతి నెయ్యముపేర్మిన్. 38

ఉ. ఆసమయంబునందు శరదాగమమయ్యె నభంబు తారలన్
భాసురమైతనర్చె సితభానుఁడు కాంతినవహించె నాలపో
తేసరరేఁగె బిల్లిబిస రేపువహించె ఘనప్రతాపముల్
పాసిచనెన్ విభావసులఁ బర్వెఁదుషారచయంబు లెల్లెడన్.

ఆ. పండె దొండముక్కు పడి రాజనం బొప్పె
నితరసస్యసమితి యెన్ను వంచె
నదులు డొంకె కాలినడలయ్యె నయ్యెడఁ
బంక మింకె నీరు పలచనయ్యె. 40

ఆ. వరగఁ బెరిఁగె జెల్లు గరగరగాఁ బూచెఁ
గ్రముకతరువు లఱలు గడుగఁ బడిసె
తామ్రపర్ణి శుక్తితతి ముత్యములగర్భ
ములు వహించెఁ జంద్రికలు దనర్చె. 41

క. కలువలు బంధూకంబులు
కలగొన వికసనము నొందె కాఁసరగాచెః
జలజవనంబులు దొగలును
బులినంబులు కొలఁకులందుఁ బొలుపు వహించెన్ 42

తరల. సకలధాన్యసమృద్ధిచేతఁ బ్రసన్నకౌముదిచే సుధో
దకముచే ననుకూలవర్ష వితానశీతహిమంబుచే
సెకలుచల్లనిలేఁతయెండలచేత వేడుక సేయఁగా
నకట సాటియె కాలముల్ శరదాగమంబున కెయ్యెడన్. 43

చ. జలనిధి నిద్రమేల్కనిన శౌరి భజింప శరత్తు వచ్చెనా
నలికులగీతముల్ పృథుసమంచితసారసకంఠ కాహళుల్
జలజసితాతపత్రములు సన్నుతకీరవచోనుతుల్ మరా
ళలులితచామరంబులు విలాసములః విలసిల్లె నెల్లెడన్. 44

క. కార్తికమాసము ధరణిఁ బ్ర
వర్తిల్లె ననంతరంబ వసుధేశునిస
త్కీర్తికి నుపమింపఁగఁ ద
త్కీర్తికిఁ గనుపట్టెఁ గేతకీవిరు లమరెన్. 45

క. వేల్పులు మ్రొక్కఁగ ఫణిపతి
తల్పుఁడు మేల్కాంచె నారదస్ఫుటవీణా
కల్పసుగానము కర్ణా
కల్పంబై యమృతరసము గడలుకొనంగన్. 46

క. ఆకార్తికసితపక్ష
ప్రాకటదశమీప్రభాతభాసురవేళః
జేకొని తలవరు లప్పురి
నేకాదశి యెల్లివచ్చె నిదె వినుఁ డంచున్. 47

ఉ. ఏనుఁగు నెక్కి భేరి మొరయింపుచు నిస్సహాణాదిభేరిని
స్స్వానము లుల్లసిల్ల జలజాతహితేందువిశాలవీథులన్
మానుగఁ జాటువాక్యములు మానవనాయకుఁ డాలకించి బి
ట్టూనినభీతిఁ గేల్వదలి యుగ్మలికౌఁగిలి వీఁడ గ్రక్కునన్. 48

క. శయ్య దిగివచ్చి భూస్థలిఁ
జయ్యనఁ గూర్చుండి విష్ణుసంస్మరణముఁ జా
నయ్యెడఁ జేయఁగ విని య
త్తొయ్యలి యలుకయును సిగ్గు దొట్రుకొనంగన్. 49

సీ. నిండుఁజెందురుమించు నెలఁతనెమ్మోముతో
రాజీవమును ముకురమును సరియె
పవడంబు నిరసించు బాలకెమ్మోవితో
బంధూకమును బింబఫలము సరియె
మరుబాణములమీఱు మగువనేత్రములతోఁ
గలువరేకులు బేడిసలును సరియె
వజ్రకాంతి జయించు వనితమేచాయతోఁ
జంపకద్యుతియుఁ జంచలము సరియె

తే. పసిఁడికుండల నిరసించు పద్మగంధి
ఘనకుచంబుల సరియె జక్కవలు గిరులు
ననఁగఁ ద్రిభువనసౌందర్య మతిశయిల్లు
మోహినీకాంత యాత్మేశు మొగముఁ జూచి. 50

సీ. అడుగుఁదమ్ములు సోఁకి యవనీతలంబెల్లఁ
గుంకుమప్రభల నలంకరింప
ఘనకుచంబుల మించుగముల నెల్లెడలను
బంగారునిగ్గులు ప్రబలఁజేయ

మెఱుఁగుఁజొక్కలదీప్తిమించి దిక్చక్రంబు
విద్యుల్లతాతతివిధ మెలర్ప
చికురభారమునఁ జేర్చినచిమ్మచీఁకటి
గగనంబు హరినీలగతిఁ దనర్ప
తే. శయ్య దిగివచ్చి నునుమేనిసౌరభంబు
జోడుపుట్టుచునుండఁ గస్తూరిమృగము
సంచరించువిధంబున సరసగతులఁ
బరిఢవింపంగ మోహినీభామ యపుడు. 51

క. ప్రిదిలినపట్టాంశుకమును
వదలినకబరీభరంబు వడి నిరుగేలన్
బదిలంబుగ సవరించుచు
సుదతీమణివచ్చె రాజసుందరుఁ గదియన్. 52

ఉ. వచ్చినృపాలుఁజూచి జనవల్లభ! నాదెసమోహమంతయున్
బొచ్చెముచేసి నన్ను నొకపోఁకకుఁగైకొన కివ్విధంబునన్
జెచ్చెర నేఁగుదెంచి హరిచింతనఁ జేసెద విందు కాత్మలో
నచ్చెరువయ్యెడిన్ మొరగకంతయు నాకెఱుఁగంగఁ జెప్పుమా.

క. వల్లభ! రతితంత్రము శ్రీ
వల్లభుచింతనము సలుప వాంఛించెదు నీ
యుల్లంబునందుఁ గంటిని
విల్లు వెలఁగకాయఁ బూన వెఱవై యున్నే. 54

క. ఆమచ్చిక లాకలయిక
లామోహము లాప్రియంబు లాసౌఖ్యములున్
భూమీశ! తలఁపవలదో
నామీఁది మమత్వ ముడుగ నాయమె నీకున్. 55

వ. అనవుడు నారాజశేఖరుండు మోహినీకాంత కిట్లనియె. 56

క. ఓజలజానన ! నీపై
నోజఁ బైకొనలుసాగి యొప్పినమోహా
శ్రీ జాలి నింతవడిలో
జాజులపరిమళమె? మెఱుఁగె? జలదవ్రజమే?. 57

క. నాకేల వాఁచ వినుమా
నా కేలా మోహనాంగి నా కీదివసం
బేకాంతలఁ గవయఁగ రా
దేకాదశి విష్ణుదేవు నెదలోఁ గొల్తున్. 58

క. ఓవల్లభ ! నీవును నా
శ్రీవల్లభు నాశ్రయింపు చిరతరభక్తిన్
భావింప నాకృపానిధి
సేవించినవారి కబ్బుఁ జిరతరసుఖముల్. 59

చ. తలఁచినఁజాలు శ్రీవిభునిఁ దామరసాక్షుని నాత్మలోపలన్
నిలిపినఁజాలు నీలమణినీరదవర్ణుని నామవర్ణనల్
పలికినఁ జాలు శౌరిపదపంకరుహంబులు భక్తితోడుతన్
గొలిచినఁజాలుఁ జేకుఱునకుంఠితసౌఖ్యము లంబుజాననా!. 60

మ. హరియే దైవము శౌరిఁ జెప్పినదియే యర్థంబు ధర్మంబు శ్రీ
ధరునింగూర్చిజపించునట్టిదియె మంత్రంబచ్యుతారాధనల్
చరియింపంగలదే వ్రతంబు కరిరక్షాశీలు నానాకథా
పరిపూర్ణంబగునట్టిదే చదువు శంపాభాసురాలోకనా!. 61

క. హరిభక్తిఁబోల భక్తియు
హరిభక్తులఁబోలఁ బుణ్యు లచ్యుతుఁబోలన్

బరతత్త్వం బగుదైవము
హరినామముఁబోల మంత్ర మవనిం గలదే. 62

వ. అనుటయు నమ్మోహినీకాంత మహీకాంతున కిట్లనియె. 63

క. కంసారిఁ గొలువ నేటికి
సంసారసుఖంబుకొఱకు శంబరమదవి
ధ్వంసాధ్యుఁ డంగనాభిరి
రంసాసంశోభితులకు రాజై యుండన్. 64

క. ఈడెన్న రాని సురత
క్రీడాసౌఖ్యంబు లెడలి కృష్ణవ్రతచ
ర్యాడంబరములఁ దగులుట
యోడ విడిచి వదరుపట్టు టుర్వీనాథా!. 65

చ. ఇలఁగలమానవావలికి నెల్ల నొకప్పుడుఁ జర్చసేయఁగా
వలపులరాచవాఁడె కొలువందగుదైవము మేనుబాయుచే
సలలితమైన ధర్మమని చాటెడియాగమవాక్యపద్ధతుల్
వలదె తలంపఁ జిత్తమున వారిజబాంధవవంశవర్ధనా!. 66

క. గడియయు నినుఁ బాయంగా
నోడఁబడదు మదీయచిత్త మూర్వీశ్వర! నీ
పడఁతులకు వెఱచి దినములు
గడుపం బూనుటలు నాకుఁ గానఁగవచ్చెన్. 67

లయగ్రాహి. ఆలయములందు నిజబాలురు కుటుంబినియు
జాలిఁ బడుచుండఁగను శైలగుహలందుఁ గా
ౘేలనఁగనుండి కకపాలయుఁ గుశాసనము
కేల నొకదండమును బ్రేలితుద దర్భల్

పోల ధరియించి మృగజాలములఁ గూడి ఫల
మూలములు పర్ణములు గాలియు భుజింపఁగ
జాలి చరియించు మునిలీల నుపవాసముల
కేల మదిఁ గోరెదు నృపాలకులచంద్రా!. 68

సీ. పసిఁడికొప్పెరలందుఁ బన్నీటజలకంబు
లాత్మేశ! యిరుప్రొద్దు నాడఁగలిగి
ఘనసారకస్తూరికాగంధసారంబు
లవనీశ! నెఱయంగ నలఁదఁగలిగి
యమృతదివ్యాన్నంబు ననయంబుఁ దృప్తిగా
క్షితితలేశ్వర! యారగింపఁగలిగి
మృదుతల్పమున నన్ను గదియఁ గౌఁగిటఁ గ్రుచ్చి
నృపకులేశ్వర! శయనింపఁగలిగి
తే. మడుగులను గ్రుంకఁ దిరుమన్ను మైఁ నలంద
నుపవసింపఁగ జాగరం బుండఁ గోరె
దధిప! నా మెచ్చు కాదు నీయడుగులాన
వలువ దుపవాసములమీఁది వాంఛ లుడుగు. 69

సీ. పట్టెమంచముమీఁదఁ బరిరంభణము సేయు
మమరంగ వీళ్ళలో నను వు నెఱపు
ముపవనంబులయందు నిపుణత్వములు చూపు
మలరుఁబొన్పులయందు నాదరింపు
కేళీగృహములందుఁ గ్రీడించు చనవిచ్చి
పూఁజప్పరములలోఁ బుజ్జగించు
తూఁగుటుయ్యేలలలోఁ దొరకించు సౌఖ్యంబు
గచ్చుటోవరులలోఁ గలసి మెలఁగు

తే. మేలములు చూపు ముత్యాలమేడలందు
భావ మలరింపు మురువంపుఁబందిరులను
వేడుకలు చూపు శశికాంతవేదులందు
విరహమున కోర్వఁగాఁజాల ధరణిపాల! 70

ఉ. ఎన్నఁడు నన్నుఁబాసి యొకయింతయునుండనటంచు బాసయ
ప్పన్నగరాజహారుపదపద్మము లొద్ద నొనర్చి తెచ్చి నా
కన్నెఱికంబుఁ జూరఁగొని కామునిబారికిఁ ద్రోచి నన్ను నీ
విన్నివిధంబులందుఁ జరియింపఁదలంచుట ధర్మమే నృపా!. 71

ఉ. ఆడినమాటఁ దప్పరు ధరాధిపు లెన్నఁడునంచు నమ్మి నీ
తోడ వివాహమై ప్రియముతో నరుదెంచితిఁగాక కల్ల లి
ట్లాడుట లేనెఱుంగుదునె యక్కట సత్యమువీటిఁబుచ్చి నేఁ
డాడెదుజాడఁజూచ్చితి నృపోత్తమ! యేనిఁకనుండ నీకడన్.

క. పంచాననుసేవకు దూ
రించితి రతితంత్రములకు రిత్తకు రిత్తే
వంచనఁ బొందితి నిన్ను వ
రించుట రెంటికినిజెడ్డ రేవణకరణిన్. 73

క. ఏకతమ మందరంబున
శ్రీకంఠునిపాదసేవ సేయక కట్టా!
నీకడ నా కేల వృథా
పాకం బిటులెందు నా కుపాసము చెడఁగన్. 74

క. అలయింపఁగలంతయు న
న్నలయించితి చాలు మందరాద్రికిఁ జని య
మ్మలహరుఁ గొలిచెద నేలా
కలిపోసినవెనుక నుట్లు గనుఁగొనఁగ నృపా!. 75

ఆ. అనుచు విభుని దూరి యంగనామణి రాజుఁ
బాసి నాలుగై దుపదము లరుగ
భక్తియును భయంబుఁ బ్రబల సంధ్యావళీ
చంద్రవదన సరభసంబుతోడ. 76

సీ. దవలిమట్టెలమ్రోఁత రవణించు మంజీర
మంజులరవముతోడం జెలంగఁ
గలితకంకణఝణత్కారంబు మొలనూలి
మొరవంపు మురువుతో ముద్దుగురియ
నవరత్నకీలితోన్నతమైన రవికెపై
వలిచన్నుఁగవ దీప్తు లలముకొనఁగఁ
దాటంకవజ్రసుందరరోచులను మించి
మెఱుఁగుఁజెక్కులకాంతి మేలమాడ

తే. జఘనభరమునఁ గౌఁదీఁగె జలదరింప
నటనయానంబు కొదమరాయంచగమికి
విందు సేయంగఁ జనుదెంచి వినయసరణిఁ
బలికెఁ జంద్రాస్య మోహినీభామతోడ. 77

క. నలినజుమానసపుత్రివి
తలఁపఁగ నీవెఱుఁగనట్టి ధర్మాధర్మం
బులు గలవె యితరభామల
వలెఁ బలుకఁగ నేల నీకు వనజదళాక్షీ!. 78

క. పతి భక్తితోడఁ జరపెడు
వ్రతములు వలద నెడునట్టి వనితలు గలరే!
పతిమాట కడుగు దప్పక
సతులకు ననుకూలబుద్ధిఁ జరియింపఁ దగున్. 79

క. ఏమియు నెఱుఁగనిభామిను
లేమేనియు నంద్రు గాక యెుఱకగలిగియుఁ
బామరభామలకై వడిఁ
గోమలి! యిట్లాడ నీకుఁ గూడునె యకటా!. 80

సీ. తలఁపులో నాత్మేశు దైవంబుమాఱుగాఁ
దరలాక్షి యనురక్తిఁ దలఁపవలయు
విభుఁడు చెప్పినమాట వేదమంత్రంబుగా
నెలఁత నెమ్మనమున నిలుపవలయు
నధిపతి నియమించినది నిజవ్రతముగా
జలరుహాయతనేత్ర సలుపవలయుఁ
జెలువుఁ డాదరణ నిచ్చిన పదార్థము పది
వేలుగా నాత్మ భావింపవలయు
తే. వలయుఁ బ్రియమునఁ బెనిమిటివంకవారిఁ
బ్రాణబంధులుగాఁ జూడ భామినులకు
వలవ దధిపతి పగవారివలన మైత్రి
సేయ నెన్నండుఁ జూడ రాజీవముఖికి. 81

సీ. అభ్యంగనముసేసి యాత్మేశు నుష్ణోద
కములఁ దీర్థం బార్పఁగానువలయుఁ
బతిచిత్త మెఱిఁగి యేర్పడఁ గూడుఁగూరలు
వేళతోఁడుతనె కావింపవలయు
వివిధపక్వాన్నముల్ వేర్వేఱ వండించి
ప్రియునకు భుజియింపఁ బెట్టవలయుఁ
దద్భుక్తశేషమై తనరు నుచ్ఛిష్టాన్న
మింపుతోఁడుత నారగింపవలయు

తే. శయ్య విడలించి పైచీరె చక్కఁబఱచి
పురుషుఁ బవళింపఁజేసి తాంబూల మొసఁగి
యూరువుల నుంచి పాదంబు లొత్తి యొత్తి
పిదప నిద్రింపఁ దగుఁ జంద్రబింబముఖికి. 82

సీ. మందెమేలములైన మాటలాడఁగరాదు
యెదురుమంచము పూన్కి నెక్కరాదు
ముదలవెట్టక వీసమును వ్యయింపఁగరాదు
కోపించెనని మదిఁ గుందరాదు
సొమ్ము వెట్టఁడటంచు సొలసి వల్కఁగరాదు
చెలువుఁ గైకొనికాని కలయరాదు
సంభోగమునఁగాని చనవు సూపఁగరాదు
కులటతో ననురక్తిఁ గూడరాదు
తే. తెల్లవారినపిదప నిద్రింపరాదు
కుడువరా దధిపతికి మున్ గూడుగూర
యన్యపురుషులతో హాస్య మాడరాదు
మఱపుతోనైన నొకనాఁడు మానినులకు. 83

చ. వ్రతములు సల్ప వల్వ దుపవాసములం గృశియింపవల్దు సం
తతమును దీర్థసేవలకుఁ దాఁ జనవల్వదు దేవతార్చనల్
ప్రతిభ నొనర్పఁగా వలదు పంకరుహాయతచారునేత్రికిన్
బతినిజభక్తిఁ దా విడిచి పామరయై నరకంబునన్ బడున్. 84

తే. కనకశైలంబు తలయంపిగా శయించి
చిదిపి దా లేరఁబోయిన చెలువుగా దె
యిహపరము లిచ్చు పతిభక్తి నెడలి యతివ
యొండువిధమున మోక్షంబు నొందఁ జనుట. 85

క. పతి లేమి నొందినప్పుడు
నతిశయరోగముల డస్సినప్పుడును జరా
న్వితుఁ డైనయపుడుఁ బాయక
సతికిం బతిసేవ భక్తిఁ జలుపఁగవలయున్. 86

సీ. పుష్పగంధికిఁ గల్పభూజంబు పతిభక్తి
సుదతికిఁ బ్రియుపూజ శోభనంబు
ధవళలోచనకుఁ జింతామణి పతిభక్తి
యింతికిఁ బతిసేవ యిష్టసిద్ధి
సితపద్మముఖికి సంజీవని పతిభక్తి
సతికి నాథునికూర్మి జన్మఫలము
మానినీమణికి నిదానంబు పతిభక్తి
భార్యకుఁ బతిదయ పసిఁడిమూట

తే. కావున మృగాక్షి పతిభక్తికలిమిఁ జేసి
యమర గంధర్వ సిద్ధ విద్యాధ రోర
గాంబుజాస్యలకంటె నత్యంతమహిమ
నూర్జితైశ్వర్యశుభముల నొందు నెపుడు. 87

చ. పెనిమిటి యన్యకామినులఁ బ్రీతి వరించిన నాత్మలోపలన్
గినుకవహింపరాదు సతికిన్ బతికిన్ బ్రియమైన యట్లుగా
వనిత చరింపఁగావలయు వల్లభుఁ డల్కవహించియుండినన్
దనపతిశయ్యచేరువను దాఁ దగు భూస్థలిఁ బవ్వళింపఁగన్.

మ. పరదేశంబు విభుండు చన్న పిదపన్ బ్రాణేశురాకన్ నిరం
తరమున్ గోరుచు మేనుమాసి చెవులన్ గ్కాకులున్ జేతులం
సొరిదిం గాజులు నల్లపూసలఱుతన్ జూపట్టుచుండంగ సుం
దరియక్షింతలబొట్టునుంబసపు మోదంబొప్పఁదాల్పందగున్.

చ. పెనిమిటిలేనిభామినులఁ బ్రీతిఁ గనుంగొన దోష మర్థితో
ననయముతీర్థసేవలుమహావ్రతముల్ నుపవాసముల్ ప్రియం
బుననొనరించియుఁ విధవపోలదు నాథుఁడుగల్గియున్నయం
గనయరకాలిధూళి నధికంబగు పావనపుణ్యసంపదల్. 90

సీ. కామినీమణికి మంగళసూత్ర మేచాలు
శృంగారముల కెల్లఁ జెలువొనర్ప
ధవళలోచనకు నైదువతనం బేచాలు
వైభవంబుల కెల్ల వన్నె వెట్ట
నంబుజాననకుఁ బుణ్యస్త్రీతనమె చాలు
రాజసంబుల కెల్లఁ దేజమొసఁగ
సతికి నాథుఁడు దృఢస్థితి నుండుటయె చాలు
భాగ్యలక్ష్ముల కెల్లఁ బ్రభ యొనర్ప

తే. నెన్నిజన్మంబులందుఁ బద్మేక్షణలకుఁ
బతిహితంబునకంటె శోభనము గలదె
యిహపరము లిచ్చు వ్రాఁ దయేశుమహిమ దెలియ
కధిపుతో వాదు లుడువఁగా నర్హమగునె. 91

క. పతి నలిగించుట దోషము
పతితో నలుగుటయు మిగులఁ బాపము సతికిన్
బతిగడచినఁ బతితోడనె
చితిలోఁ బడవలయుఁ దగదు జీవింపంగన్. 92

క. ధవుఁడుగల యన్నిదినములు
ధవళాక్షికి భోగ భాగ్య ధర్మము లొనరున్
ధవుఁ డెడలినపిమ్మట సతి
శవ మేటికి దానిరూపసంపదగరిమల్. 93

క. చిచ్చురికినసతి కెదురుగ
వచ్చు విమానములు ప్రాణవల్లభుతోడన్
మచ్చుగ భోగించును దివి
నచ్చరలేమలు భజింప నజకల్పంబుల్.

సీ. బలభేదిసతు లాతపత్రముల్ ధరియింపఁ
బావకస్త్రీ లడపములు దాల్ప
శమనభామినులు వింజామరంబులు వీవ
దైత్యసుందరులు సందడులజడియ
వరుణకామినులు కైవారముల్ సేయంగ
గాలిలేమలు పాదుకలు ఘటింప
ధనదకాంతలు రత్నదర్పణంబులు చూప
శూలిబాలికలు నివాళు లొసఁగ
తే. గరుడ గంధర్వ పన్నగాంగనలు గొలువ
నగ్నిముఖముల వెడలిన యలరుఁబోణి
మగనితోఁ గూడ దివ్యవిమాన మెక్కి
స్వర్గమున నుండు నత్యంతవైభవమున. 95

క. పెనిమిటిచితిఁ జితి నురికిన
వనజాననమహిమఁ బొగడవచ్చునె లక్ష్మీ
వనితామణితోడలపయిన్
జనువున వసియించు రాజసము తళుకొత్తన్. 96

క. పెనిమిటి చెప్పినకైవడిఁ
జన నొల్లనిభామ నరకశతములఁ గూలున్
వనజాతనేత్ర! చెప్పెద
వినుమా నీకొక్కకథ సవిస్తారముగన్. 97

సీ. పదియును రెండేండ్ల ప్రాయంబుదాననై
యింతి నే నాపుట్టినింట నుండ
మాతండ్రి పనిపూని మనుజుఁ డొక్కరుఁ డొక
కాష్ఠంబుఁ జీరఁ దత్కాష్ఠమధ్య
ముననుండి యెగసి గ్రక్కున నొక్కకీటంబు
భూమిపైఁ బడిన నాపుర్వుఁ జూచి
కాకులు పఱుఁగి చీకాకు సేయంగ నేఁ
బఱతెంచి యాకాకిపదుఃపుఁ దోలి
తే. కీటకముఁ దెచ్చి వేఱొక్కచోట నిలిపి
జలము లొకకొన్ని దానిపైఁ జల్లుటయును
వేదనలఁ బాసి యాపుర్వు సేదదేరి
పలికె ననుఁ జూచి మానవభాషణముల. 99

ఉ. ఓకరుణాకలాప! వికచోత్పలలోచన! యిప్పు డియ్యెడన్
గాకులు చంపకుండ ననుఁ గైకొని కాచిన నీకృపాగుణం
బేకరణిన్ వచింపఁదగు నేఁ దొలుపుట్టువునందు భర్తపైఁ
గాఁక నొనర్చినట్టి ఘనకల్మషముల్ విను నీకుఁ జెప్పెదన్.
తే. అంబునిధితీరమున నగ్రహార మొకటి
కలదు మాణిక్యపుర మన గణుతి కెక్కి
యాపురంబున వేదశాస్త్రాగమప్ర
వీణుఁ డననొప్పు నొప్పెడు విష్ణుశర్మ. 100

క. ఆవిష్ణుశర్మపుత్త్రుఁడు
భావజనిభమూర్తి నాకుఁ బతి యై యుండన్
శ్రీవెలయఁ బద్మనాభుఁడు
కేవలవిటచక్రవర్తి కీర్తింపంగన్. 101

సీ. చదువుతోడిదొసంగు చాలించె మునుమున్న
తీర్థమాడెద నన్న తెర్వు వదలె
సంధ్యాద్యనుష్ఠానసత్క్రియల్ పోకార్చె
జపహోమతంత్రముల్ చక్కఁబెట్టెఁ
గామశాస్త్రము లనేకంబు లావర్తించె
నసమానగతి జూదమాడ నేర్చె
నటవిదూషకులతోఁ బటుమైత్రిఁ గావించె
వింట నేయంగఁ బ్రవీణుఁ డయ్యె.
తే. మానినీవశ్యముల్ మందు మంత్రములును
మణులు మాయలు నెఱిఁగి భామామణులకుఁ
గన్నులార్పఁ దొణంగె బంగారు వెండ్లు
వెచ్చముల్ సేయఁగాఁ జొచ్చె విప్రవరుఁడు. 102

శా. ఆభూమీసురవంశసంభవుఁడు నెయ్యంబార నాప్రోలిలోఁ
దాభామాజనమందిరంబులకు నర్థంబుల్ సదా పంపుచున్
సౌభాగ్యస్థితినొందఁ బుష్పశరపూజల్ సల్పుచుండెన్ మదిన్
కో 'భోగోరమణీంవినా' యనుచుఁ గోర్కుల్ మీఱ నశ్రాం
[తమున్. 103

సీ. పోకార్చె మామగా చేకాలమును గప్పు
పట్టుపచ్చడ మొక్క ప్రౌఢసతికి
నాదరంబున నొక్కయలివేణి కర్పించెఁ
బూన్కెతోఁ జిరుదాలపుస్తెపేరు
కాంత కొక్కతె కిచ్చెఁ గనకంబుక్రియ నింట
భాసిల్లు సరిగోవ పళ్లెరంబు

వృత్తులన్నియు నమ్మి వెలయాలి కొకతెకుఁ
జిత్రభూషణములు సేయవేసె
తే. దర్శనం బిచ్చెఁ దాతలతరమునాఁటి
కట్టుబండి యొకర్తెకు నెట్టనముగఁ
బరుపుతోఁగూడ నుయ్యేల పట్టెమంచ
మర్పణముఁజేసె నొక్కశీతాంశుముఖికి. 104
క. ఇంచుకయు నే వ్రయింపక
సంచితముగ ధనము విభుఁడు సానుల కొసఁగెఁ
గుంచెన్న కూడవెట్టఁగ
మంచన మాయంబుచేసె మర్యాదలరన్. 105
క. చేపట్టఁడు న న్నెప్పుడు
పాపం బని తలఁచఁ డాత్మఁ బగలును రేయుం
గాపురుషులసంగతి దు
ర్వ్యాపారములం జరించు వలసినకరణిన్. 106
మ. ఇదిపాపం బిదిలాఘవం బిదికదుం హీనంబు దుర్వర్తనం
బిది యన్యాయపుఁగీర్తనం బిదికదుం హేయంబిదే వంచనా
స్పదమజ్ఞానములోకనిందయని యోజంగానడొక్కింతయుం
మదనోన్మత్తమనస్కుఁడై తిరుగు నమ్మర్త్యుండు ధాత్రీస్థలిం.
చ. నిలయము చక్కఁగానలికి నిచ్చలు ముగ్గులుదీర్తు నింటికిం
జెలువుఁడువచ్చినక్షణమె సేవలుసేయుచుఁ గూడుఁగూరలాఁ
కలిఁ గొనునంచు ముందఱనెకానొనరించి భుజింపఁబెట్టుదుం
దలఁపఁడు నన్ను నెంతయునఁ నానొకనాఁడుమగండు వేడుకన్.
క. కలసొమ్ము లెల్లఁ గాంతల
కలవడఁగాఁ బెట్టిపెట్టి యవి చెల్లినచో

బలువడ్డికి నప్పులుగొని
వలదువల దనంగ నధిక వ్యయములఁ జేసెన్. 109

క. అప్పులు పుట్టక పరపతి
దప్పి చరింపంగ వారతరళాక్షులు ము
న్నిప్పిచ్చినవారలు మా
యప్పులు పెట్టు మని చాల నలజడి వెట్టన్. 110

ఉ. వారలబాధచే నవయవంబులు నొవ్వఁగ నోర్వలేక మా
వారికిఁ జెప్పి మీ ఋణ మవశ్యము తీర్చెద నే నటంచు నం
భోరుహనేత్రి! నామగఁడు బోరున నప్పులవారు దానునన్
జేరఁగ నేఁగుదెంచి తనచిత్తము దైన్యమునొంద నిట్లనున్.

ఉ. కట్టిరి కొట్టి రీడ్చి రధికంబుగ లాఁగిరి గుండు ఱొమ్మునన్
బెట్టిరి చెంగఁద్రోచిరి తపింపఁగ నెండల నిల్పి రంటఁగాఁ
జుట్టినపచ్చడంబు వడిఁజూడఁగఁదోఁచిరి పట్టుకారులన్
బట్టిరి నిత్యుపాసములఁ బాలుగఁజేసిరి వీర లిందఱున్. 112

శా. కాంతారత్నమ వీవు నీకు సరియే కంజాస్య లెవ్వారు నో
యింతీ! నీవరరత్నభూషణచయం బీవేళ నా కిచ్చి నా
యంతస్తాపముఁ మాన్పఁగాఁ లయు నట్లైనన్ బ్రియం బారజే
యింతున్ వీనికి రెట్టిసొమ్ములు మనం బెంతే వికాసింపఁగన్.

మత్తకోకిల. తల్లివన్న గురుండవన్నఁ బ్రధానివన్నఁ దలంప నా
కెల్ల చుట్టము లెన్న నీవ సహింపు నాయపరాధముల్
పల్లవాధరి! నిన్నుఁ బోలినభార్యకున్ ననుఁబోలు దు
ర్వల్లభుండును లేఁడు చేసినవాఁడు నీయెడదోషముల్. 114

ఉ. మానితి వారభామినుల మానితి జూదములాడ నేఁటితో
మానితి దుష్టకర్మములు మానితి నప్పులు పుచ్చుకొంటయో

మానిని! నీమనం బలర మచ్చికతోఁ జరియింతుఁ గన్నులన్
గానకమోసపోయితి నికం బెడబాయఁగఁ జాలనిన్ ప్రియా!.

క. పతి కిహాపరసౌఖ్యంబుల
కతిశయదుఃఖము లణంప నాపత్సంప
త్ప్రతతులకు నెల్లకాలము
సతియ కదా కారణంబు చర్చింపంగన్. 116

క. విడువఁదగు సతిఁ జలించిన
విడువంగారాదు ప్రాణవిభుఁ గులసతికిన్
బడఁతికిఁ బతిభక్తి కదా
తోడివాయఁగఁ జన్నె వికచతోయజనేత్రా!. 117

ఉ. కావున నన్ను నిప్పు డధికంబగు సత్కృపమీఱఁ బ్రోవు మిం
దీవరనేత్ర! నీవనుచుఁ దెప్పుననాచరణద్వయంబుపై
వ్రాలి యున్న నిజవల్లభుమస్తముఁ బాయ ద్రోచి నే
నావిభుదోషముల్ దలఁచి యప్పుడుపల్కితి నాగ్రహంబునన్.

క. తామరసలోచనాధర
సోమరసాస్వాదమునను జొక్కుచు విలస
త్కామరతి యజ్ఞదీక్షా
ప్రేమరసోదయుఁడవైన పెద్దవు చాలున్. 119

తే. పుస్తెగట్టినయది మొద ల్పొంతఁ బోవు
ధనముఁ బ్రాయంబు వారసుందరుల కొసఁగి
యాత్రసన్న్యాస మిపుడు నీవపుగు దెంచి
సత్యములు పల్కుటలు విటచక్రవర్తి!. 120

సీ. సమదృష్టి నొకనాఁడు చక్కఁగాఁజూడవు
పేరెత్తి చీరవు ప్రియ మెలర్ప

నన్న దమ్ములు లేని దని విచారింపవు
చెలువంబునకు మెచ్చి చేరరావు
చీరసొమ్ములువెట్టి చేపట్టవైతివి
నొంటినుండఁగ భయం బుడుపవైతి
ఋతుకాల మెఱిఁగి నీహితసౌఖ్య మీవైతి
వింతసేయక గారవింపవైతి
తే. పుణ్యపాపంబు లాత్మలోఁ బూనవైతి
వగ్నిసాక్షిగఁ గైకొన్న యాలియందుఁ
బడయవైతివి తనుజులఁ బాపజాతి
వేటిమగఁడవు నీకు నే నేటియాల. 121
మ. ఇవి నాసొమ్ములు వీనిలోన మగఁడా! యేమేమి నీ విచ్చినాఁ
డవు నాతల్లియుఁ దండ్రి బాంధవులు వేడ్కల్ మీఱఁజేయిం
చిరీ, రవణంబుల్ విను వీనిలోన నొకతారంబైన నీఁజాల నీ
చెవులాకుల్ పగసేయవచ్చితివి నీచే నింత నేనోర్తునే. 122
ఆ. అనుచు విడఁగనాడి యాప్రొద్దె తనపుట్టి
నింటి కరుగు నప్పులిడినవారు
నతనిఁ గట్టి కొట్టి యాఁకలఁబెట్టుచు
నుండి రప్పు వెట్ట రోరి యనుచు. 123
ఉ. ఆయెడఁ గాలకారకుఁ డహర్పతియక్క కనకంబుపూదెవై
హాయసవీథియక్క కొలిమియందుల నెఱ్ఱఁగఁగాఁచి నీటిలోఁ
బాయకద్రోచున ట్లినుఁడు పశ్చిమవారిధిఁగ్రుంకె శీకర
ప్రాయవిధూమరేఖ లనఁబర్వె నుడుప్రకరాంధకారముల్.
సీ. గగనపల్వలసముత్కటమహాపంకంబు
నందుఁ ద్రుళ్లెడు లులాయం బనంగ

రజనీవధూటి తారకహారశోభకై
రమణఁ దాల్చిన నీలిరవికె యనఁగ
బ్రహ్మాండపటుకర్పరమున నర్కానలా
ర్చుల నుద్భవించు కజ్జల మనంగఁ
గాలధాత్రీధరాగ్రమునందు నిబిడమై
కనుపట్టు నీలమేఘం బనంగ
తే. నంధకాసురగర్వాపహారణాకంఠ
ఘటితహాలాహలప్రభ గగనరేఖ
బలిమి జగ మంతయును నింత బలసె ననఁగ
నంధకారంబు జగ మెల్ల నాక్రమించె. 125

క. ఆచీఁకటికట్లు దిగం
ద్రోచి ద్విజుం డప్పు వార్చిఁదొలఁగి యొకరికిఁ
గోచరుఁడు గాక నగర మ
హాచల దుర్గములు గడచి యరిగెడు చోటన్. 126

మహాస్రగ్ధర.

కనియెన్ గల్లోలమాలో
త్కరజనితతతాక్రాంతడిండీరపుంజం
బును ముక్తా వజ్ర నీలాం
బుజ మరకత సంస్ఫూర్తి సంశోభితంబున్
వనకోలక్రూరదంతా
వళి మకర ఝుషీ వ్యాళ మైనాకయుక్తం
బును గృష్ణా జహ్నుకన్యా
ముఖ ఘనతటినీమూర్తిభద్రున్ సముద్రున్. 127

తే. అమ్మహాంభోధిఁ జేరంగ నరుగుచోట
నవనిసురముఖ్యుఁ డీక్షించె నబ్ధిలోనఁ
గనకమయ వజ్ర వైడూర్య ఖచితమైన
కల మొకం డప్డు కన్నుల కలవుదీర. 128

క. కని యతఁ డాబేహారుల
యనుమతిఁ గలమెక్కి నదియ నప్పుడ కదలెన్
ఘనభేరీశంఖమహా
నినదంబుల నవనితలము నింగియు నద్రువన్. 129

చ. కదలి యనేకదీవు లొడికంబుగ దాఁటి పయోధిపైఁ జనన్
వదలని తీవ్రవేగమున వాయువుదాఁ బిసరెత్తినన్ భయం
బొదవఁగ నందునున్న ప్రజ లొక్కట నొక్కమహాద్రిచేరువన్
గదలకయుండగుండు లెసఁగ న్వెసవై చికుదించిరయ్యెడన్.

సీ. వరచకోరకతతీవ్రతి కన్నసత్రంబు
కలితకై రవణీవికాసలక్ష్మి
బుధగుణశ్లాఘైకభోజనమంత్రంబు
తారాంగనాముఖదర్పణంబు
పృథులాంధకారనిర్భేదనోజ్జ్వలదీప
మంగసంభూతసహాయకారి
యామినీభామాకుచాగ్రచందనచర్చ
యుదధిసంచయసదాభ్యుదయశాలి
తే. సకలలోకైకమిత్రుండు జారచోర
చక్రవాకసముత్కరోత్సాహశమనుఁ
డబ్జహితుసంగడీఁ డమృతాబ్ధిసుతుఁడు
సోముఁ డుదయించెఁ దారకస్తోముఁ డగుచు. 131

క. తెలుపెక్కె దిశల వెన్నెల
బలుపెక్కెఁ జకోరకులకు బంధువు లయ్యెన్
బొలుపెక్కెఁ దొగలు గలువలు
నలుపెక్కెం జక్కవలకు నలవిరహములకున్. 132

వ. అయ్యవసరంబున మహీసురోత్తముండు. 133

క. ఆఁకటఁ జిక్కి జలంబుల
కేఁకరి పెనుదప్పిఁ బెదవు లెండఁగ నేఁడి
ట్లీకలములోన నూరక
నాకేటికి నవయ నని మనం బురియాడన్. 134

ఉ. ఇక్కడ నీకలంబు దిగి యీయచలంబు రయంబుతో జనం
బెక్కఁగ నిందుమీఁద ఫలియింపవె చూతకపిత్థ కాదు లే
దిక్కున నైన నంచుఁ జను దెంచి మహానగశృంగ మెక్కి న
ల్దిక్కులు చూచి కాంచె నొకదిక్కున నిర్మలతోయదీర్ఘికన్.

సీ. కారండవ క్రౌంచసారస ప్రోత్కరటిట్టి
భ వ్రాతకలకలోద్భాసితంబు
రాజీవకేసర గ్రాసఖాదనమరా
ళవ్యూహకూజితాలంకృతంబు
కోమలసౌగంధికామోదబిందురా
నందితేందిందిరానందితంబు
మందానిలోద్ధూతమంజులాబ్జపరాగ
ధూళినీరాఘూతధూసరితము
తే. నతులఘునదాహదోహలాయాతగహన
గజఘటాటోపభయదఘీంకారితంబు

నమృతమయశీతతోయంబు నగుసరోవ
రంబు వోడఁగాంచి మదిలో ముదంబు నొంది. 136

క. ధరణీసురవరుఁ డపు డా
సరసిం జల్లఁగ మునింగి సంధ్యాదులు స
త్వరగతి నొనర్చి తృష్ణా
తురుఁ డై యుదకంబు గ్రోలెఁ దోడరినకఱఁకన్. 137

చ. అట చని కొంతదవ్వున ధరామరుఁ డప్రతిమానమాధురీ
స్ఫుటపరిపక్వచారుఫలశోభితచూతవనంబు గాంచి యు
త్కటమగుచున్న యాఁకటికిఁ గల్గె ఫలంబులు చాలనంచు న
చ్చటఁ బరితృప్తిగా ఫలరసంబులు గ్రోలి ముదం బెలర్పఁగన్.

క. శీతలవాయువు లోలయఁగఁ
బ్రీతిఁ శశికాంతవేదిఁ బృథివీసురుఁ డ
చ్చూతవనప్రాంతంబున
నాతతచంద్రాతపంబునందు సుఖించెన్. 139

వ. అని నైమిశారణ్యవాసులైన మునీశ్వరులకు సూతుం డెఱిం
గించిన విని యటమీఁదివృత్తాంతం బెట్టి దనిన. 140

శా. వామాంకప్రమదా! మదాహితజితవ్యాపార! పారాశర
శ్రీమార్గప్రతిపాద! పాదకటకశ్రీధార! ధారాళగం
గామూర్ధాంచితభాగ! భాగరళసంగా! సంగతాంగక్రియా
సామా! సామజదైత్యభంజన! జనస్వాతంత్ర్యకల్పద్రుమా

క. దండధరదమన! మనసిజ
చండతరామోపవిజయజయకారణ! కో
దండధర! ధరణిభృత్ఫణి
కుండలయుగ! యుగవిరామ! గుణమణిధామా!. 142

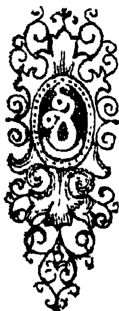
ఉత్సాహ. దేవదానవార్చితాంఘ్రిదివ్యపద్మసత్తగో
దావరీజలావగాహదక్షవాటపట్టణ
శ్రీవిహార! సామవేదచిత్రగానలోల! రా
జీవమిత్ర కైరవాప్త చిత్రభానులోచనా!. 143

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పార్వతీశ్వరవరప్రసాదలబ్ధకవితాపవిత్ర పోతయామాత్యపుత్ర సకలజనానందచర్య ప్రౌఢకవిమల్లనార్య ప్రణీతంబైన రుక్మాంగదంబను మహాపుణ్యకథ యందు నవనీశ్వరుండు విదిశాపురంబుఁ బ్రవేశంబుసేయుటయు శరత్కాలవర్ణనయు నేకాదశీవ్రతోపకరణంబును నావ్రతం బుడుగుమని మోహిని మహీపాలుని నిర్బంధించి పలుకుటయు సంధ్యావళి చనుదెంచి పతివ్రతాధర్మం బెఱిఁగించుటయుఁ గాష్ఠకీటోపాఖ్యానంబునునందు చిత్రకథయందు పద్మనాభుండను బ్రాహ్మణుని దుర్వర్తనంబును నతం డప్పులవారి మొఱంగి కలం బెక్కి చని సముద్రమధ్యశైలంబున వసియించుటయు నన్నది చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు.

రుక్మాంగదచరిత్రము

పంచమాశ్వాసము.

జంభాహితదత్తవి
రాజితకన్యావివాహరంజితహృదయాం
భోజాత! పాదపంకజ
పూజాలోకేశ! దక్షపురిభీమేశా!. 1

వ. అవధరింపు మక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునులకుం జెప్పె నట్లు సుఖనిద్రం జెందియున్న భూమీసురకుమారు నొద్దకు నొక్కదైత్యసుందరియే తెంచి నిద్ర మేల్కొలిపిన లేచి యతండు నలుదిక్కులం గలయం గనుంగొను సమయంబున.

ఉ. కాముని దీమమో మరుని కైదువయో రతిచేతిచిల్కయో
కోమలిరత్నపుత్రికయొ క్రొమ్మెఱుఁగో నవచంద్రరేఖయో
యామనిపూవుఁదీఁగెయొ జయంతునిపట్టపుదంతియో యనఁ
గామినియొప్పు విప్రునికిఁ గన్నులపండువు చేసె నెంతయున్.

ఉ. అంగనరూపు రేఖలకు నద్భుత మంది మనంబులోపలఁ
బొంగుచు నద్ధరామరుఁడు పుష్పసుగంధి! యెటుండి రాక నీ
కుం గలబంధు లెవ్వ రిటకుం జను దేరఁగ నేల నాకుఁ ద
న్వంగి! సమస్తముం దెలియునట్లుగఁ జయ్యనఁ జెప్పు నావుడున్.

క. వనిత ధరణీసుపర్వునిఁ
గనుఁగొని యిట్లనియె నాకుఁ గలతెఱఁ గెల్లన్
వినిపించెద వినుమా నె
ట్టన చల్లకు వచ్చి ముంత దాఁచఁగ నేలా!. 5

ఉత్సాహ ధారుణీసుపర్వ! బాహుదర్ప మొప్ప నిమ్మహా
దారుణాద్రి నుండి సర్వధాత్రి సంచరించఁగాఁ
దారకుం డనేటిపేరిదానవుండు బల్మిసం
సారులన్ వధింపుచుండు సంతతంబు నల్కతోన్. 6

ఉ. వానికి భార్యనై వలయువస్తువు లెల్ల నొనర్తు నిచ్చలున్
భూనుత! కామరూపమును బూనిచరింతు సుకేశియండ్రునన్
మానవభోజనుండు సతతంబు ననీతులు సేయుచుండఁగా
నేనవి చూచి యోర్వక మహీసుర! నీకడ కేఁగుదెంచితిన్. 7

సీ. కాశికాపురి నభంగపరాక్రముఁడు రాజు
గలఁడు పాంచాలశేఖరుఁ డనంగ
నతనికూఁతురు రూపవతి పద్మినీకన్య
మణిమయంబైన హర్మ్యంబునందుఁ
గల్వపాన్పున గళ్లగణతయప్పింపఁగా
నిన్నసంధ్యావేళ నిద్రవోవ
శయ్యతోడనె దానిఁ జయ్యనఁ గొనివచ్చి
సమతలరమ్యదేశమున నునిచి
తే. దానికుచకుంభయుగళంబు నాననంబు
మెఱుఁగుఁగన్నులు నీక్షించి మేను వదలి
భామ నినుఁ బెండ్లియాడి నీబంట నగుదు
సేవసేయుదు నీకుఁ నేఁ జిత్త మలర. 8

చ. వెలయకుమాత్మలోన ననువింతగఁజూడఁగఁ బోకటంచు న
త్తెలవకు లోలుఁడై యతఁడు తెల్లమిగానను నొల్లకుండు టే
నెఱిఁగి సహింపలే కెచటికేనియు నేఁగుదలంపుతోడఁ ద
త్తఱమున నేఁగుదెంచి ప్రమదంబున నిన్నుఁగొంటి నియ్యెడన్.

క. విల్లును నమ్ములు నివె యా
ప్రల్లదుఁడు ధరించునవి శుభస్థితి నీ వీ
భల్లములు ధనువుఁ గైకొని
త్రెళ్లంగా నేయవలయు దితిజాధమునిన్. 10

ఉ. భూసురవర్య! నీ వతనిఁ బోర జయించిన నీకు భార్యనై
యే సతతంబు నీమదికి నెక్కుడుగ నింపగు కామరూప ము
ల్లాసమునన్ ధరించి శుభలక్ష్ములు గల్గెడునట్లు సేయుదున్
వాసవభోగ! రక్కసునిఁ బాపునణంపఁ దలంపు సేయుమా.

వ. అనిన విని యతం డి ట్లనియె. 12

ఉ. నీతలపె ట్లెఱుంగ నగు నీరజనేత్రలు మాయజోగినుల్
పాతక లుగ్రకోపలు కృపారహితల్ కపటస్వరూపిణుల్
వీతభయల్ మహోద్ధతలు విత్తవినాశను లన్వయచ్యుతల్
చేతనహారిణుల్ కఠినచిత్తలు శౌర్యరతిక్రియాన్వితల్. 13

సీ. పతి విష్ణువర్ధను బగతు కొప్పించదా
కందర్పసేన మార్గంబునందుఁ
దనయుచేఁ బొడిపించదా శరభంగుని
వీడ్వడ శశిరేఖ విటుని దాఁచి
యనుజుఁ బుష్కసుని మిథ్యలు పల్కి కోయించ
దా పుష్పగంధి భూధవుని చేత

సహజన్ము భీముచేఁ జంపించఁజూ హిడిం
బుని హిడింబ రణాగ్రభూమియందు
తే. భర్తృహారియై లొనర్చినపాతకంబు
చేత నెంతేనిరోఁతలు చెప్ప నరిది
యన్యపురుషరతిప్రియ లజ్జవదన
లింతి! నీమాట నమ్మంగ నెట్లు వచ్చు. 14
చ. అనవుడు యింతి యిట్లను ధరామర! నిక్కము నాదుపల్కు నీ
మనమున నమ్ము కల్లలగు మాటలు పల్కితి నేని విప్రునిన్
దునిమిన పాతకంబునఁ గ్రతుక్రియమాన్పినకల్మషంబునన్
దనయువధించినట్టి దురితంబును బొందుదు శంక యేటికిన్.
ఆ. దనుజుఁ డనుము మనుట తప్పుగాఁ గొనకుమీ
పాతకుండు వీఁడు పరిణయంపు
భర్త గాఁడు నాకు బాధ రతిక్రీడ
నలరియున్న దాన వలపు మిగిలి. 16
తే. అనుచుఁ దనచేతివిల్లు నయ్యంప దొనయు
భూసురునిచేతి కిచ్చినఁ బూని విప్రుఁ
డసుర నవలీలఁ దునిమెద నంబుజాక్షి!
చూడుమా! నీవు నావుడు సుదతి యలరి. 17
క. వసుధామరేంద్ర! దానవు
నసమున సమయింపు దేని యంతియ చాలున్
బసుల మఱలించినాతఁడె
యొసఁగఁగ నర్జునుఁ డనంగ నెఱుఁగుదు మె కదా. 18
క. నావుడు మది నుబ్బి మహీ
దేవుఁడు విల్లెక్కువెట్టి దిక్కులు పగులన్

గావించె గుణధ్వనిఁ ద
ద్రావంబునఁ గర్ణయుగము వ్రస్సినఁ జెలుచన్. 19

ఉ. వాలుమగంటిమిన్ దనుజవల్లభుఁడల్కవహించియొవ్వఁడో
శైలమునన్ గుణస్వనముసల్పెనుబాపురె! వంటయింటఁగుం
దేలిదెచొచ్చె రక్తములు తీవ్రతఁ గ్రోలఁగఁ గల్గె నంచు ను
త్తాలశరాసనాంచితగదాముసికాసిముఖాయుధాఢ్యుఁడై.

తే. పద్మినీకన్య నట్లనె పాన్పుమీఁదఁ
గదలకుండంగ నియమించె గర్వ మెసఁగ
నసుర పఱతెంచి కాంచెఁ దదగ్రమునను
గేళికడ నున్న విప్రు నక్షీణబలుని. 21

చ. కనుఁగొని తీవ్రరోషమునఁ గన్నుల నిప్పులు రాల నోరి నా
వనితకుఁ గన్నులార్ప నిటు వచ్చినవాఁడవె నిన్నుఁబట్టి చ
య్యనసమయింతునంచు నిశితాస్త్రము లేసినపద్మనాభుఁ డు
క్కననవిద్రుంచివైచియలఘుప్రదరంబున నేసె రాక్షసున్.

క. బలునారస మసుర మహా
బలముసఁ జాపమునఁగూర్చి పాఱుని మేనన్
జొనిపిన నందుఁ జలింపక
నిలిచి ధరామరుఁడు చాపనిపుణత వెలయన్. 23

క. పదియును నిరువదియును ము
ప్పదియును బాణంబు లసురపై నేసిన నా
త్రిదశరిపుఁడు పూసినబా
రిద మనఁగా రుధిరములు ధరిత్రిం బరఁగెన్. 24

ఉ. అంతటఁ బోక విప్రుఁడు లయాంతకుక్రైవడి నల్గి చాప మిం
తింతలుఁజేసి బాణము లనేకము లొక్కట నారిఁగూర్చి య

త్యంతరయంబునం బరప నంగములెల్లను దూరిపోయి వాఁ
డంతకుపట్టణంబు దరియంజని క్రమ్మఱ వచ్చె ధాత్రిపా. 25

తే. ఒండువిలుపూని యతిదర్ప మొలయ నగ్ర
జన్ముఁ గని కూటికూరకు చంద్రహాస
మలవుమైఁ బూనఁబడెనంచు నశనికల్ప
మగు శరం బేసి యార్చె నయ్యసురవరుఁడు. 26

క. పూనిక సురల జయించెడు
దానవులకు మనుజు లెంత తలపోయఁగ దు
ర్మానవ! గుడి డిగమ్రింగే
వానికి నలనంది పిండివడియము గాదే. 27

క. నాబాహుబలిమి కోర్వఁగ
నీబల మది యెంత త్రుంతు నెఱ నీశుణామే
నాబలిమి నేల పెనఁగం
గా బాపనపోటు కప్ప కాటుం గలదే. 28

క. కొంచెపువిలుఁ గొని న న్నెది
రించంగా లేవు తలధరిత్రి న్వినవే
మంచున కిడిన తుషారము
లెంచంగాఁ గాడివేట్ల కేక్రియ నోర్చున్. 29

శా. ఈడ్రాఁ బోరఁగలేవు బాపఁడవు నీ విస్సీ! రణక్రీడకుఁ
దోడ్రావల్లన శౌరివచ్చిననియుఁ ద్రుంతుఁ మనుష్యాధముల్
జోడ్రా నన్నెదిరింప శూలధరుఁడుఁ జాలండు వీరుండవై
చూడ్రా నాశరజాలవృష్టి సమరక్షోణిస్థలిఁ భూసురా!. 30

క. అనవుడు విప్రుఁడు దైత్యుని
గనుఁగొని తత్సాయకంబు ఘనశస్త్రముచే

దుసుమాడి నయనములఁ గెం
పిసుమణఁగుగ నాగ్రహించి యిట్లని పలికెన్. 31

శా. వేఁడ్రా బాపఁడు బాపనిం గెలువఁగా వీరుం డొకం డిద్ధరన్
లేఁడ్రా పుట్టినవాఁడు పుట్టినదిగో లెన్విల్లు నీ జంకెనన్
బోఁడ్రా పంతులుమాని శౌర్య మెసఁగన్ బోట్లాడ రా భూసురున్
నీఁడ్రా నిన్నిఁకఁ దొల్గిటట్టుమనఁగా నీకొండపై నెచ్చటన్.

చ. వదగులుపల్కినంతటనె వచ్చునె ధైర్యము శౌర్యవృత్తి నీ
కొదవినఁజక్కనై నిలువు మోరినిశాచర! యిన్నగంబునన్
మదిమదినుండినేఁడునను మార్కొనియెందుల కేఁగవచ్చునీ
మదమణగింతుఁబో రహనుమంతునిముందఱఁ గుప్పిగంతులే.

క. వలవదు రాక్షస! సమర
స్థలమున గర్వించ బాహుదర్పంబున నీ
యిలఁ దాడిఁ దన్ను నారల
తలఁ దన్నినవారుగలరు తలపోయంగన్. 34

శా. నీచా! నీ విటు పల్కినంతనె మహీ న్నీ శౌర్య మొప్పారెనా
వాచాపౌరుషముల్ త్యజించిభుజగర్వంబొప్పసంగ్రామమున్
వైచిత్ర్యంబులఁజూపుచిత్తమునఁబాల్మిన్ బల్మియున్ మీఱఁ
గా, 'కాచింతా మరణేరణే' యనినవాక్యంబుల్ విచారించరో.

క. రాత్రించర నిసుఁ డుసుమక
ధాత్రీసురుఁ డేల చను "నిదం బ్రాహ్మ్య మిదం
క్షాత్ర" మను పలుకు గావా యీ
మాత్రమునకు బిరుదు లేల మాకుం జెప్పన్. 36

వ. అని పలికి తత్క్షణంబ. 37

లయగ్రాహి.

అమ్మహితవిక్రముఁడు నమ్మనుజభోజియు మ
నమ్ములను గ్రోధ ముదయ మ్మగుచు మీఱన్
హుమ్మనుచు డాయుచు శరమ్ము లరివోయుచు ర
యమ్మెసఁగ నేయుచు జవ మ్మెసఁగఁగా నొ
క్కమ్మడిఁ బరాక్రమమున మ్మెఱసి రక్తములు
గ్రమ్ముకొని మేనులఁ గరమ్ము దిగజాఱన్
రమ్మనుచుఁ జీరుచు జవమ్మెసఁగ నుగ్రసమ
రమ్మపుడు నేసిరి బలమ్ములు సెలంగన్. 38

క. పులులక్రియ నుగ్రసింహం
బులకరణి మదేభయుగముపోలిక శరభం
బులపగిదిఁ గ్రూరభుజగం
బులకైవడిఁ బోరి రధిక భుజబల మొదవన్. 39

క. అవనీసురుండు శరలా
ఘవమున నిశితాస్త్ర మేసి గ్రక్కున దైత్య
ప్రవరుని చాపము ద్రుంచెను
ధవళేక్షణ యగు సుకేశి తనమది మెచ్చన్. 40

సీ. చాపంబు తుమురైనఁ జలమున దైత్యుండు
శూలంబు వైచినఁ జూచి విప్రుఁ
డది నాల్గుశరములఁ బదివ్రక్క లొనరింప
ఘనగదాదండంబు గొని రయమునఁ
దలమీఁదఁ గొట్టినఁ దప్పించుకొని పాఱుఁ
డెదురుటొమ్మునఁ గ్రుచ్చెఁ బ్రదర మొకటి

యసుర యంతట జవం బడిగి యంతటఁ దేరి
పటుకఠారమునఁ గోపమునఁ బొడిచె
తే. నాకఠారంబు ద్విజుఁడు రెండంబకములఁ
దునుక లొనరింప మానుషాదుండు వాలుఁ
బలుకయునుఁ బూని కవిసిన బ్రాహ్మణుండు
నమ్మహా రాక్షసుని మస్తమపుడు ద్రుంచె. 41

ఉ. రక్కసు నక్కసుగ్రసమరంబునఁ గీటణఁగించి ముందటన్
జక్కఁగనున్న భూమిసురసత్తముఁ గన్గొని మోద మొప్పఁగా
నక్కమలాక్షి కౌఁగిటఁ బ్రియంబునఁ జేర్చి యనంగ కేలిసొం
పెక్కఁగ నోలలార్చి దనయిచ్చకువచ్చినయట్టి చోటులన్.42

వ. అయ్యవసరంబున. 43

మత్త. తార లొక్కటవిచ్చె భృంగకదంబముల్ చెలరేఁగఁ గా
సారవీథులఁ బువ్వుఁ దేనెలు జారెఁ బుష్పలతావళిన్
గైరవంబులు వాడెఁ జంద్రుని కాంతి వెల్వెలఁబారె సం
భోరుహాప్తుఁడు గానఁగా బడెఁ బూర్వశైలతటంబునన్. 44

సీ. వనజాతకహ్లార వనజాతయుతసరో
వరవీచికలమీఁద వ్రాలి వ్రాలి
కలకంఠశుకశారికాకంఠ కాకలీ
కలితచూతములపైఁ గ్రాలి క్రాలి
మల్లికామాధవీమందారనూతన
సూనగంధములపై సోలిసోలి
కేలివనాంతకం కేళిశాఖాశిఖాం
దోళాంగణాళిఁ బోఁ దోలితోలి

తే. యల్లనల్లనఁ జనుదెంచె నలసగతుల
భావభవసంగరాయాసభామినీకు
చాగ్రసంజాతఘర్మంబు లణఁచి యణఁచి
చందనపుఁగొండపైనుండి చల్లగాలి. 45

మ. ధరణీదేవునిఁగూడి యప్పుడగురుదందఱ్ బద్మినీకన్యఁగా
న్వరసాలాంఘ్రిపమొద్దకేఁగఁగరుణన్ వామాక్షినీక్షించియా
దరమొప్పంగసుకేశి! యోయబల! యీధాత్రీసురుండుగ్రసం
గరభూమిన్ బడనేసెఁదారకునికన్ గైకొమ్ముసౌభాగ్యముల్.

క. పడఁతీ! నీతలిదండ్రుల
కడకుం గొనిపోదు నిన్నుఁ గలఁగకు మని యా
జలజాతనేత్రఁ బద్మిని
నొడఁబడఁగాఁ గారవించి యుచితప్రీతిన్. 47

ఉ. తా నొకహంసియై విభునిఁ దామరసాక్షిఁ వహించి నిచిరం
యానమునన్ మహాంబుధిరయంబునఁదాఁటి తదగ్రసీమసో
పానమణిప్రభాపటలభాసురగోపురహర్మ్యమంటపా
స్థానముఁగాశికాపురము దవ్వులఁగాంచెముదంబెలర్పఁగాఁ.

ఆ. అచట పద్మనాభు నాపద్మినీకన్య
నవని డించి యెప్పటట్ల చారు
మూర్తిఁ దాల్చియున్న ముగ్ధేందుముఖిమూర్తి
వసుధ లోచనోత్సవం బొనర్చె. 49

ఉ. ఆకనుదోయిచెల్వు వికచాబ్జములందు మెఱుంగులందు లే
దాకుచభాతి జక్కవలయం దిభకుంభయుగంబునందు లే
దాకచదీప్తి నీలమణులందు ద్విరేఫచయంబునందు లే
దాకలకంఠిరూపమహిమాతిశయంబున కెవ్వరీడిలన్. 50

క. తిన్ననిపిఱుఁదును దఃఱుమును
జన్నులు గన్నులును ఘనత సంపాదింపన్
గన్నియకు వెన్క ముందఱ
నున్నతి నే వర్తి లేక యొరపు వహించెన్. 51

వ. అపుడు సుకేశి పద్మనాభునిం జూచి యిట్లనియె. 52

మ. ఇది వారాణాసి జహ్నుకన్య యిదె సంవీక్షింపుమా శోభన
ప్రదునిఁ డుంఠివినాయకుం గొలువు సద్భక్తిన్మహాభైరవున్
మదిలోఁ గైకొను మాదికేశవుఁ దలంపన్ మేలు చేకూరు న
ల్లదిగో శ్రీమణికర్ణికాహ్రదము పుణ్యశ్రేణివిప్రోత్తమా! 53

సీ. వింధ్యశైలంబున వింధ్యవాసిని కాంచి
గామకోటి యవంతిఁ గాళరాత్రి
శ్రీగిరిభ్రమరాంబ చిద్యోగినీశక్తి
యేకచక్రపురి ననేకవీర
బాలభూస్థలియందు వైష్ణవి పురుహూతి
పీఠను గోల్పురి పీఠలక్ష్మి
కొల్లాపురమ్మునఁ గోమలి శ్రీదేవి
మేరుకామాక్షి కాశ్మీరవాణి
తే. లంకశాంకరి సింహవిహార మఱియు
మండలికశాంతవాటిని మాణికమ్మ
కన్యకాకుబ్జమునఁ గన్యకారిణిఁ బఱఁగుఁ
గరుణమీఱు విశాలాక్షి కాశియందు. 54

సీ. దేవేంద్రభోగంబు నేఁగింపఁడుగదా
కాశిలోపలఁ జావఁగలిగినతఁడు

ధననాయకత్వంబు ప్రస్తరింపఁడుగదా
కాశిలోపలఁ జావఁగలిగినతఁడు
గంధర్వసౌఖ్యంబు కాను సేయఁడుగదా
కాశిలోపలఁ జావఁగలిగినతఁడు
నాకలోకసుఖంబు నోకిలింపఁడుగదా
కాశిలోపలఁ జావఁగలిగినతఁడు
తే. గరుడ ఖేచర యక్ష రాక్షస భుజంగ
సిద్ధ విద్యాధరోల్లాసశ్రీవిభూతి
తోత్తువలెఁ జూడఁ డోకనాఁడు దూరముననె
కాశిలోపలఁ జావంగఁ గలుగునతఁడు. 55

ఉ. ఎంగిలిఁ దిన్న పాపము మహీసురహత్యయును సన్యకామినీ
సంగమదుష్కృతంబు మఖశాసనదోషముమాతృమస్తకం
బంగనఁగొట్టివైచినయఘావళిఁ బాయును విశ్వభర్తపై
రంగగు కాశికాపురవరంబున నిల్చుటఁ జేసి భూసురా!. 56

ఉ. ప్రాణముతోడనుండిబహుభంగులఁబుణ్యములాచరించియుం
బోణిమిగాఁగ మోక్షమును బొందుటదుర్లభ మగ్రజన్మ! వా
రాణసియందుఁ జచ్చినుకరంబుగఁగాంచుసమస్తజంతువుల్
శాణవిరించికిం బడయరాని వృషధ్వజరూపసంపదల్. 57

క. విష మెక్కుఁ దలకు మెసఁగిన
విష మమృతంబై తనర్చు విషమాస్త్రుపుఁ వి
ద్విషుఁడై యణంగుఁ గాశీ
విషయమునఁ దెగినజంతువిసరంబులకున్. 58

చ. కరి కరి తోలు గప్పు నురగం బురగంబుధరించు శాశ్వతం
బిరవుగ శాక్వరంబుగనియెక్కుమృగంబుమృగంబుడాల్చు

భూ, సురవర ! కాశిలోనధికసు ప్తి వహించినతత్క్షణంబ యే
పురముల కివ్విభూతి పరిపూర్ణతనొందుఁ దలంచిచూచినన్.

శా. శ్రీవిశ్వేశ్వరుసాటిదైవమును గాశీక్షేత్రముంబోలఁ బు
ణ్యావాసంబును జహ్నుకన్యసరిభవ్యంబైనతీర్థంబుఁ దే
జోవిభ్రాజితివిశాలనేత్ర కెనఁగాఁజూపఁగా మహాశక్తియుఁగా
భావింపఁగా సమసూరుచె ట్లఖిలభూభాగంబునన్ భూసురా!.

సీ. కల్పవృక్షము లిందుఁ గల భూరుహాము లెల్ల
సిద్ధలింగము లిందుఁ జిడిపిరాలు
కామధేనువు లిందుఁ గల గోగణము లెల్లఁ
బటుసుధాంబుధు లిందుఁబల్వలములు
గంగాసమము లిందుఁ గల నిర్ఝరము లెల్ల
నమరు లిందుఁ జరించు నంత్యజనులు
ఖగకులాధిపు లిందుఁ గల మశకము లెల్ల
సంజీవిలత లిందుఁ గుంజసమితి

తే. పరసవేదులగను మిందుఁ బజ్జ గోచ
రంబు లగుచున్న గండశైలంబు లెల్లఁ
గమలగర్భునకైన నీకాశిమహిమ
ప్రస్తుతింపంగవచ్చునా ప్రాభవమున. 61

క. కాశీసంస్మరణంబును
గాశీదర్శనముఁ గాశికానివసనముఁగా
గాశీమరణము గలనరుఁ
డాశంభునిరూపుఁ దాల్చు నాశ్చర్యముగన్. 62

మ. అని కాశీనగరప్రభావము ప్రియం బారంగ నాపద్మనా
భునకుఁగా జెప్పెను కేశిశానుద్విజుఁడుఁగా భూపాలపుత్రిం బ్రియ

బున భాగీరథిఁ దీర్థమాడి కరుణాంభోరాశి లోకత్రయా
వనునిం గాంచిరి విశ్వనాథుని మణిద్వారైక మార్గంబునన్.

సీ. తమ్మటధ్వనులు మృదంగనినాదముల్
శంఖస్వనములు నిస్సాణరవము
లాతపత్రములు సింహాసనంబులు దోమ
తెఱమంచములు మణిదీప్తతతులు
పంచఘంటలు పైఁడిపల్లేరంబులు చామ
రంబులు చిత్రవర్ణధ్వజములు
ముత్యాలపచ్చడంబులు మేలుకట్లును
నిలువుటద్దము లింద్రనీలవేదు
తే. లంగనాజనకలకలం బతివినోద
రథగజవిమానతురగగోవ్రతతు లమర
నలరు నాదేవు దేవాలయమ్ము సొచ్చి
విశ్వనాథుని దర్శించి వేడ్కతోడ. 64

మ. పదపద్మంబులకుఁ బ్రణామములుసద్భక్తిఁ సమర్పించి యో
త్రిదశేంద్రార్చిత! పార్వతీశ్వర! మహాదేవా! శరన్మేఘపా
రద కర్పూర పటీర హీర హిమతారా చంద్రసంకాశ! మా
హృదయంబుల్ భవదంఘ్రిలీనములుగావీక్షించుమి శ్వేశ్వరా!.

చతుర్విధకందము. కాశీపురీశ! శ్రీవి
శ్వేశా! కైలాసవాస! హితపరిపాలా!
క్లేశహర! యభవ! భవభయ
నాశా! పాలింపు మము ఘనంబగుశ్రీలన్. 66

సీ. కోటిమన్మథరూప! హాటకాచలచాప!
చటులబాహాటోప! శరణుశరణు

శ్రుతిచతుష్టయఘోట! శుభ్రగంగాజూట!
జలజాసనకరోట! శరణుశరణు
వ్యాఘ్రాసురధ్వంస! వర్ణితమీమాంస!
చంద్రఖండవతంస! శరణుశరణు
భుజగేంద్రకేయూర! భువనత్రయాధార!
సద్భక్తమందార! శరణుశరణు
తే. సామజాసురమదభంగ! శరణుశరణు
శైలకన్యామనస్సంగ! శరణుశరణు
సతతకరుణాంతరాపాంగ! శరణుశరణు
శర్వ! విశ్వేశ! శివ! లింగ! శరణుశరణు. 67

సీ. కన్నతండ్రిని వక్త్రము మజ్జనపుబిందె
పంచసాయకుమేను పచ్చుపట్టె
కరటిదానవమాతృగర్భంబు బొక్కస
భుజగశాయిముఖంబు పువ్వుఁదోఁట
పాతాళభువనంబు పసిఁడిసొమ్ములపెట్టె
పద్మగర్భశిరంబు పళ్లెరంబు
పాథోనిధానంబు భరితబోనపుఁగావి
వెలిమాలిచనుగుబ్బ వీఁడుపట్టు
తే. లంజవారిల్లు నీను బల్లాడనిలయ
మశ్వరత్నంబు పశువైనయాలపోతు
నీమహత్త్వంబు దలపోయ నీక యొప్పు
కాశికాధీశ! విశ్వేశ! కలుషనాశ!. 68

తే. ఆయువారోగ్య మాకార మర్థ మార్జ
వంబు నీసేవ హరిచింతనంబు నతుల

వాక్పటుత్వంబు శుభము కైవల్యలక్ష్మి
యింద్రభోగమ్ము నిమ్ము విశ్వేశలింగ!. 69

క. పన్నగపతిభూషణ! మీ
సన్నుతపదసేవ గలుగ సద్గతికై మా
కన్నమత మరయ నేటికి
వెన్న గలుగ నెయ్యి వెదకు వేదుఱు గలఁడే!. 70

సీ. నీటఁదేలుశరంబు పాటసోలుసరంబు
ధరియింప భరియింపఁ దలఁచఁడేని
యుబ్బిపాఱినయాలు గబ్బిమీఱినతోలు
జడలందు నొడలందుఁ బడయఁడేని
యుగముగాల్చినచేదు జగముగెల్చినజోదు
గడిసేయఁ బొడిసేయఁ గలుగఁడేని
యలివేణివలిచంట వెలయాలివెలిగుంట
నుండఁగాఁ బండఁగాఁ నోపఁడేని
తే. యీడువత్తురె నీసాటి యితరమూర్తు
లవనిమండలి దేవవేశ్యాభుజంగ!
త్రిపురసంహార! జాహ్నవీతీరవాస
కాశికాధీశ! విశ్వేశ! కలుషనాశ!. 71

సీ. అని విశ్వనాథు మహాదేవు సేవించి
కాలభైరవదేవుఁ గని భజించి
డుంఠి విఘ్నేశు వేడుకఁ బ్రార్థనముఁ జేసి
శ్రీవిశాలాక్షిఁ బూజించి కొలిచి
యాదికేశవు చరణాబ్జంబులకు మ్రొక్కి
లోలార్కు హృదయంబులోన నిల్పి

సిద్ధలింగముల నూర్జితభక్తి సేవించి
ముక్తిమంటపము శాస్త్రోక్తిc దరిసి
తే. జ్ఞానవాపిమహాతీర్థచంద్రఖండ
పుష్కరేణువులం దోcగి పుణ్యమోక్ష
లక్ష్ములం జేలి ద్విజుcడు బాలామణులును
భూమిపాలుని మందిరంబునకుc జనిరి. 72

వ. ఇవ్విధంబున వార లారాజభవనంబు ప్రవేశించి నిజపుత్రికా రత్నంబునకై తదేకచింతాక్రాంతుం డై యున్న పాంచాల శేఖరమహీపాలుసమ్ముఖంబునకుం జని యారాజపరమేశ్వరు సన్నిధిని సుకేశి పద్మినీకన్య నునుచుటయు నిరీక్షించి సంభ్రమాశ్చర్యయుక్తుండై పెన్నిధిం గన్న పేదచందం బునc బ్రమోదాయత్తుండై నయనాంబుజంబుల హర్షాశ్రు కణంబులు దొలుcగం బులకితాఖిలాంగుండై తత్పుత్రికా రత్నంబు నక్కునం జేర్చుకొని యంతగపురంబునకుం గొని పోయి తన మహాదేవులుం దానును నాపద్మినీ తనూజాత వలనc దారకుండగు దానవుండు దన్నెత్తుకొని సముద్ర మధ్యశైలంబునకుం జనుటయుc బద్మనాభునిచేతం దార కుని సుకేశిచంపించుటయుc దనయున్నరసాలభూజంబు చక్క టికిం బోనేcగుదెంచి వారిరువురుc దన్ను వెలువకుమని యూరార్చి సుకేశి కామరూపిణి యగుటంజేసి తానొక హంసి యై విప్రకుమారునిం దన్నును వహించి వారాణసీ క్షేత్రంబునకుం దెచ్చుటయు నెప్పటియట్ల స్త్రీరూపంబు వహించి తమసముఖంబునం దన్నునుచుటయుc దెలియc జెప్పిన విని యారాజవరేణ్యుండును నతనిమహాదేవులు

సంతోషభరితాంతరంగు లై పద్మనాభుని సుకేశిని దమ సమ్ముఖంబునకు రావించి కనకాసనంబుల నునిచి రత్నభూషణ దివ్యాంబరంబులు గట్ట నిచ్చి సవినయంబున నభూపాల శేఖరుం డి ట్లనియె. 73

శా. ఓవిప్రోత్తమ! నేను నాసతులు నీ యుత్పుల్లపత్రాక్షికై
భావంబుల్ ఘనశోకవహ్నులఁ దపింపన్ వేగుచున్నట్టిచో
నావిశ్వేశ్వరదేవదేవుఁడు విశాలాక్షిన్ మమున్ బ్రోవఁగా
నావిర్భావమునొందినట్లిపుడు మీరాశ్చర్య మేతెంచుటల్.

క. రక్కసు నాయోధనమున
నుక్కణఁచి మదీయపుత్రి నోగిఁ గాచి మమున్
గ్రక్కున రక్షించిన మీ
చక్కని కారుణ్యరసము చను వర్ణింపన్. 75

తే. మీరొనర్చిన యీయుపకారమునకు
మగుడ నుపకార మొనరింప మావశంబె
నన్ను రాజ్యంబు ప్రజలఁ బ్రసన్నబుద్ధి
నీయధీనంబులుగఁ బూని నిర్మలాత్మ!. 76

సీ. ఈపాప నిచ్చెద నిల్లాలిఁగా నీకుఁ
బరిణయంబుగఁ గొమ్ము పద్మనాభ!
యని బంధువర్గంబు నాప్రొద్దె రావించి
పురము శృంగారించి భూరిమహిమఁ
జరణముల్ గడిగి భూసురకుమారకునకుఁ
బట్టాంశుకము మధుపర్క మిచ్చి
తగుముహూర్తంబునఁ దనకూర్మిసుత నలం
కారపూర్వకముగ ధారవోసి

తే. విసుతి కెక్కిన కళ్యాణవేదిమీఁద
సప్తపదములు ద్రొక్కించి చంద్రముఖులు
ధవళములు పాడ ద్విజులు మంత్రములు చదువ
రాజహోమంబు సేయించె రాజవరుఁడు. 77

చ. కమలదళాక్షి నేత్రములఁ గాటుకదైచనుదోయి నింద్రనీ
లమణులహారమై యలకల న్వికచోత్పలదామమై ముఖా
బ్జమున ద్విరేఫమై నుదుటఁ జక్కని కస్తురిబొట్టుచందమై
యమరె నవీనహోమసముదంచితకోమలధూమమయ్యెడన్.

ఉ. తనయకు భూసుపర్వునకుఁ దత్పరబుద్ధి మహీవిభుండు కాం
చనమణిభూషణంబు లరణంబులుగా నిడి యన్పఁ బంపినన్
వనితల నిద్దఱన్ గొనుచు వారణ ఘోటక దాస చేటికా
జనములతోడ నాకడకు సమ్మతి మత్పతి వచ్చె వేడుకన్. 79

మ. తన కే మున్నొనరించినట్టి యపరాధంబుల్ విసర్జించి చం
దనవస్త్రాంబరభూషణప్రకరముల్ నా కర్థితో నిచ్చి మ
న్ననమీఱన్ దన యేలుగ్రామమునకున్ మావారితోఁ గూడఁ
జయ్యన గొంపోయి సమస్త భోగముల నిత్యంబున్ బ్రపో
[షింపుచున్.

తే. కొంతకాలంబునకు విప్రకుంజరుండు
దివికి నేఁగిన మఱికొన్ని దినములకు
మగని కేఁ జేసినట్టి దోషములు దలఁచి
తాపశీలంబు విడిచితిఁ దక్షిణాంబ. 81

సీ. ఉపవాసనియముల బిట్టొరలఁగా నుడికించి
మాటశాల్యులలందుఁ గుదియఁగట్టి
గంపసుక్కలచేతఁ గండలు కఱపించి
చట్రాతిపై మేను చదియఁగొట్టి

క్రొవ్వాఁడిశరములఁ గ్రుచ్చి పారఁగ వైచి
పలలంబు లుక్కుఁజంపములఁ గోసి
నిప్పుల యేటిలోనికి నుగ్రముగఁ ద్రోఁచి
నిగుడు పెన్మంటల మొగము గాల్చి
తే. దండహస్తుండు మఱియు బాధలను బెట్టి
కట్టకడపట వెయ్యేండ్లు కాష్ఠకీట
కముగఁ బుట్టించె నని తనకలుష మెఱుఁగఁ
జెప్పి యాపుర్వు నన్ను వీక్షించి పలికె. 82

తే. జలజలోచన! మాఘమాసమున నీవు
తీర్థమాడిన నొకనాఁటి తీర్థఫలము
నాకు దయసేయు మట్లైన నాకమునకుఁ
జనుదు నెమ్మేను దాఁఱఁగి తేజంబుతోడ. 83

చ. అని ననువేఁడుకొన్నఁ బ్రియమారఁగనట్లనె చేసితిన్ గయుం
బునసదియున్ వినూత్నమణిభూషణరాజిఁ దనర్చి పొల్పుగాఁ
గనచెలువంబు దాల్చి కనకప్రభలీల విమానమెక్కి యా
య్యనిమిషరాజధానికి మహావిభవంబున నేఁగె వేడుకన్.

మత్త. కావునన్ దరళాయతాక్షి! మగండ దైవము నాథునిన్
గారవంబున ధిక్కరించినఁ గల్మషంబును నొందు రా
జీవలోచన! వాదులాడక చేయనిమ్ము వ్రతమ్ము ధా
త్రీవరుం బ్రమదంబెలర్ప మదిం జలంబు త్యజింపుమా. 85

సీ. అని యిట్లు ప్రీతి సంధ్యావళిదేవి ప
తివ్రతాధర్మంబు దెలియఁబలుక

విని మోహినీకాంత తనమదిఁ గోపించి
కల్మషం బెఱిఁగిన గరిత వగుదు
భామ! నే నిను బుణ్యపాపముల్ దెలియఁగాఁ
జెప్పుమన్నది లేదు సిగ్గుమాలి
పిలువని పేరంటమలవున్నై నిందలు
నవ్వఁగాఁ బఱితెంచి నడుమఁ జొచ్చి
తే. మగనిముందఱ నిపుడు నీమహిమ నెఱపి
కతలు సెప్పెదు వినుమంచుఁ గాఱులఱచు
నేర్పు గలుగుట గనుఁగొంటి నేర్పడంగ
వలవ దిచ్చోట నుడుగు నీవాక్యసరణి. 86
తే. అవనిపతితోడ నే మాటలాడుచోట
భామ! నీవాడుమాటలు పనికిరావు
కంచునిస్వాణములు భోరుకలిగి మ్రోయ
నక్కవాద్యంబు లెక్కడి కెక్కుఁ జెపుమ. 87
క. ఎమ్మెలు నాముందఱనా
యమ్మక్కరో! చెల్ల "వగ్రహారములోనన్
దమ్మళిజాస్యము" లన్నవి
ధ మ్మిపుడు నీవలన నాకుఁ దథ్యం బయ్యెన్. 88
క. హాసంబుగాని చెఱచదు
మాసుము నీయగపులనను మాడును వెఱవం
గా నేల "యుద్దు బెదరిస
గానుగునకు బెదరు గలదె" గణుతింపంగన్. 89
క. నీయుద్దగట్టిమాటల
నీయెడఁ బని లేదు నిల్వ యెప్పటివలెనే

చీయన్నఁ గడమ రాగము
సేయుదురా యెఱుకగల్గు చేడియ లెందున్. 90

క. నీనుడువుల కే నడు గెం
దైనను దాఁట నని సత్యమాడెను గౌరి
జాని విన విభుఁడు నేఁడా
సూనృతమెటువోయెఁ దలఁచిచూడఁగఁ దరళా!. 91

మ. అని సంధ్యావళిదూఱఁబల్కి—నరనాథాగ్రేసరుంజూచి య
వ్వనితారత్నముభూమిపాల! తగవా వాక్యోపవాక్యంబు నీ
వును నీనూర్వురుభార్యలున్ వరుసవావుల్దప్పి నాతోడనె
ట్టనసల్పం బరికింపఁగావలదెయుండందొంటివాక్యంబులన్. 92

క. శర్మమునసుండి నీపై
నర్మిలిఁ జనుదేర నేల యనవనిప! "బుద్ధిః
కర్మానుసారిణీ" యను
నిర్మలవచనంబు తప్పునే యెందైనన్. 93

వ. అని పలికి మఱియును. 94

ఉ. బొంకినఁ బాతకంబొలయు బొంకిన నాశమునొందుఁబుణ్యము
ల్బొంకినరోగముల్ వొడము బొంకిన నిర్మలకీర్తి హీనమౌ
బొంకిన లక్ష్మి వాసి చను బొంకిన నాయువణంగుఁ గావునన్
బొంకుదురే మహాత్ములు ప్రభుత్వముదప్పి నరేంద్రశేఖరా!.

సీ. అంత్యజన్మునితోడ నన్నృతంబులాడినఁ
జరియించుఁ బదియేండ్లు జమునివీఁట
శూద్రుతో మిథ్యలు సోఁకనాడిన సల్వ
దేఁడులు నివసించు నినజువీఁట

నైశ్యులతోడ నసత్యవాక్కులాడిన దండ
ధరుప్రోల నూతేండ్లదాఁక నిలుచు
క్షత్రియాన్వయునితోఁ గల్లలాడిన దశి
నోళు లోకమున వెయ్యేఁడు లుండు
తే. నవనినిర్జరుతో మృష లాడెనేని
నరకముల నొందు లక్షజన్మముల నరుఁడు
పుణ్యసతితోడ బొంకులు బొంకి యగణి
తాబ్దములు రౌరవంబులయందుఁ బడును. 96

సీ. చిరభక్తిఁ దీర్థముల్ సేవించుపుణ్యముల్
సత్యవాక్యమునకు సవతురావు
ఘనతులాపురుషంబు గావించుపుణ్యంబు
సత్యవాక్యమునకు సవతురాదు
కలకాలమును దపంబులు సేయుపుణ్యంబు
సత్యవాక్యమునకు సవతురాదు
ధృతి శతక్రతువు లర్థి నొనర్చుపుణ్యముల్
సత్యవాక్యమునకు సవతురావు
తే. దేవతాపూజలును భూమిదేవపాద
పూజలును సేయుసతిశయపుణ్యఫలము
సత్యవాక్యమునకు నెన్న సవతురాదు
మనుజుఁడును వాఁడు సత్యము మరువరాదు. 97

ఉ. సత్యముఁబోలుధర్మమును శాంతముఁబోలుఁదపంబుసాధుసాం
గత్యముఁబోలు లాభము నగర్వముఁబోలుగుణంబునన్నతా
పత్యముఁబోలుమోదము కృపామతిఁబోలఁగఁ దీర్థముల్ బుధ

స్తుత్యముఁ బోలు భాగ్యము వసుంధరఁగల్గునె రాజశేఖరా!.

శా. శ్రీలక్షించుసమస్తరాజ్యసుఖముల్ జిత్రంబుగాడించి యి
ల్లాలిం బిడ్డని నమ్మి మాలనికి బంటై యుక్ హరిశ్చంద్రభూ
పాలగ్రామణి యెల్లలోకములకున్ బ్రఖ్యాతిగా సత్యముల్
బాలింపండె నిలింపవర్గము నుతింపన్ రాజచూడామణీ!.

క. పాటకు సత్వము శ్రుతి గడి
గోటకు సత్వంబు సమతఁ గొల్చెడిసైన్యం
బాటకు సత్వము తాళము
మాటకు సత్వంబు నిజము మనుజాధీశా!. 100

ఆ. శమము లేనితపము సతిలేనిసౌఖ్యంబు
పతిహితంబు లేని భటునిసేవ
పాత్ర మెఱుఁగ నీవి పగ దీర్పఁగాలేని
బలిమి నిజము లేని పలుకు లేల. 101

క. కులసతికి వన్నె మానము
కలిమికి వితరణము వన్నె కదనంబునకున్
దలకమిరొ వన్నె భటునకుఁ
బలుకునకు నిజంబు వన్నె పార్థివముఖ్యా!. 102

క. "అకలంక నానృతాత్పా
తకం పరం" బనుచు సూనృతం బెప్పుడు ద
ప్పక నిర్వహించుఁ గావునఁ
బ్రకటింపుము నీవు సత్యఫణితి నరేంద్రా!. 103

సీ. పరమేశ్వరుని ప్రోలఁ బరిణయకాలంబు
నందు నాడినసత్యమాత్మ నిలుపు

నేను నామానిసుల్ నీమాట యనురక్తిఁ
జేసెద నంటివి సేయనయితి
నిన్నుఁ బాసి నిముసమేనియును నుండఁగఁజాల
నను గారవించఁగాఁ జనదె నీకు
నేమిటి కార్తిక మేటి యేకాదశి
యేమిటి యుపవాస మేటివ్రతము
తే. నన్నుఁ గొనివచ్చునపుడు భూనాథ! నీవు
నీకుఁ గలుగు వ్రతంబులు నియమములును
తెలియఁజెప్పిన నిన్నాళ్ల తెరిచూతు
భూప! వలవదు సన్నింత బూమెసేయ. 104

చ. ఎటువలె బ్రహ్మ నన్ను సృజియించెనొ కాని వ్రతంబు చెప్పినన్
వటతటనాడు దేహము వృథా యెడరుందల యేర్చుచుండు నే
మిటికి కలయింపనన్ను రమియింపఁగ రాక వ్రతంబులంచు నీ
విటువలెఁ బల్కఁగాఁదగునె యేసుఁగ నెక్కియు దిడ్డిదూరగన్.

క. కంతుని బూజింపుము సుతు
నింతేటికిఁ బూజ సేయు మిలపై వ్రతముల్
చింతింప నేల నృప "ం
జ్యాంతే నరకం వ్రజంతి" యనఁగా వినవే!. 106

క. తెలుపంబు జపవ్యసంబును
దలఁగినచో నీవు నన్నుఁ దలఁచెదె మదిలోఁ
దలఁచు గగుర్పొడ నేటికిఁ
జలి పోయిన వెనుక రాజసత్తమ! చెపుమా. 107

క. కట్టుము రతిసౌఖ్యములకుఁ
బట్టము గానున్న ననిచి వేయుము నన్నున్

మిట్టకుఁ జెట్టుకుఁ గాదను
నట్టివిధము సేయవలవ దవనీనాథా!. 108

క. అంగభవతంత్రములను బొ
సంగం బాలింపు నన్ను జయ్యన వల దీ
భంగి నలయింప జాజులు
మంగలముల వేతు రోటు మనుజాధీశా!. 109

చ. అనిబహుభంగులందుఁ గమలాయతలోచనపల్కువాక్యముల్
మనమునొగుల్పధైర్యమున మానవనాయకుఁడాలకించియుం
గన! నను నేలదూఱెదవు కల్లలు నీయెడ నేమియాడితిఁ
తనయుఁడు నాసతుల్ దగవుఁ దప్పిరె నీపలుకాక్రమించిరే.

ఉ. వేయిటికైనబొంకఁ బదివేలకునైన నసత్యమాడ స
న్యాయమువల్కు లక్షకయినన్ వనజాయతనేత్ర! యూరకే
రాయిడిచేసి మానుమనరానివ్రతం బిది మానుమన్న నే
నీయెడ నెట్లుమానుదు నిఁ కేమిటి కింతచలంబు చెప్పుమా.

సీ. రాజసూయాదిసత్క్రతుదీక్షలందైన
మగువ! యేకాదశి మానరాదు
కళ్యాణకమనీయకాలంబులందైన
వనిత! యేకాదశి వదలరాదు
పితృదేవతాసమంచితపూజలందైన
వెలఁది! యేకాదశి విడువరాదు
జాతసూతకమృతసూతకంబుల నైన
నువిద! యేకాదశి నుడుగరాదు

తే. బాలురకు వృద్ధులకు గర్భభారవాహ
తరుణులకు రోగులకు నౌషధక్రియాది

నిరతులకునైన వర్జింప నీతిగాదు
సితకరాసన! యేకాదశీవ్రతంబు. 112

ఉ. భూమిసమస్తమున్విడుతు భోగములెల్లఁద్యజింతు భామినీ
స్తోమము నుజ్జగింతు నిజసూనుశిరం బసిధారఁ ద్రుంతు నో
కామిని! నీవు నిల్పుమనఁగా విడఁజాలఁగరాని దేవతా
గ్రామణి యడ్డగించిన ధరన్ హరివాసరమేలమానుదున్. 113

చ. అనుడుఁదదీయసద్వ్రతమహాదృఢభంగికి నాత్మ నెంతయున్
వనిత ముదంబుదక్కి తనవచ్చినకార్యము తప్పెనంచుఁ జ
య్యనననోకుత్సితంబుహృదయంబునఁ దోఁచినభూమిపాలనీ
వనిసవిధంబునన్ దనయునో దలఁ ద్రుంపుము మాట లేటికిన్.

తే. కన్నతండ్రివి సుతునిపైఁ గరుణలేక
బలిమిఁ దలఁ ద్రుంతు నని బిట్టు వలికె దట్టె
తల్లియును పీని కాత్మలోఁ దలఁక దట్టె
మీఁదులేని కృపాబుద్ధి మీకు నేల!. 115

క. ఖండింపుము సుతు నటుగా
కుండిన వ్రతమైన మాని యుండుము నీ విం
దొండైనఁ జేయ కూరక
ఖండించిన పరమపదము గలదె నృపాలా!. 116

వ. అని మోహినీకాంత యివ్విధంబునం బలుకు నతిక్రూర
వచనంబులు కులిశసమానంబై హృదయంబు భేదింప నమ్మహీ
పాలశేఖరుండు మాఱుమాట పలుకకున్నతఱి సంధ్యా
వళి కడియ నేతెంచి. 117

చ. అమరఁ దనుప్రభల్ మణిమయాభరణైకరుచుల్ విశాలనే
త్రముల తటిల్లతల్ కచకదంబము మేచక మేఘ మింద్రగో

పము లరుణాంశుదీప్తులు శుభస్థితిగాఁ జెలువారి యుంబుజా
గమమనఁజూడనొప్పెగజగామినిమోహినిజూచియిట్లనున్.118

మ. ఒడఁబాటించుకలేక నీమనసులో నుత్ఫుల్లపత్త్రాక్షి! యీ
యెడ నేకాదశిమానకున్న సుతునిన్ హింసింపుమాయంచు
మా, కడనే యుండి వినంగరాని పలుకుల్ క్ష్మాపాలుతోఁ
బల్కుటల్, గుడినుండే గుడిత్రాళ్లు గోయుటయు నాకుం
జూడ నీచందముల్. 119

తే. అవనిపతి నేముఁ బరితాప మందుచుండ
నాత్మజుని ద్రుంపు నీ వంచు నశనికల్ప
మైన మాటాడ నాలుకె ట్లాడె నీకు
చెలువ! గోత్రాలు బిడ్డను బ్లెలుఁగు నోఁటు!. 120

క. మగువా! నీహృదయంబునఁ
దగు లోకయింతయునులేక తలపోయఁగ నీ
జగతీనాయకుపట్టున
నొగిఁ దామరపాకుమీఁది యుదకము భంగిన్. 121

క. రమణునిమన్నన గలదని
క్రమ మెడలఁగ మాటలాడఁగాఁ దగవగు నో
కమలాక్షి! వ్రేళ్లతోడుత
నమలుడురే చెలకు తీయనఁగదా! యనుచున్. 122

క. మానిని! యెఱుఁగవుగా కీ
క్ష్మానాయకు వ్రతము మాన్పఁగా నీతరమా!
యేనుఁగుకుఁ గొమ్ము వెళ్లిన
నేనాఁటను మగుడఁద్రోయ నెవ్వం డోపున్. 123

వ. అని మోహినిం బలికి సంధ్యావళి నరనాయకుం జూచి యి
ట్లనియె. 124

ఉ. ఓనరనాథ! ప్రాకృతుని యోజ విచారము నొందనేల నీ
మానసశుద్ధిఁ బద్మభవ మాధవ శంభు లెఱుంగఁ గోరి యీ
మానినిఁ బంపఁ బోల్దు రనుమానము లేదటుగాక యున్న నేఁ
డీ నలినాయతాక్షికిఁ జలంబున నీవ్రతహాని సేయఁగన్. 125

క. పాత్రమగుచోట నార్యులు
పుత్రకళత్రాత్మదేహముల నైన మహా
చిత్రముగ నిత్తు రెఱుఁగవె
"పాత్రం త్యాగాయ" యన్నపలుకు నృపాలా!. 126

క. ఈపనికి మీరు ధైర్యముఁ
జేపట్టుట యిరవుగాదె చిత్తమున యశః
స్థాపక! "నావిష్ణుః పృథి
వీపతి" యనుమాట నీకు విహితముకాదే. 127

తే. ధనమనోవాంఛనలు దక్క ధరణినాథ!
గొంచుఁబట్టిన నిధియుకా నిడక నరుఁడు
చింత నొందినఁ గైవల్యసిద్ధి యగునె
వట్టిపిడికిలిఁ గోంద్ర వేలెట్టునందు. 128

తే. అనుచు సంధ్యావళీదేవి యధిపుఁ దరమి
పలుకుచోఁ బుత్త్రుఁ డచ్చటిభంగి దెలియ
విని రయంబునఁ బఱతెంచి విభునిమ్రోల
నిలిచి ముకుళితహస్తుఁ డై నెమ్మిఁ బలికె. 129

క. ఏకాదశీవ్రతంబున
నైకామిని ప్రాణమడుగునటు నీతనయుఁ గా

లోకేశ! కలదె పుణ్యము
నా కింతటికంటె త్రిభువనంబులయందున్. 130

క. ఇయ్యిమ్మ మనసుకోనిక
సయ్యనఁ గావించి వ్రతము సాగింపక మీ
రియ్యెడ చలచిత్తుల రై
నుయ్యో కొండో యనంజనునె భూనాథా!. 131

క. భూరమణ! "యనిత్యాని శ
రీరాణి" యటంచుఁ బలుక రే పెద్దలు ని
స్సారపుశరీరమునకు న
కారణ మవిచార మొందఁగా నేమిటికిన్. 132

సీ. జ్వర పాండు శోభా తిసారంబు లొకవేళ
నరికట్టుకొని యొంప నఱచియఱచి
కుష్ఠపీనస మేహ గుల్మంబు లొకవేళ
నుద్రేక మొనరింప నోఱలి యొఱలి
శీతాంగ కఫ పైత్య వాతంబు లొకవేళఁ
బొదివి కారింపఁగఁ బొఱలిపొఱలి
క్షయ పీనసశ్వాస కామెర లొకవేళ
బలిమిమైఁ గుదియింప ములిగి ములిగి
తే. ఘన జరాభారమునఁ జాలఁ గాఁగి క్రాఁగి
తనువుఁ దొఱఁగుటకంటె వ్రతంబుకొఱకు
దేహ మర్పించి శ్రీహరిదివ్యలోక
మున వసించుట దగదె యోభూపవర్యా!. 133

సీ. అజినంబు రవిసూనుఁ డగ్రజన్మున కిచ్చి
సత్కీర్తినొందఁడా జగ మెఱుంగఁ

గలమాంసమెల్ల దేగకుఁబెట్టి శిబిరాజు
నవయఁడా కై పల్యభవ్యలక్ష్మి
నెముకలు సురకోటి కిడి దధీచివిభుండు
పొందఁడా మితిలేనిపుణ్యపదవి
యహిపుత్రునకుఁ బ్రాణ మర్పించి జీమూత
వాహనుండు నడువఁడా స్వర్గమునకు

గీ. ఘనులు తొల్లింటిపెద్దలు జనుల కేల
నెలుఁగెఁజెప్పరిగాదు యిట్లెఱిఁగి యెఱిఁగి
యవనినాథ! యనిత్యదేహంబు నమ్మి
శాశ్వతంబైన ధర్మంబుఁ జనదు విడువ. 134

చ. సుతుల ననేకులంబడయఁ జొప్పడు నోనరనాథ! నీకు నీ
యతినల నూర్వ్యరందు నొకయాత్మజునిఁ హరిపుణ్యవాసర
వ్రతమునకై త్యజించి గరుపంబున ధర్మము నిల్పి యచ్యుత
స్థితిఁజరియింపఁగాఁదగదె చిత్తమునన్ దలపోసి చూడుమా.

చ. తనువులు గావునిత్యములు తామరసాక్షులు నశ్వముల్ కరుల్
ధనములు రాజసంబులు వృథాసహజన్ములు బంధుమిత్రులుం
దనఁగనులునేమియాదుకు ముదంబునఁ జేసినధర్మ మొక్కటే
మనుజవరేణ్య! నమ్మఁదగు మానవకోటికి నెల్లకాలమున్.136

క. ధరణీశ్వర! యాలస్యము
జరపంబుని లేదు పుణ్యచయ మొనరింపన్
బరఁగినచో "ధర్మస్య
త్వరితా గతి" యనెడిమాట తథ్యముగాదే. 137

క. నందనుఁ దునుమఁగ రాదను
సందేహము మాని వ్రతము సాగింపుము గో

వింధపురవిభవలక్ష్మిఁ
బొందుదు సురసిద్ధవాక్ప్రభులు వర్ణింపన్. 138

తే. అనుచు నరనాయకునిఁ బల్కి యాక్షణంబ
స్నానమొనరించి ధౌతవస్త్రములు గంధ
పుష్పములు రత్నభూషణములును దాల్చి
కడఁక ధర్మాంగదుఁడు భక్తి గడలుకొనఁగ. 139

క. పద్మాసనస్థుఁడై హృ
త్పద్మంబునఁ బద్మనాభు భవ్యాంఘ్రిశ్రీ
పద్మములు నిలిపి నిలిచిన
పద్మాప్తరుచుం దనూజుఁ బార్థివముఖ్యున్.

చ. కనుఁగొని వేడ్క నిర్జరనికాయముతోఁ జనుదెంచి యంబరం
బున వనజాతనేత్రుఁడు సముస్నతిఁ గన్గొనుచుండె నింతలో
వనిత మహాద్భుతం బమర నంద్య! ప్రసన్నుఁడ [illegible] స
య్యనఘనృపపుత్త్రుఁగావుమని యర్థిఁ ద[illegible].

చ. జనపతి తీవ్రఖడ్గ మపసవ్యకరంబునఁ బూని [illegible]
దునియఁగ ప్రేయు నెత్తుటనుఁ దో[illegible] [illegible]
భార్య తెంపునకు నిజేశు తెంపునకుఁ బుత్త్రుని [illegible]
విస్మయంబును భయముం బెనంగొనఁగ భోగిన ఖడ్గముఁ
[బట్టె యిట్లనున్. 142

క. అరపైకంబును జేయని
హరివాసరమునకునై నిజాత్మజుఁ దునుమఁ
గరవాలుఁ జేతఁ బూనిన
కరిణి నినుప మొలకు మేడఁ గొల్చుట సుమ్మీ. 143

తే. ఆత్మజుని జంప దుఃఖంబు నసహజయుంబు
నఘముఁ బ్రాప్తించుఁ బ్రత్యక్షమగుచు నిపుడు
మీఁద నెవ్వఁ డెఱుంగు నో మేదినీశ!
వ్రతముచే నీవు పొందెడు వైభవములు. 144

క ఎఱుఁగవు వ్రతమున మోక్షము
నెఱిఁ గాంచెదనంచుఁ బుత్రునిం దునుముదురే
పలుమొగులు నస్మి నిండిన
చెఱువుదనము వెళ్లఁజల్లు చెనఁటియుఁ గలఁడే 145

క. ఆస్తోకదానసిరత! ప్ర
భుస్తుతచారిత్ర! ధర "నపుత్రస్య గతి
ర్నాస్తి" యను వేదభణితి ప్ర
శస్తముగా నీవు వినవె చదువులవలనన్. 146

సీ. సగరుండు పుత్రసంజననంబుకోఱకునై
తరుణేందుధరుఁ గూర్చి తపము సేసెఁ
దనర దిలీపుండు తనయులకోఱకునై
కామధేనువు సేవ కడఁకఁ జేసె
దశరథేశ్వరుఁడు సంతానంబుకోఱకునై
పుత్రకామేష్టి పొల్పుగ నొనర్చెఁ
బాండుమహారాజపత్యంబుకోఱకునై
యారాధనము చేసె నఖిలసురుల

తే. మందపాల జరత్కారమౌనివరులు
సుతులు వెలిగాఁగఁ బుణ్యసద్గతులు వడయఁ
దపము లొనరించి కాదె యీధరణిలోన
నెంతపాటులఁ బడిరి ధాత్రీశచంద్ర!. 147

క. పాపనిఁ దునిమెద నని నీ
వీపుణ్యతులయొద్దఁ గినియ నేటికిఁ "గామాం
ధోపి న పశ్యతి" యను కథ
భూపా! నీతరమునందె పుట్టెనె చెపుమా. 148

సీ. హితవుచెప్పిన నాగ్రహించు బాంధవమిత్ర
తతి దక్కుఁ దక్కుఁ సద్ధర్మగరిమ
ధైర్యంబు దొఱఁగు నర్థమువోకఁ దెలియండు
పతికార్య మేమరుఁ గృతము మఱచు
నపకీర్తికిని లోఁగఁడొఁ గాము లెఱుఁగఁడు
లజ్జాభిమానంబు లుజ్జగించు
బొంకు రోయఁడు పాపమునకు శంకింపఁడు
కులశీలముల పోక కలయఁ డతఁడు
తే. చోరులనుగూడు సత్యంబుచోటు విడుచు
భయమునొందఁడు రిపులచే భంగమొందు
దొరతనము నీతి నియమంబు ధూళిఁ గలుపు
నంగనాజనలోలుఁ డై నట్టినరుఁడు. 149

క. కావున నూర్వురుభార్యల
లో విడువక మెలఁగు కామలోలుఁడవు నృపా!
భావంబు నీకుఁ గలదే
యేవిధమునఁ జర్చసేయ నినకులతిలకా!. 150

వ. అని వసుమతీశ్వరుం దూఱఁబలికి ధర్మాంగదుం జూచి మోహినీకాంత యిట్లనియె. 151

క. తెంపరిమాటలు పలికిని
నింపగునో తండ్రి! నీకు నేటికి వల దీ

లంపటము చచ్చి కుడిచెడు
సంపద యెంతైనఁ గలదె చర్చింపంగన్. 152

క. సొలుపునఁ జచ్చియు నంతటి
కలఁగాంచిన నిద్ర మేలుకని యుండంగా
నలయు ననుపల్కు పెద్దల
పలుకులు తెలియంగవలదె పార్థివతనయా!. 153

ఆ. మారరూప! విను "శరీర మాద్యం ఖలు
ధర్మసాధనమ్" ముదమున ననుచుఁ
బలుకు నీతిశాస్త్రపద్ధతు తెలుఁగవా
పడిసుచుబుద్ధి యెల్లఁ బరిహరించు. 154

క. కలిమికి రాజ్యవిభూతికి
నిలవ్రతములు పూని వదల కీగతిఁ జావన్
వలవదు ప్రాణము గలిగిన
బలుసుగూరఁ దినియునైన బ్రతుకఁగవచ్చున్. 155

ఆ. అవనినాథుఁ డెఱుఁగఁ డాగ్రహంబేకాని
నీచవృత్తి నిట్లు నీకు నేల
ప్రాణ మిత్తు ననుచుఁ బైనిక పెట్టంగ
వలదు వమ్ము భూపవరతనూజ!. 156

వ. అని ధర్మాంగదుం దరమిపలికి భూమిపాలుం గనుంగొని. 157

మ. కలనాఁడొక్కఁడెనందనుండయిననేఁ గాకేమిసౌమ్యుండు ని
శ్చలచిత్తుండనఘుండు ధర్మగుణవిస్తారుండు శ్రీవిష్ణుపా
దలసద్భక్తుఁడు వంశపావనుఁడు మీఁదన్ దిక్కు మీ కీతఁడే
చలమేలా వ్రతముజ్జగించి సుతునిన్ సంరక్ష గావింపుమా.

క. నీకేఁ జెప్పినమాటలు
చేకొన కప్పేటయు భూప! శిశువు వధింపన్
బైకొంటి వెట్టి దీఱునె
రోఁకలి తలఁ జుట్టుమనుట రూపింపంగన్. 159

క. నిందలకు నోర్చి నిజసుతు
నిం దునుమక మాన ననుచు నిలిచెదు కట్టా!
యెందును దలపోయఁగ నృప
సుందర! యిందునకు వెలుఁగు చులకన కాదే!. 160

ఉ. నావుడు భామతోడ నరనాథవరేణ్యుఁడు పల్కె నింక రా
జీవదళాక్షి! యీహితవు సెప్పకు మిప్పని బూనఁ బ్రహ్మయున్
దేవవిభుండు నేఁడరుగుదెంచి వ్రతప్రతికూలు లైన నే
నావిధమేలమానుదుఁ బెనంగకతక్కఁ బటింపఁ ద్రోయుదున్.

క. కరవాల మెత్తి నందను
శిర మువలక్షించి వ్రేయఁ జిత్రంబుగ న
క్కరవాలు పుష్పదామ
స్ఫురణంబులు పాఱె కంఠభూషణ మగుచున్. 162

వ. అయ్యవసరంబునఁ దదగ్రభాగంబున. 163

సీ. సనకాదిముని యోగిసంఘుంబు లుభయపా
ర్శ్వములందు భయభక్తి సంస్తుతింప
దుంబురు నారదాదులు వీణియలు గూర్చి
సంకీర్తనంబులు సలుపుచుండ
గంభీరరవమున నంభోజభవశివుల్
సందడు లెడఁగల్గ జడియుచుండ

రంభాదికస్వర్గరామాసమూహంబు
అభినయం బలర నాట్యంబు సలుప
తే. వ్యాస శౌనకముఖభాగవతులతోడ
సిద్ధ గంధర్వ కిన్నర శ్రేణి గొల్వ
గరుడవాహన మెక్కి యుండినయుఁ దాను
నాటినాఁడియొబ్బండు ప్రత్యక్షమగుచు. 164

సీ. క్రతువులు ఋతువులు కాలముల్ వేదముల్
సురలు కిన్నరలు వసధులు నిధులు
యతులు శాశ్వతులు బ్రహ్మాండముల్ కుండముల్
మిత్రు లమిత్రులు చతుశ్శ్రుతులు గతులు
దైత్యులు భృత్యులు ధర్మముల్ కర్మముల్
దినములు ఘనములు దిశలు నిశలు
పక్షముల్ ఋక్షముల్ పవనముల్ సవనముల్
మందులు మంత్రముల్ మణులు ఘృణులు
తే. ఘనము లగములు చౌషష్టికళలు గళలు
నరులు శైవపు లామ్నాయరతులు వ్రతులు
వేస్తులుపాసనాస్త్రులు శాస్త్రసాటి
ప్రక్కల నిలిచిరి తమ నిజమూర్తితోడ. 165

లయవిభాతి.

హరి యమనల కాల సరహార వరుణ వాయు నిధి
ధవ హర దిశాధిపులు చరణములఁ గొల్వన్
గిరిజ విధిగృహిణి శచి మదనసతి ముఖులు వర
కరములను మృదులచామరములను వీవన్

స్మర గుహ వినాయకులు సరసిజతనూజ పుర
హర సనకనారదులు దరిని నుతిసేయఁగా
సరసిజకరాబ్ధిసుత సురసతులు గొల్వఁ గరి
వరదుఁడగునట్టిహరి కరుణ దయచేసెను. 166

వ. ఇట్లు ప్రత్యక్షంబైన పరమేశ్వరుని నిరీక్షించి సంభ్రమాశ్చర్యచిత్తులై భయభక్తితాత్పర్యంబుల వారలందఱు నయ్యిందిరాధీశ్వరుపాదారవిందంబులకు నందంద దండప్రణామశతంబు లాచరించి ముకుళితకరకమలులై ముందట నిలిచి తదీయతేజోవిలాసంబు తమనేత్రపర్వంబుగా విలోకింపుచు నిట్లని స్తుతియింపం దొణంగిరి. 167

ఉ. కౌస్తుభవక్ష! సన్మునినికాయశరణ్య! సమస్తదేవపుం
జస్తవనీయపాదజలజాత! సితాంబుజపత్రనేత్ర! ల
క్ష్మీస్తనచంద్రచందననిషిక్తసమంచితదివ్యదేహ! వి
ధ్వస్తనిశాచరేంద్ర! బలదర్పవిరాజిత! యోగిపూజితా. 168

చ. శ్రుతులు హరించి యంబుధులఁ జొచ్చినదోషని మీనరూపమై
యతులితవార్ధిఁ జొచ్చి యసురాధిపుగర్భము వ్రక్కలించి దే
వతలునుతింప వేదములు వాక్పతికిచ్చిన నీమహోగ్రవి
రత వొగడంగనేర్తుమె సురప్రజభూషణ! భక్తపోషణా!.

చ. అమరులు దానవావలియు నంబునిధానమునందు మందరం
బమరఁగనిల్పి త్రచ్చునెడ నయ్యచలంబు తలంబుగాఁ బడఁగా
గమఠమురూపుఁదాల్చి నిజకర్పర మద్రికి నూఁతసేసి నీ
వమృతముఁ గల్గఁజేసిన మహత్త్వము వర్ణనసేతు మచ్యుతా!.

ఉ. అతిపశౌర్యగర్వమహిమాతిశయంబున నుగ్రుఁడై హిర
ణ్యాక్షుఁడు భూమిఁ జుట్టి యతలాభిముఖుండయి పోవఁగా
ననిన్, ఘాతుకుఁ జంపి కొమ్మున ధరావలయం బవలీల నెత్తునీ
యతులయజ్ఞసూకరమహత్త్వముఁ బ్రస్తుతిసేతుమచ్యుతా!.

చ. కలఁడుచరాచరస్థితిని కాంచుమునఁగాఁ బరాపరేశుఁ డన్
బలుకుతనూజువాక్యములభంగికిఁగోపమునొందియొందునన్
గలఁడెయటంచు ప్రేయుబలుకంభమునందుజనించి దైత్యు
నిన్, గెలిచినసీమహోగ్రనర కేసరివిక్రమ మొప్పునచ్యుతా!.

క. బలి మూఁడడుగులకై భూ
తల మొకపాదంబునఁ బాతల మన్యముచేఁ
గొలిచి యొక టతనిశిరమున
నిలిపిన నీవామనత్వనిపుణత యొప్పున్. 173

చ. పరఁగుమహోగ్రధారఁబృథుబాహుబలంబుదలిర్పభూమిపై
నిరువదియొక్కమాఱు ధరణీశ్వరసంఘము నెల్లఁ ద్రుంచి ని
న్నసు లలరం దదీయరుధిరంబులఁ దీర్థము లాచరించు నీ
గురుతరశౌర్యసంపద వగుం దలపోయఁగ నంబుజోదరా!.

సీ. తరణికులుండవై తాటకఁ గూల్చి య
జ్ఞము గాచి విలు ద్రుంచి జనకజను వ
రించి భార్గవు నోర్చి ఋషివృత్తిఁ జని ఖరుఁ
జంపి చిత్రమృగంబు సమయఁజేసి
యినసుతు నేలి వాలి నణఁచి పురిఁ గాల్చి
యబ్ధిఁ గట్టి సువేలయందు విడిసి
కలన రావణకుంభకర్ణులఁ గెడపి వి
భీషణునకు లంక పేర్మి నొసఁగి

తే. యవనిసుతబంధుహితుఁడవై యశ్వమేధ
శతము లొనరించి దశసహస్రమ్ము లొక్క
వేయు వర్షంబు లిల యేలి వెలయునీదు
రామచంద్రవిభూతి వర్ణనకు నెక్కు. 175

తే. ముష్టికాసుర చాణూర ముఖసమస్త
దుష్టజనకోటి ననిలోనఁ ద్రుళ్లణంచి
ప్రస్తుతికి నెక్కు బలభద్రరామ! నీదు
గరిమ యొప్పు ముకుంద! లోకములయందు. 176

చ. అరదము భార్యసారథి పరాత్మజుఁ డక్షులు చక్రముల్ వచో
గరిమతురంగముల్ భటని కాయము చాపము శయ్య నారి శ్రీ
కరవిశిఖంబు నీవు నయి గ్రక్కున నంధకదైత్య సంహరుం
బురములు గెల్వఁ జేసిన ప్రభుత్వముఁ బ్రస్తుతిఁ జేతుమీశ్వరా!.

తే. తురగరూపంబు సవరించి ఖురపుటముల
సకలధాత్రీతలంబును సమతలముగ
నాచరింపంగఁ గల్గు కల్క్యాకృతియును
నభినుతింపంగ నొప్పుఁ బద్మాయతాక్ష!. 178

క. సొగసుగ దశావతారము
లగుఁ బ్రస్తుతి సేయ నొక్క యరకందమునన్
కగ వనగ ఖర్వ భార్గవ
ఖగకుల బుద్ధా యటంచు కల్కి యటంచున్. 179

క. మేదిని భవరుజలకు మం
దేదీ నరసింహా! "భక్తిశేషాయ నమో
వేదాంతవేదినే" యను
మీదివ్యకథామృతంబు మీఱ మునుంగా!. 180

మ. రవిచంద్రగ్రహతారకంబులు దివారాత్రుల్ దిశల్ వాహినుల్
భువినాకంబచలంబులంబుధులు నామూఁడగ్నులింద్రుల్ ఫణి
ప్రవరుం డంబుజగర్భుఁ డీశ్వరుఁడు దిక్పాలవ్రజం బధ్వర
వ్యవసాయాగ్రఫలంబు నీవ తలఁపఁ వారాశికన్యాధిపా!.

తే. భక్తిమీఱంగ! నీరీతిఁ బ్రస్తుతించు
వారిలోఁ ముఖ్యుఁడగు ధరావరుని జూచి
సంతసంబును గరుణారసంబు నిగుడ
నంబురుహపత్త్ర నేత్రుఁ డిట్లనుచుఁ బలికె 182

క. సుమక్ష్మాంగద నీవగు
నీవ్రతమునను నాత్మవిమలతను మహో
దారత్వమునకు మెచ్చితిఁ
గోరుము వర మిచ్చెదను గుతుకం బలరన్. 183

సీ. భూకాంత! యిమ్మోహినీకాంతయును నీకు
ననుకూలగాని నెయ్యంబు వదలి
దుష్కర్మమునకునై తొడరినయది గాదు
పద్మసంభవుఁడు నీభావశుద్ధి
సరయఁగాఁ గోరి యీయరవిందలోచనఁ
గలుగఁగాఁ జేసి నీకడకుఁ బంపె
ద్వాదశీపారణోత్తరమున సిద్ధించు
వారిపుణ్యంబు లీవనితఁ బొందు

తే. బ్రహ్మమానసపుత్త్ర శోభనచరిత్ర
నీతనూజుండు భార్యలుం బూతమతులు
నిందఱను మోక్ష మొసఁగిత నీసుతుండు
ధరణిఁ బాలించి మీఁద మత్పురికి నడుచు. 184

క. కావున ధర్మాంగదు నీ
భూవలయంబునకుఁ బట్టముం గట్టెద నీ
దేవులును నీవు నైకుం
ఠావాసంబునకు నడువుఁ డని నెయ్యమునన్. 185

క. అమరుల విహంగవంశో
త్తముఁ గమలాక్షుండు చూచి ధర్మాంగదుఁ బ
ట్టము గట్టవలయు నుపకర
ణము లొనగూర్పుఁ డని పనిచినం జని వారున్. 186

సీ. గంగాదిపుణ్యాపగాపావనోదకం
బులు సముద్రోదకంబులును దెచ్చి
హేమకుంభములందు శ్రీమీఱఁగా నిల్పి
సకలధాన్యంబులు సంఘటించి
వజ్ర వైడూర్య ప్రవాళ రత్నంబులు
బహుదివ్యభూషణప్రకరములును
బారిజాతకదంబపద్మ ప్రసూనముల్
పనస రంభా చూత ఫలచయంబు
తే. పట్టు మాంజిష్ఠ నేత్ర శోభనపటములు
గంధ కర్పూర కస్తూరికా గణంబు
పసిఁడిపాత్రలఁ దాంబూలపత్రపూగ
కుశ తిల వ్రీహి లాజ ప్రకీర్ణకములు. 187

తే. విశదముగ నుంచి కల్యాణ వేదిపై ను
దుంబరోన్నతభద్రపీఠంబు నిల్పి
సింహచర్మంబు దానిపై చెలఁగు లమరఁ
బఱచి విప్రోత్తములఁ బిల్వఁబంపుటయును. 188

సీ. హోత భీమేశుఁ డచ్యుతశర్మ యెఱ్ఱాన
ధాని యజ్ఞేశుఁ డాధానయాజి
చెల్లపల్లభుఁ డగ్ర చప్ప గోవిందుండు
భట్టమేథభుఁడు దప్భులముకుందుఁ
డివ్వాకభట్టు బ్రహ్మేంద్ర యోఝులు క్రమ
వాదిమాధవుఁడు జంద్యాలపెద్ద
భాస్కరోఝులు చక్రపాణిచతుర్వేది
శాంతికృష్ణుఁడు మల్లుసోమయాజి
తే. వామదేవుండు నరసింహ వాజపేయు
లాదికేశుండు వడ్డిదామోదరుండు
పట్టవర్ధనయెల్లన్న పల్లఘంచి
యాదియగువిప్రు లేతెంచి రచటి కపుడు. 189

వ. ఇవ్విధంబునం జనుదెంచిన భూసురోత్తముల నుచితప్రయోజనంబుల నియమించిన వారలయ్యిందిరాధీశ్వరుసమ్ముఖంబునకుం జని దేవా! సకలోపకరణంబుల నొసగూర్చి యరుగుదెంచితి మని విన్నవించిన నద్దేవతాసార్వభౌముం డచ్చోటు గదలి చనుచో నగ్రభాగంబున మకరతోరణాలంకృతంబును ఫలితక్రముక పాదప విలసితంబును బహుపతాకాభిరామంబును ధవళ ఛత్ర చామర కలితంబును ననేకపుష్పమాలికాలంకృతంబును గరితురగ స్యందనానేక రాజకుమార నానాదేశసామంతసంకులంబును శంఖ భేరీ పటహ తమ్మట మృదంగ నిస్సాణధ్వానబంధురంబును నగురాజమార్గంబునకుం జని పట్టాభిషేకమంటపంబు గదియు నెడ శాతకుంభకుంభ సహస్ర నిర్మితంబును జంద్రకాంతోపలసోపానరచితంబును

ననేకరత్న ఖచితంబును బట్టమంజిష్ఠాని విచిత్రవస్త్రవితాన భాసురంబును ముక్తాఫలరంగవల్లీ సమన్వితంబును బుష్ప హారసుందరంబును జంద నాగరు కర్పూర ధూపవాసితంబును జూతాశ్వత్థ పల్లవోల్లాసంబును స్వర్ణ మిసిమి గల పసిండితోలంపులం జిత్తరువులు వ్రాసిన గోడలు నింద్రనీలమణిస్తంభంబులుఁ బచ్చలగవాక్షులుఁ బ్రవాళసాలభంజికలును బద్మరాగకపోతపాలికలును జెలువార సంభాద్యప్సరస్త్రీనాట్యశోభితంబును వంది వైతాళిక మాగధ పాఠక సంస్తుత్యారావంబును దుంబురు నారదాదిగీత వాద్యంబులును సకలదేశమానవ జయజయశబ్దంబులును కర్పూర నీరాజన సమన్వితంబును స్వర్ణ కలశపాత్రలు ధరియించిన కామినీసహస్రంబునుం గలిగి యున్న పట్టాభిషేక మండపమధ్య సింహాసనంబున ధర్మాంగదు నాసీనుం జేసి ధరణీసురుల గంధపుష్పాక్షతాంబరతాంబూలంబులం బూజించి రజత సువర్ణ నిష్కంబులు మణిమయనానావిధ భూషణంబులు కరితురగస్యందన ధేనువాహనంబుల నొసంగిన భూసురోత్తములు సువర్ణాక్షతంబుల [illegible] కరించి యాజ్య తిల తండుల సమిచ్చరు మధ్వాదిహోమ ద్రవ్యంబులచేత ననేకవిధమంత్రంబుల విహితహోమంబు గావించి ముక్తామణి మనోహరభాగంబునఁ జందనాగరు కస్తూరికర్పూర హరిద్రాక్ష తాంబర పుష్పమాల్యాలంకృతంబైన గంగాదిపుణ్యనదీ సముద్రోదకపూర్ణంబులైన హేమ కలశంబులు నిలిపి పుణ్యాహంబు లొనర్చిన పవిత్రవాటి

పూరితకలశంబులు దేవేంద్రముఖ్యబృందారకులును గమలసంభవాదిమునులును సందుకొని యిందిరాదేవియు భారతియు శచీకాంతయు నరుంధతియు ననసూయయు నాదర్యైన పుణ్యాంగనలు గౌరికళ్యాణంబులు పాడుచు ముత్యాలసేస లిడ భూసురులు చతుర్వేదంబుల నాశీర్వదింప నభిషిక్తుం గావించి. 190

శా. ఆచంద్రార్కము భూమిమేలుమని నిత్యశ్రీల ధర్మాంగదుఁ
భూనవ్రంబుని కెల్లఁ బట్టము కృపాస్ఫూర్తిఁ దగం గట్టి ల
క్ష్మీచేతోవిభుఁ డంగనాసహిత మాస్పష్టిశ్వరుఁ గాంచన
ప్రాచుర్యాగ్రవిమానపంక్తి నిడె దిక్పాలామరశ్రేణితోన్.

క. ఇందిరయుఁ దాను సనకస
నందనయోగీంద్రమునిజనస్తుతు లమరన్
స్యందనము లెక్కి నరపతి
ముందుగ వైకుంఠలోకమునకై నడచెన్. 192

సీ. సప్తసప్తాంసహాచక్రంబు లంఘించి
తగ భువర్లోకంబు దాఁ దరించి
త్రిదశలోకము లిదుపదిమార్గము నడిఁ దాటి
ఘనమహర్లోకమార్గంబు గడచి
జనలోకని స్త్రీర్ణసరణి వేగ క్రమించి
గుణితపోలోకంబుఁ బరిహరించి
బ్రహ్మలోకసమగ్రపదము విసర్జించి
శివలోకవిఖ్యాతిసీమ దరసి
తే. మాధవుని గొల్చి దివ్యవిమానపంక్తి
గగనగమనంబునందు నఖర్వమహిమఁ

జనియె రుక్మాంగదక్షితీశ్వరునితోడ
భూరివిస్ఫూర్తి వైకుంఠపురమునకును. 193

శా. ఆవైకుంఠపురంబునందు సురకన్యారత్నముల్ గొల్వ రా
జీవాప్తాన్వయుఁ డంగనాసహితుఁడై శ్రీవిష్ణుపాదాబ్జసం
సేవానిశ్చలమానసస్థితి వసించెన్ రమ్యహర్మ్యంబులన్
శ్రీ విఖ్యాతసమగ్రవైభవమునన్ జిత్తంబు మోదింపఁగన్.

సీ. అక్కథకుఁడు శౌనకాదిసన్మునులకు
రుక్మాంగదునికథ రూఢిగాను
జెప్పి యోమునులార! చిరభక్తి నీపుణ్య
చరితంబు నిరతంబుఁ జదువువారు
వినువారు పుస్తకంబును లిఖించెడివారు
కలశాంబునిధిశాయి కరుణగల్గి
ధనధాన్య పుత్రపౌత్రాయురైశ్వర్య వై
భవశత్రుజయము సద్భక్తి గలిగి

తే. యంతమీఁదట సిద్ధవిద్యాధరోర
గులకు దుర్లభమైన వైకుంఠపురము
నందు నిజపుత్రపౌత్రదారాన్వితముగ
నూర్జితప్రాభవంబుల నుందురనుచు. 195

శా. సూతుండమ్మునిసార్వభౌములమనస్సుల్ మెచ్చఁజెప్పెన్ సు
ధా, రీతిన్ బ్రౌఢకవీశ్వరుం డదిప్రచారించెన్ మృదూక్తిన్
గళా, చాతుర్యండగుభీమనాథునకుశశ్వద్భక్తితోడన్ మహా
ఖ్యాతిన్ బొల్పగుఁగాతమీసుచరితంబాచంద్రతారంబుగన్.

శా. కైలాసాద్రివిశేష! శేషఫణిసంగా! సంగరాభంగ! భం
గాలీలాస్యవికాస! కాసజితమార్గా! మార్గణాకాంత! గో

పాలా! పాలసదైత్యభంజన! జనప్రాణైకరక్షాకళా
జాలా! జాలనిబద్ధపాపచయ! సాక్షాన్ముక్తికాంతాధిపా!. 197

శ్రీరమణబాణ! బాణా
ధారా! ధారాభరైకదానకళావి
స్తారా! తారనగేంద్రవి
హారా! హారేందురత్న! యగజార్ధాంగా!. 198

ఉత్సాహ.

ముక్తికామినీవిహార! ముగ్ధచంద్రశేఖరా!
భక్తపాలనప్రచార! పన్నగేంద్రభూషణా!
శుక్తివైఖరీవిలాస! సుందరీకుచాలయా!
శక్తిమానవేశ్వరా! ప్రశస్తపార్వతీశ్వరా!. 199

గద్యము.

ఇది శ్రీమత్పార్వతీశ్వరవరప్రసాదలబ్ధకవితాపవిత్ర పోతయామాత్యపుత్ర సకలజనానందచర్య ప్రౌఢకవిమల్లనార్య ప్రణీతంబైన రుక్మాంగదంబను మహాపుణ్యకథయందు సుకేశియను దానవాంగన పద్మనాభునిం గాంచుటయుం దారకాసురవధయును గాశీప్రవేశంబును బాంచాలశేఖర మహీపాలసంవీక్షణంబును బద్మినీవివాహంబును బద్మినీ సుకేశిసమన్వితుండై తనపతి తనకడ కేతెంచి తన్నుం జేపట్టు ననియును దానొనర్చిన కలుషంబునకై జముఁడివ్విధంబునఁ బుట్టించెనని కీటంబుచెప్పినకథ విని మోహిని సంధ్యావళిని

ధిక్కరించుటయు మోహినీ రుక్మాంగదసంవాదంబును వ్రతంబునకై భూమీశ్వరుఁడు నిజతనూభవుతలఁ దునుమం గరవాల మెత్తుటయుఁ దత్క్షణంబున లక్ష్మీశ్వరుండు ప్రత్యక్షం బగుటయు ధర్మాంగదు రాజ్యాభిషేకంబును రుక్మాంగదు వైకుంఠాగమంబును నన్నవి సర్వంబును బంచమాశ్వాసము.

రుక్మాంగదచరిత్రము సంపూర్ణము.

చెన్నపురి: వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్సు వారి
'వావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము.—1938.

	ప్రతి 1-కి రూ.	అ.
ప్రచేతోపాఖ్యానము, సటీక, (భాగవతము) ...	0	6
డిటో గట్టుప్రభుకృతము ...	0	8
గజేంద్రమోక్షము, సటీక, చక్కానికూర్పు ...	0	10
గయోపాఖ్యానము, రామనామాత్యునిది ...	0	12
గద్యపద్యసంగ్రహము ...	0	8
గరుడాచలము, యక్షగానము, పెద్దచ్చు ...	0	3
గీతమంజరి, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము ...	0	4
చిత్రభారతము, చరిగొండ ధర్మనగారిది ...	1	8
చెన్నపురీవిలాసము ...	0	8
చెన్నబసవపురాణము, పాపకవికృతము ...	1	4
* జైమినిభారతము, అశ్వమేధపర్వము ...	2	0
* దశకుమారచరిత్రము,పద్యకావ్యము, కేతనకవికృతము, చక్కానిప్రతి ...	2	0
దసరాపద్యములు ...	0	2
దేశింగురాజుకథ (జంగంకథ) ...	0	8
ధ్రువోపాఖ్యానము, సటీక ...	0	10
దశావతారచరిత్ర ...	3	0
నలోపాఖ్యానము, సటీక, చిన్నసైజు ...	0	8
* ఆంధ్రచంద్రాలోకము, సటీక ...	1	0
ఆనందరంగరాట్ఛందము ...	1	8
ఆంధ్రభాషాభూషణము, విమర్శతో ...	0	6
నలచరిత్ర, ద్విపద ...	2	0
* నిరంకుశోపాఖ్యానము, రుద్రకవికృతము ...	0	6
నీతిపద్యసంగ్రహము, సటిప్పణము ...	0	6
నీలాసుందరీపరిణయము ...	0	6
పంచతంత్రము, నారాయణకవికృతము ...	1	0
డిటో కాలికోబైండు ...	1	6
పల్నాటివీరచరిత్రము ...	3	0

		ప్రతి 1-కి రూ.
పంచతంత్రము, వెంకటనాథరాజనిగ్రహము	...	1
డిటో కాలికో బైండు	...	1
బ్రహ్మోత్తరఖండము,	...	2
పారిజాతాపహరణము, చిన్నసైజు	...	1
డిటో సురభివ్యాఖ్యసహితము	...	3
బసవపురాణము, పిడపర్తి సోమనాథకవి	...	4
భోగినీదండకము	...	0
యయాతిచరిత్ర, పొన్నిగంటి తెలగనార్య	...	1
యయాతిచరిత్ర, ఆకొండి వ్యాసమూర్తి	...	0
భక్తిరసశతకసంపుటము I 20 శతకములు	...	3
,, II ,,	...	3
,, III ,,	...	3
నీతిశతకసంపుటము I ,,	...	3
రాజశేఖరవిలాసము	...	0
రత్నపరీక్ష, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	0
రసికజనమనోభిరామము	...	2
రంగరాయచరిత్రము	...	1
రాఘవపాండవీయము, సటీక	...	4
రాజయోగసారము, ద్విపద	...	0
రామరాజీయము	...	0
రామాభ్యుదయము	...	2
రుక్మిణీకల్యాణము, సటీక	...	0
రుక్మిణీపరిణయము, శుద్ధప్రతి	...	0
రుక్మాంగదచరిత్ర, ఏకాదశీమాహాత్మ్యము	...	1
లంకావిజయము, (రావణదమ్మీయము) సటీక	...	1

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,
292, ఎస్ప్లనేడ్, చెన్నై